

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 28 oktober 2021

1. 17.10 uur Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Zo, goedemiddag. Welkom bij de commissie Samenleving van 28 oktober 2021, ook een bijzonder welkom voor degenen die met de livestream meekijken. Ik heb even een paar huishoudelijke mededelingen. Nog even ter herinnering: let u op de spreektijden. De voorzitter let er natuurlijk ook wel op, maar het is ook handig als u zelf even op de spreektijden let. Het is niet de bedoeling dat u technische vragen stelt of te veel technische vragen. Een enkele kan natuurlijk wel even tussendoor, maar soms worden er te veel technische vragen gesteld en dan moet de wethouder daar misschien ook weer op reageren. Of tenminste, dat wordt verwacht. Het is beter als het beperkt wordt en meer een inhoudelijk debat gevoerd gaat worden. Dan heb ik een mededeling voor verhindering. Mevrouw Ziggy Klazes is afwezig, heb ik gezien. Is er nog iemand die afwezig is? Verder zie ik wel iedereen die ik verwacht. Nee? Dan het jaarlijks onderwijsgesprek tussen de raadscommissie Samenleving Haarlem de schoolbesturen zal dit jaar plaatsvinden op donderdag 18 november, van 20:00 uur tot 21:30 uur op de basisschool De Cruquius. Dat is de Cruquiusstraat nummer 2, dat kunt u allemaal wel nalezen, denk ik. Het thema van de bijeenkomst is: duurzame en gezonde scholen in een historische stad. De officiële uitnodiging met programma volgt binnenkort per mail en de schoolbesturen hopen op een brede belangstelling vanuit de commissie voor het onderwijsgesprek op 18 november. Mevrouw ...

Mevrouw Stroo: Het is tijdens de Meet & Share-avond. Dat vind ik een beetje ongelukkig, want ik zou er wel graag bij zijn, maar ik ga naar de Meet & Share-avond.

De voorzitter: Nee, die komt als het goed is later. Maar dat heeft ook te maken met allerlei Haarlemse feesten volgens mij, die in de maand gegeven worden. Maar daar wordt u nog over geïnformeerd. Het zou inderdaad wel zonde zijn als u daar niet bij kunt zijn. Op dinsdag 23 november organiseert het regionaal contractmanagementteam van de deelnemende gemeenten een regionale informatieve raadsbijeenkomst over de uitgangspunten doelgroepenvervoer 2024 voor RegioRijder. U wordt hierbij uitgenodigd voor de digitale raadsbijeenkomst, uitgangspunten doelgroepenvervoer 2024. Wat moet ik allemaal herhalen, mijnheer Smit? Het is een digitale bijeenkomst, dat wordt georganiseerd door het regionale contractmanagementteam, die organiseert dat. Het gaat over de uitgangspunten van het doelgroepenvervoer 2024. Dat wordt daar besproken. Ik weet niet of dit al in de Raadzaam stond, ik kijk heel even naar de griffie. Het staat al in de Raadzaam, hè? Want u moet, als u dat bij wil wonen, dan moet u even een mailtje sturen naar het mailadres wat in de Raadzaam staat. Duidelijk, ja?

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 2, het vaststellen van de agenda. Kunnen we deze zo conform vaststellen? Nee, zie ik. Mevrouw Roséanne Timmer.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ja, dank u wel, voorzitter. Vandaag ben ik even mevrouw Klazes, dan weten jullie dat. Ons voorstel is om agendapunt 12 te verplaatsen naar een latere vergadering. Er is een onderzoek gedaan naar aanleiding van een pilot Multidisciplinaire Aanpak ++ en het rapport zou inmiddels beschikbaar moeten zijn voor de raad. Wij willen dit graag meenemen in de behandeling van dit onderwerp en we willen de griffie

vragen dit onderwerp te verplaatsen naar de vergadering van december en het rapport 'Kwestie van lange adem' van Jonker-Verwey dan ook toe te voegen.

De voorzitter: Dank u wel. Is daar draagvlak voor in de commissie? Volgens mij hebben we er over gecommuniceerd ook, blijkt nu wel ook, ja. Gelukkig maar. Oké, dank u wel. Dan gaan we die naar een later moment doorschuiven, dat zal dan ergens 2 december zijn, denk ik, als alles binnen is. Ja, dus dat is dat. Verder nog, kunnen we hem dan verder wel zo vaststellen? Ja? Dan doen we dat.

3. Mededelingen commissieleden en wethouder(s)

De voorzitter: Dan gaan we naar de mededelingen van de wethouders en commissieleden. Eerst even naar de wethouders. De heer Botter, u had volgens mij een mededeling.

Wethouder Botter: Ja, ik heb één korte mededeling. Namelijk, ik had bij de kadernota beloofd dat wij ten aanzien van de discriminatie bij de stages en met name op de namen daarover nog een uitvoerig stuk zouden doen toekomen voor uw begrotingsbehandeling. Dat gaat helaas niet lukken, maar hij komt in ieder geval wel dit jaar nog.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Ik weet niet of er iemand van de techniek aanwezig is. Het geluid is aan mijn kant wat zacht. Is dat bij jullie ook zo? Zou dat iets harder gezet kunnen worden? Dus dat wordt dan geregeld. Nee, het ligt niet aan ... Sorry. Staat al op maximum? Nou, dan gaan we misschien iets harder praten. Zijn er nog mededelingen vanuit de commissie? Nee?

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Dan gaan we naar de agenda voor de komende vergaderingen, de Jaarplanning en de Actielijst. U heeft de Jaarplanning en de Actielijst ook weer bij de agenda aangetroffen. Zijn er daar nog op- of aanmerkingen op, Jaarplanning/Actielijst? De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, ik had verwacht dat op de Actielijst wethouder Meijs zou terugkomen met een stukje over respijtzorg. Dat zou zij voor de vakantie doen, maar ik zie er niets bijstaan, dus graag hier aandacht voor.

De voorzitter: Misschien dat u dat nog zo meteen bij agendapunt 11, want dan is de wethouder er als het goed is ook bij, dan wil ik even deze vragen ook herhalen.

De heer El Aichi: Dan wil ik hem herhalen, is goed.

De voorzitter: Als ik het goed heb, hè? Ja, dan we de raadsjaaragenda bepalen. Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Ik wilde graag agenderen punt 1.4, dat is de afbouw tijdelijke maatschappelijke opvang, voor de volgende vergadering.

De voorzitter: Kunt u dat motiveren?

Mevrouw Zoon: Jazeker. Er staat dat we afbouw maatschappelijke opvang voor COVID-19 gaan doen en volgens mij zitten we weer in een boost van COVID-19 en komen er ook nog vluchtelingen bij. Volgens mij

hebben we altijd, op het ogenblik maatschappelijke opvang is een issue voor deze doelgroepen en als we dan gaan afbouwen zou ik dat wel graag met de commissie willen bespreken, of dat een verstandige keuze is.

De voorzitter: Is hier draagvlak voor? Ja? Wordt die genoteerd. Nog iemand? De heer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Ja, voorzitter. Ik zou graag van de ingekomen stukken de raadsinformatiebrief over het toenemende aantal Wmo-aanmeldingen met lange behandelingsduur agenderen. 3.2. Omdat dat is een zorgpunt en het ging de goede kant op, maar het gaat nu weer de verkeerde kant op. Dus ik denk dat we met de wethouder moeten praten over de vraag: hoe kan dat gekeerd worden?

De voorzitter: Er is wel een brief gekomen, heb ik gezien, naar aanleiding daarvan. Dan heeft u alsnog vragen hierop? Ja, is daar behoefte aan? Oké, ik zie al genoeg vingers. Dus dan gaan we die ook op de agenda zetten. Verder nog iemand? Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: 1.2, aangaan convenant uitstroomregeling. Maar ik wil het onder voorbehoud, want ik wil nog wat technische vragen stellen en eventueel na de beantwoording wil ik het agenderen, omdat daar de uitstroom uit de maatschappelijke opvang staat, waar wat problemen waren in het verleden.

De voorzitter: Ja, naar aanleiding van de beantwoording van de technische vragen wilt u het agenderen. Maar dan wil ik nu even weten of er een klein beetje consensus is, ook vanuit de commissie, om het te agenderen. Dat is misschien een beetje een lastige vraag, want de antwoorden zijn misschien ook ... Ja? Gaat u even vragen stellen en laat u het aan de griffie even weten wat de stand van zaken is. Ja? En dan mail het nog even rond. Dank u wel. Verder nog iemand? Nee? Dank u wel.

5. Transcript commissie d.d. 30 september 2021 (alleen naar aanleiding van)

De voorzitter: Dan gaan we naar 5, dat is het transcript van de vorige vergadering van 30 september. Heeft u daar nog op- of aanmerkingen op? Nee?

Overige punten ter bespreking

6. 17.20 uur Pre-selectiedocument regionale verwerving jeugdhulp (JB)

De voorzitter: Dan gaan we naar het eerste bespreekpunt. Dat is agendapunt 6, dat is het pre-selectiedocument regionale verwerving jeugdhulp. Het regionale pre-selectiedocument verwerving jeugdhulp markeert de start van de dialooggerichte aanbestedingsprocedure. Deze procedure start met de pre-selectiefase die resulteert in de selectie van jeugdhulpaanbieders, voor de twee percelen enkelvoudige en complexe jeugdhulp die worden toegelaten tot de dialooffase van de regionale aanbestedingsprocedure. Deze nota is ter kennisname op verzoek op de agenda gezet door de commissie. Ik weet alleen niet meer wie, maar ik dacht dat de heer Sepers daar iets over zou ... Ja, wilt u? Dan geef ik u als eerste het woord.

De heer Sepers: Ik wil in ieder geval wel beginnen, om aan te kondigen dat ik eigenlijk dit een beetje mosterd na de maaltijd vind na de discussie die we in de raad al hebben gehad. Daar hebben we allerlei moties aangenomen, de wethouder met nadere boodschappen op pad gestuurd. Dus wat de PvdA-fractie betreft wachten we nu de verdere ontwikkelingen af en wachten we op zijn rapportage als afronding van de pre-selectiefase en de beslissing met welke partijen in de selectiefase verdergegaan wordt. Dus daar hou ik het bij. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ik ben ook door het pre-selectiedocument jeugdhulp gegaan en zoals te verwachten was sluit het volledig aan bij die Regiovisie jeugdhulp zoals vastgesteld in de raad. Deze discussie hoeven we dan ook niet over te doen, lijkt mij. Echter, deze documenten bieden eventuele aanbieders volgens mij nog steeds weinig houvast. Het gaat nu om een eerste aanmelding, voldoen aan een aantal eisen en een paar visies op papier zetten. Op basis hiervan kan een partij dan uitgenodigd worden voor een dialoofase. Hoewel er geen maximumaantal aanbieders genoemd wordt heeft de wethouder het over één of meer. Er wordt dus ingezet op forse reductie van het aantal, zeker in de complexe jeugdhulp. Nu leveren circa tweehonderd aanbieders deze jeugdhulp in de regio. Als er straks maar een paar over mogen blijven is de vraag hoe men zich voorstelt dat de gekozen partijen opschalen om dat totale volume te kunnen leveren. Dit ontbreekt in de vraagstelling en de selectie-eisen. Ik lees verder in het stuk dat alle producten van de complexe jeugdhulp in het product van enkelvoudige jeugdhulp staan. Met andere woorden: de enkele strategische partijen die straks complex gaan doen kunnen en zullen in principe ook enkelvoudig aanbieden en leveren. Ik ben nieuwsgierig wat GroenLinks hiervan vindt, want die hadden daar volgens mij andere ideeën over. Partijen die zich voor enkelvoudig aanmelden – wat een lichte procedure is – komen straks in een flexpool terecht waar de strategische partners zich van gaan bedienen als er capaciteitsproblemen zijn. Hoezo continuïteit? Er wordt verder met geen woord gerept over vormen van omzetgarantie. Dat wil zeggen: ofwel je hebt een contract met de gemeente voor een bepaald volume aan werk, ofwel het is een vrije markt waar iedereen zich moet hantelen om omzet. Het is het een of het ander, nu is het echter geen van beiden. Ik zou als aanbieder dan ook werkelijk geen idee hebben waar ik nu precies op inschrijf. Kortom, het blijft een merkwaardige aanbesteding. Gelukkig staat er ook een clause in dat de gemeente de aanbestedingsprocedure op eigen initiatief en op ieder moment moet kunnen staken. Hopelijk keert de wal het schip. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik zal niet ons standpunt ten aanzien van aanbesteding herhalen, dat hebben we bij de Regiovisie uitgebreid gedaan. Ik heb nog wel drie belangrijke vragen die gaan over de kwaliteit van de aanbieders en de zorg. De eerste vraag is: hoe borgt onze wethouder dat bepaalde aanbieders worden geweerd die niet inclusief zijn? Er zijn in andere gemeentes bijvoorbeeld partijen actief die bijvoorbeeld mensen met een voorkeur voor de eigen sekse niet in behandeling wensen te nemen. Dat lijkt me een hele onwenselijke situatie en dat zijn gewoon gemeentes zoals Utrecht en Leiden, dus dat zijn verder compleet normale gemeentes volgens mij. Hoe borgt u dat het armoedebeleid – daar zit ook een stuk bij de ingekomen stukken over – in de jeugdzorg geïntegreerd wordt? Met name armoede is echt een voorspeller voor problemen in de jeugdzorg, dus we hopen dat de wethouder daar een duidelijk antwoord op kan geven. De laatste vraag is: hoe gaat u ervoor zorgen ... Nee, laat ik het anders zeggen: jeugdzorg kan een behoorlijke bescherming geven voor jongeren om niet in de criminaliteit terecht te komen, zoals psychiatrie vaak mensen kwetsbaar maakt om in het criminele circuit te komen. Veel burgemeesters hebben daar al opmerkingen over gemaakt, dat er met name door de coronacrisis weer meer jongeren op het verkeerde pad belanden. Dus wij hopen dat de wethouder daar ook aandacht voor heeft in deze aanbestedingsprocedure, want met name de samenwerking tussen jeugdhulp en jeugd-GGZ en het beschermen van jongeren tegen om in de criminaliteit te belanden is wat ons betreft een heel belangrijk onderwerp en we hopen dat dat goed geborgd wordt.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Een belangrijk document waar de belangrijke gesprekken al over hebben plaatsgevonden. De partijen gaan nu de dialooffase in en als het goed is zullen aan het eind van deze fase een aantal aanbieders overblijven die tijdens de dialogen hebben hard gemaakt dat zij altijd het belang van het kind voorop hebben staan en een gedeelde verantwoordelijkheid hebben in het in de hand houden van de kosten van jeugdhulp. Maar het gaat niet alleen om geld. Gisteren is er door de ombudsmannen van Rotterdam, Amsterdam en Den Haag een brandbrief gestuurd aan de Tweede Kamer. De jeugdhulp faalt, was de boodschap. Maar dat ligt niet per se aan een tekort aan geld. De brief was een pleidooi voor het voortdurend betrekken van de ouders en kinderen zelf bij de trajecten, het oplossen van de huiselijke problemen zoals schulden, om erger te voorkomen en het normaliseren. Wanneer een ouder grote schulden heeft, heeft een opvoedcursus geen zin, was de logische boodschap en zo is het. De brief had door onze wethouder geschreven kunnen zijn. De kansencirkel draaide er schitterend doorheen. We hopen dan ook dat dit geluid als fundament zal dienen voor dialogen die in Haarlem gevoerd gaan worden met de aanbieders, dat er gekeken zal worden naar het brede plaatje van wat nodig is voor een kind om zich te kunnen ontwikkelen en dat ook de geselecteerde aanbieders dat meedragen in hun DNA. Het moet anders, het systeem moet veranderen. Wij wensen de wethouder en alle aanbieders heel veel succes de komende periode en we zijn benieuwd naar de uitkomsten.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ik vroeg mij nog steeds af, u heeft gepleit voor complexe jeugdzorg in een ander traject te gooien. Nu valt het onder de enkelvoudige jeugdzorg. Wat vindt u ervan in dit document?

Mevrouw Timmer-Aukes: Dat vind ik een hele moeilijke, omdat mevrouw Klazes is woordvoerder op dit onderwerp en die zit er helemaal in. Ik durf hier nu even geen uitspraak te doen, maar ik kan u wel zeggen dat mevrouw Klazes daarop terug zal komen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan de heer Smit en daarna de heer Van Kessel. De heer Smit, OPH.

De heer Smit: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Dan gaan we eerst even naar de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, laat ik beginnen met een compliment. Het is een flink document, het selectiedocument, om te kijken welke aanbieders de dialoog aangaan. Wat mij opviel ten goede was dat er in het selectiedocument een casus zit om te kijken hoe de instellingen daarop reageren. Dat gaat over een familie De Jong, die al langzaam het leven in een nachtmerrie ziet veranderen, omdat vader een auto-ongeluk krijgt, moeder daardoor uiteindelijk overwerkt raakt en dat ook weer de weerslag heeft op de kinderen. Zo zie je maar, dat is een mooi voorbeeld van hoe het leven kan tegenzitten en dat het dan heel fijn is dat je professionele jeugdzorg hebt en zorgverleners die ook integraal naar het gezin kijken. Ik ben eigenlijk dus ook heel benieuwd hoe de verschillende aanbieders daarop gaan reageren. Vervolgens, dit is dus een heel gedetailleerd document. Ik heb wel een aantal gedetailleerde vragen, excuses daarvoor. Eén van de keuzes die wordt gemaakt is dat voor de complexe jeugdhulp er wordt gekeken naar contracten van drie jaar en dat er dan twee keer met drie jaar verlengd wordt, dus negen jaar. Voor de enkelvoudige jeugdhulp is de drie jaar met twee keer één jaar verlengen, dus dan wordt er voor vijf jaar gekozen. Ik vroeg mij af waarom deze twee periodes van elkaar afwijken en wat daar de onderbouwing van is. Ook vroeg ik mij af hoe de overgang van het oude systeem naar het nieuwe systeem geregeld gaat worden en wat de gedachten daarbij zijn. Ook omdat als er nieuwe aanbieders zullen zijn, dan zullen die met elkaar moeten gaan samenwerken in de overdracht

bijvoorbeeld. Dus wat is het beeld daarbij? Tijdens de selectie wordt er ook over de bekostiging gepraat. Ook daarvan zou ik graag na de dialoog een afdronk van alle argumenten willen ontvangen die hierover gewisseld zijn, dus de vraag aan de wethouder of dat mogelijk is, zodat we daar nog eens een keer goed naar kunnen kijken ook. Vervolgens lees ik in het stuk dat de samenwerking tussen de jeugdhulpaanbieders en de CJG nodig is om meer grip te krijgen op klantvolumes en tijdig op- en afschalen. Mijn algemenere vraag is eigenlijk hoe het CJG betrokken is bij het proces en ook tijdens de dialoofase, omdat uiteindelijk de toekomstige aanbieders ook goed met dat CJG moeten samenwerken, dus de rol van het CJG de komende tijd. Nog iets wat mij opviel: de opdracht is inclusief de hulp aan jongvolwassenen. Voor een aantal van de gemeenten, maar Haarlem en Zandvoort bekostigen dit uit de Wmo. Mijn vraag is eigenlijk: waarom zijn wij nou zo slim of zij? Laat ik het daarbij houden. Dus waarom wijken wij daarvan af en waarom wordt dat niet gelijkgetrokken, want geeft dat niet allemaal problemen uiteindelijk in de verrekening? Ik vond het ook netjes in dat stuk dat er een tegemoetkoming wordt voorgesteld voor afgevalen jeugdhulpaanbieders, die in dit traject dus heel veel energie stoppen. Alleen de vraag is of dat bedrag en de verdeling daarvan onderbouwd kan worden. Dat is nu vijf ton, meen ik, en dat wordt verdeeld over alle afvallers. Maar als er meer mensen meedoen met dit traject en afvallen, dan is dat bedrag hoger of lager, dus ik vroeg me gewoon af: waar is dat op gebaseerd, dat bedrag? En ik had hem in mijn spreektijd voor het laatst bewaard, de casus van familie De Jong. Complimenten voor degene bij jullie die dat bedacht heeft.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Ik dank u wel, mijnheer de voorzitter. Een briljante analyse van Hart voor Haarlem, complimenten van OPHaarlem daarvoor. Ik deel de opmerking van mijnheer Sepers van de PvdA, dat we natuurlijk nu met mosterd na de maaltijd bezig zijn. Wij hopen, maar wij zijn bevreesd, dat de hele kernachtige opmerkingen van Hart voor Haarlem toch uiteindelijk weer niet of onvoldoende landen bij de wethouder en wij toch te maken krijgen met een aanbestedingsprocedure waarin we talloze vragen hebben, talloze vage punten herkennen die uiteindelijk ons niet gaan helpen in een goed product straks. Ons standpunt: wij zijn tegen de aanbesteding, dat hoef ik niet nog een keer uit te leggen. Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Verhagen, Trots Haarlem.

Mevrouw Verhagen: Dank u wel, voorzitter. Ook de complimenten voor wat Hart voor Haarlem heeft gezegd, daar waren wij het helemaal mee eens, ook wat mijnheer Sepers heeft gezegd, ook wat mijnheer Smit al daarover heeft opgemerkt. Ik hoef dan een heleboel dingen niet meer te vermelden, maar één ding, al is het mosterd na de maaltijd: uit de stukken heeft Trots Haarlem ook de uitkomst van de raad, heeft Trots Haarlem begrepen dat de wethouder de motie 'Hoe houden wij de hulpverlening in de hand?' mee zou nemen en op punten zou reageren. Eén van die punten was hoe de gemeente de regie op de toegang, voortgang en beëindiging houdt. In hoeverre dit terug te zien is in het pre-selectiedocument, wij kunnen het niet vinden. Daarin lijkt die toegang via het CJG te verlopen, terwijl de diagnostiek nog steeds ondergebracht is bij de hulpaanbieder, zo van: "Er is iets aan de hand, CJG, wat weten we niet, maar we denken dat hier wel jeugdhulp nodig is. Diagnosticeren jullie maar wat er precies aan de hand is en welke therapie hier nodig is." Daarmee is het medisch circuit of eigenlijk geen jeugdhulp, maar schuldhulpverlening al helemaal uitgesloten en kan het aanbod nog steeds de vraag bepalen. Zou het in dit geval niet beter zijn als hier een onafhankelijke – en wij hebben dit natuurlijk al vaker opgemerkt – eventueel bij het CJG ondergebrachte psycholoog op grond van een goede diagnose verwijst naar een geschikte therapievorm van een hulpaanbieder? Waarbij vermeld moet worden dat diagnostiek vakmanschap is en veel meer dan het scoren van wat testresultaten. Bij zo'n grote aanbieder is het nog maar de vraag of diagnostiek ook door gekwalificeerde, maar helaas dure NIP-

psychologen plaatsvindt. Net zoals de toegang voor de vrijgevestigde therapie via de eerstelijnspsycholoog dient te verlopen – daar zijn wij het ook helemaal mee eens – en niet via foldertjes op school, in dit geval het prikbord van het CJG. Dat zou de positie van de vrijgevestigde therapeuten ook gelijkstellen met die van de grote aanbieder. Die psycholoog kan dan ook toezicht houden op voortgang door verwijzing en beëindiging, altijd een heel belangrijk punt met betrekking tot het volume. Wellicht vindt u ons erg drammerig, maar toch nog één keer de vraag of het nog mogelijk is om op een of andere manier het schakelcentrum buiten de aanbesteding te houden, desnoods onder te brengen bij het CJG? Trots ziet namelijk nog steeds niet hoe en waar de gemeente de regie in handen kan houden.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Zo langzamerhand wordt de strategie om tot een nieuwe verwerving van jeugdhulp te komen steeds duidelijker. Dit pre-selectiedocument omschrijft wat er van de zorgaanbieders wordt verwacht. De jeugdhulpaanbieders kunnen zich nu gaan inschrijven om te kunnen deelnemen aan de dialoofase. Het belang van jeugdigen en hun gezin staat voorop, het gaat erom dat zij passende hulp krijgen. Dit lees ik gelukkig terug in het pre-selectiedocument. We zijn er blij mee dat de term ‘maatwerk’ regelmatig genoemd wordt. Jouw Haarlem heeft al eerder benoemd niet voor de jeugdhulp te zijn vanuit de gedachte: one size fits all. Goed dat het een vereiste is dat de verschillende jeugdzorgaanbieders moeten gaan samenwerken, zodat de spreuk niet wordt: ‘In de JZ ga je van loket naar loket.’ Door kennis van de lokale infrastructuur ook als vereiste te noemen in dit stuk krijgen de lokale partijen wat Jouw Haarlem betreft bij gelijke kwaliteit de voorkeur. Goed dat de twee percelen verschillend worden aanbesteed. We zijn het eens met de verschillende manieren van bekostiging. De taakgerichte bekostiging van de complexe jeugdhulp en voor de enkelvoudige hulp de prijs keer product, P x Q-bekostiging, waardoor de enkelvoudige jeugdhulp naar verwachting flexibel en op elk moment kan worden ingezet. Vaak is de nood al hoog als men uiteindelijk besluit hulp buiten de deur te zoeken, omdat het kind en hun ouders het even zelf niet meer weten. In dit pre-selectiedocument wordt ook gesproken over toename van ambulante hulp. Door de toegang te versterken en de hulp ook af te kunnen schalen naar enkelvoudige hulp of naar de sociale basis hoopt de wethouder deze toename af te vlakken, als ik het goed begrepen heb tenminste, evenals de uithuisplaatsingen te verminderen. Wij ondersteunde deze gedachte. Wij wensen de jeugdhulpaanbieders sterkte met het aanleveren van een pre-selectiedocument. Er is voor hen een hoop werk aan de winkel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA, en dan mevrouw Çimen.

De heer El Aichi: Dank je wel, voorzitter. In de stukken is te lezen dat in elke gemeente jaarlijks een beschikbaar budget vastgesteld wordt. Het beschikbare budget voor 2023 wordt door de gemeenteraad bepaald bij de vaststelling van de programmabegroting. Een vraag aan de wethouder: hoe kunnen meerjarige contracten bij de instellingen worden aangegaan als de gemeenteraad jaarlijks de budgetten gaat vaststellen? De gemeente wil een zorgcontinuïteit bieden in de overgangsfase van oude naar nieuwe contractpartners. Het hiermee gemoeide budget wordt in 2023 in mindering gebracht op het budget voor deze opdracht. De omvang van dit budget wordt medio 2022 berekend, dat is wat ik gelezen heb. Kan de wethouder tegen die tijd ons op de hoogte houden? Dank u wel. Laatste punt, in de bestuursrapportage, wat wij straks gaan doornemen, lees ik dat het beter moet als het gaat om aansluiting jeugdzorg of jeugdhulp op vraag aan behoeften van jongere en gezin. Als gevolg van de coronaperiode is er een toegenomen complexiteit in hulpvragen, waar niet altijd een passend hulpaanbod voor beschikbaar was. Ik wil hierbij de wethouder meegeven om dit ook mee te nemen in de aanbesteding van de jeugdzorg. Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Cimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank aan de wethouder voor het stuk. Ik had daar al behoorlijk wat technische vragen op gesteld en ik heb naar aanleiding van die beantwoording eigenlijk nog een paar vragen. Dat zit hem als eerste in de partijen die mogen inschrijven op de aanbesteding. Dat is dus ook buiten de twee regio's die meedoen. In de antwoorden krijg ik natuurlijk: ja, op basis van het aanbestedingsrecht mag iedereen zich inschrijven. Maar het is natuurlijk de bedoeling dat er consortia worden ingericht en dat partijen binnen dat consortium alle hulp moeten kunnen aanbieden. Maar wat gebeurt er nou als er één lokale partner is en een aantal mensen, ik zeg maar wat, in Almere of in Hoorn en wij dus uiteindelijk Haarlemmers binnen dat consortium opeens naar Almere moeten gaan sturen voor benodigde zorg? Schiet het dan niet een beetje zijn doel voorbij en heeft de wethouder hierover nagedacht, hoe we dit ook tijdens de dialoofase zouden kunnen tegengaan in ieder geval? Dan over de duur van de contracten, daar heeft de VVD ook net een vraag over gesteld, over het verschil tussen de complexe jeugdhulp, wat tot negen jaar kan lopen, en de enkelvoudige hulp, wat maximaal vijf jaar kan lopen. Hebben we dan al een beeld wat er met die enkelvoudige hulp na die vijf jaar gaat gebeuren? Hoe is daartoe gekomen? Want dat kwam ook niet helemaal goed terug in de beantwoording van mijn technische vraag. Dan nog één laatste vraag, daar heb ik dus ook al een technische uitvraag over gedaan. Wat gebeurt er nou als één van de deelnemers in zo'n consortium financieel in de problemen raakt? Wat voor effect heeft dat op de andere partijen? Want uiteindelijk, ik bedoel, zij gaan zelf natuurlijk die samenwerking aan en in de beantwoording krijg ik te horen: ja, wat er dan moet gebeuren is sterk afhankelijk van die samenwerkingsverbanden. Dat is natuurlijk zo, maar wij hebben de wettelijke taak om die zorg toegankelijk te houden en mogelijk te maken. Dus hebben we iets meer zicht op wat nou de rol is van de gemeente in zo'n soort situatie? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Dank u wel, voorzitter. Ik sluit me aan bij de vraag over de verschillende termijnen. Ik heb nog een vraag over de samenwerking sociale basis. Verschillende plekken in het document zie ik de sociale basis terug, maar het viel me op dat de sociale basis niet werd genoemd ergens aan het eind, ik geloof hoofdstuk acht of zo, bij de onderwerpen die aan bod komen in de dialoofase. Het gaat wel over de samenwerking met het onderwijs, maar niet over de samenwerking met de sociale basis. Dus daar zou ik toch nog wel wat meer aandacht willen vragen, juist ook omdat de sociale basis lokaal is vormgegeven en de jeugdzorg regionaal is. Dus dat is best wel een spannende, omdat die sociale basis ook weer in elke gemeente anders is georganiseerd. Dus het lijkt me wel van belang dat het in die dialoofase goed aan bod komt en ook, er zijn misschien ook wel accentverschillen tussen de complexe jeugdhulp en de enkelvoudige jeugdhulp. Dus misschien kan de wethouder daarop ingaan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Ook de visie van de SP over de Regiovisie is denk ik wel duidelijk. Voor ons ligt het pre-selectiedocument en daar hebben we wel een aantal vragen over. Vooral met name over het stukje armoede, schuldhulpverlening en de betrekking met de hulpverlening vanuit de jeugdzorg. Wij zijn wel benieuwd hoe dat plaats gaat vinden. We hebben dat ook gezien met de toeslagaffaire, dat het één met het ander te maken heeft en ook natuurlijk met uithuisplaatsingen en problematieken. Het verhaal van familie De Jong wat voor ons geschetst werd is denk ik één van de honderden verhalen waardoor een jeugdige hulp nodig heeft. Ieder verhaal is denk ik ook complex en heeft ook betrekking tot de juiste vorm van hulpverlening. Wat de SP dan hoopt is dat die dan ook beschikbaar is voor onze jonge Haarlemmers, wat op dat moment beschikbaar is. We hebben wel een vraag met betrekking tot capaciteit. Wij lezen dat, mocht er een probleem in komen, dat wij dan eerst gaan praten met onze hoofdaanemers en de aanbieders en

mochten zij niet kunnen leveren, dat we dan verder kunnen kijken. Daar zou ik toch wat duidelijkheid vanuit de wethouder willen. Verder hebben wij ook dezelfde vragen als Actiepartij net gesteld heeft. Het stukje open afschalen, indien nodig, dat vinden wij natuurlijk hartstikke goed. Het gaat erom wat een kind nodig heeft en niet wat wij zouden willen. Alleen hopen wij wel dat dat heel makkelijk gaat en dat daar juist niet een belemmering in komt. Maar wat ik wel mis – en ik weet niet of het hierin hoort of bij de gunning – is toch dat wij iets zetten over grootverdieners, want we hebben ooit de motie aangenomen ‘Schneidersnorm’. Ik weet ook niet hoe dat zit in de jeugdzorg, maar dat daar wel iets dan in zou komen daarover.

De voorzitter: Dank u wel. We hebben iedereen gehad, dus dan kunnen we naar de wethouder. Wethouder Botter, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik wil graag ook een klein beetje uw hulp, naar aanleiding van ons overleg wat we tussen het college in het presidium van gisteren hebben gehad. Want – en dat is door de voorzitter zojuist ook al aangegeven – er komen ook weer een heleboel technische vragen nu aan de orde. We hebben afgesproken, gisteren met elkaar in het presidium, dat ik daar niet meer allemaal één voor één op inga. Dus als u technische vragen heeft, dan staat het u vrij natuurlijk om die van tevoren te stellen. Wij zullen ook ons uiterste best ervoor doen om die allemaal mee te nemen, maar ik beperk me vandaag in de reactie op hoofdlijnen, juist ook omdat ik regelmatig teruggekoppeld krijg dat ik te lang aan het woord ben en dat ik daardoor te veel tijd neem van het college. Dus wat mij betreft ga ik nu in op een aantal hoofdlijnen die zijn geschetst. Dan kom ik eerst even terug op het document an sich, want dit is het document, het pre-selectiedocument wat in principe naar de aanbieders is gestuurd met het verzoek om hierop te reflecteren. Hebben zij vragen, hebben zij suggesties, zijn er mogelijkheden tot verbetering en dergelijke? Dat is dus nog niet de dialoofase, dat is nog niet echt de aanbestedingsfase, maar dat is de fase daarvoor. Wij gaan pas in januari de dialoofase beginnen, op het moment wanneer we echt het selectiedocument hebben gemaakt. Dit is het pre-selectiedocument en u bent de enige raad in heel Midden- en Zuid-Kennemerland die dit bespreekt in uw commissie, want voor de rest wordt het allemaal aangenomen. Het is ook al vastgesteld door het college op 15 oktober jongstleden en dit zijn de uitgangspunten die nu voorliggen richting de verschillende partijen. Dus dat even vooraf over de status van het stuk. Ik heb u beloofd dat ik ook met u hier kom te praten op het moment dat er echt een selectiedocument is. En een aantal van de dingen die u in de afgelopen weken mij heeft meegegeven bij de Regiovisie en ook bij de andere stukken en ook de verschillende moties, die zullen wij komende week of de week daarna in het college gaan behandelen. Die worden als zodanig vastgesteld en die worden als addendum sowieso aan de stukken toegevoegd. Dat zal in alle gemeenteraden gebeuren van Midden- en Zuid-Kennemerland, zodat we een eenheid hebben van alle opmerkingen die zijn gemaakt en die worden meegenomen. Die treft u dus ook nog niet aan in dit stuk, dat is ook nog niet erg, maar die gaan we wel ook publiceren.

De voorzitter: U heeft een interruptie, wethouder. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, misschien dus ook technisch, wederom excuses. Zijn er in de andere raden moties of amendementen aangenomen die ook in een addendum terecht gaan komen? Of is alleen Haarlem amenderend geweest?

Wethouder Botter: Haarlem heeft verreweg de meesten, maar ook in Heemskerk en in Velsen zijn moties aangenomen. Dat krijgt u ook allemaal te zien, dat wordt ook allemaal gedeeld onderling, dus dat wordt ook allemaal uitgelegd. Wellicht komen die op de nieuwe website, want dat vind ik toch ook wel een leuk nieuwtje om u te melden op dit moment. Er is sinds afgelopen week een nieuwe website in de lucht. Dat is jeugdhulpzuidkennemerland.nl. Dat wordt het communicatiemiddel waar wij ook allerlei zaken op gaan ...

Heeft u hem gevonden? Oké. Maar het is jeugdhulpzuidkennemerland.nl, en daar zijn de mogelijkheden te vinden als het gaat over wat we verder met u, ook als het gaat om dat soort addendum of andere teksten en dergelijke, die zullen daarop komen en ook de vragen en dergelijke komen daarop. Dan ga ik terug naar op hoofdlijnen, de vragen die aan de orde zijn gesteld. Ik begrijp niet heel erg goed de opmerking zoals die van Hart voor Haarlem is gemaakt, ook niet in de richting van GroenLinks over de wijze dat dat op één en dezelfde manier nu is. Er zijn volgens mij altijd de wensen geweest om twee verschillende vormen van aanbesteding te hebben als het gaat over de partijen die vrijgevestigd zijn of de enkelvoudige jeugdhulp, moet ik zeggen, en ook de meervoudige jeugdhulp. Maar het is natuurlijk een vrijgevestigde altijd mogelijk om zich bij een samenwerkingsverband van de meervoudige jeugdhulp aan te sluiten. Maar het zijn wel twee gescheiden trajecten.

De voorzitter: Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, wethouder. Want misschien is het wel handig dat dit ook heel duidelijk in het document komt te staan, dat het inderdaad twee gescheiden. Want ik haal het er niet uit, maar goed. Dank.

Wethouder Botter: Ik wel, maar dat is misschien beroepsdeformatie.

Mevrouw Zoon: Dan is het nu ook helder, dat dat inderdaad twee gescheiden en dan hoeft GroenLinks daar ook niet meer op te reageren, want dat was hun wens.

Wethouder Botter: De vraag is vervolgens, ook die door Hart voor Haarlem wordt gesteld: is het nou zo dat we van die tweehonderd partijen nu teruggaan naar twee of drie verschillende partijen? Nee, dat is niet zo. Ervan uitgaande dat de grote aanbieders uit de meervoudige problematiek niet het gehele spectrum aanbieden gaat het om samenwerkingsverbanden, dat kunnen er twee zijn, dat kunnen er vijf zijn. Maar binnen zo'n samenwerkingsverband heb je natuurlijk meerdere partijen, dus het is niet zo dat we teruggaan van tweehonderd instellingen naar pakweg drie of vier grote instellingen. Nee, dat is niet zo, maar we gaan wel bij de meervoudige problematiek naar samenwerkingsverbanden toe en dat kan – al naargelang hoe men dat met elkaar afsprekt – een samenwerkingsverband zijn van vier partijen, maar ook van zeven of acht partijen. Dus gewoon om te zorgen dat je het hele geheel weet te bedienen. Dan is er ook het één en ander gevraagd over: waarom schrijf je nou eigenlijk in? Nu is nog niet het moment om in te schrijven. Je gaat je pas inschrijven op het moment dat we overgaan tot de dialoofase en daarna tot het moment dat mensen zich echt gaan inschrijven. Tot die tijd gaan we met elkaar in gesprek en overleggen we met elkaar hoe het zit. Kwaliteit. Zaken als: hoe borgen we dat aanbieders inclusief zijn en geen onderscheid maken? Hoe zorgen we ervoor dat het armoedebeleid wordt geïntegreerd? Wij hebben geprobeerd om zowel in de Regiovisie als ook in de stukken die nu voorliggen een volledig inclusief verhaal neer te leggen. Wij denken dat de kansencirkel als uitgangspunt moet worden genomen bij hoe je het beleid verder vormgeeft. Dat betekent dat het ook in goede samenhang met het onderwijs is, met ook opgroeien, maar ook met schuldenproblematiek. Dus wij nemen dat wel degelijk mee, ook als het gaat over de indicatie en wij kijken daar heel nadrukkelijk naar, dat er gewoon naar het complete kind en het gezinsconcept wordt gekeken als het gaat om de indicatiestelling.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel voor deze geruststellende woorden, maar ik was toch met name ook benieuwd, want er zijn dus aanbieders die bijvoorbeeld zeggen: homoseksuelen behandelen we niet. Laten we het maar gewoon bij de naam noemen. Die zijn ook actief na inschrijving en na aanbesteding zijn zij juist erdoor gekomen, omdat in de aanbestedingsprocedure wordt daar geen onderscheid in gemaakt. Dus hoe borgt u

nou dat we niet straks met zo'n partij zitten opgescheept die inderdaad gewoon bepaalde groepen mensen uitsluit van behandeling?

Wethouder Botter: Kijk, die partijen zijn gewoon wettelijk in overtreding, dus op het moment dat u mij kunt aantonen dat wij op dit moment contracten hebben gesloten of dat wij in de toekomst contracten sluiten met partijen die er dergelijke praktijken op na houden, dan worden die er meteen uitgesodemieterd. Dat is echt niet mogelijk in een construct waarbij wij als overheid de opdracht geven aan een partij, dat die op basis van seksualiteit of op basis van geaardheid wel of niet diensten zouden verlenen.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Nou, dat is weer wederom geruststellend. Het verbaast me dan dat er dan toch zulke partijen actief zijn in de markt, maar het lijkt me dat het fijner is om dat aan de voorkant te borgen, hoewel de wet dat ook onmogelijk maakt, maar dan aan de achterkant gaan procederen als straks toch dat soort partijen binnen zijn gekomen.

Wethouder Botter: Nee, maar nogmaals: wij zullen, en ik vind dat pure winst van het gesprek wat wij nu met elkaar hebben, dat we dit gewoon ook heel expliciet opnemen, zodat we daar geen misverstanden over hebben straks bij de definitieve selectie. Maar wat ik nu een beetje ook het gevoel krijg is dat wij nu ook in onze regio te maken hebben met partijen die dat zouden doen. Dat wilde ik bestrijden, want dat geloof ik niet.

De heer Hulster: Als ik daarop mag reageren. Nee, typisch van een aanbesteding is natuurlijk dat er nieuwe toetreders kunnen komen en daarbij zou het ons een lief ding zijn als we daar het kaf van het koren bij voorbaat al een beetje uit selecteren.

Wethouder Botter: Zeker, dan gaan we daar ook maatregelen voor nemen. Datzelfde geldt ook voor dat wij natuurlijk niet gaan meemaken dat kinderen uit Midden- en Zuid-Kennemerland naar Hoorn of naar Friesland zouden moeten op het moment dat er andere partijen zijn die gaan deelnemen. Het zal heel nadrukkelijk ook de voorwaarden zijn dat je lokaal geïntegreerd moet samenwerken en dat zie je ook nu al in vrijwel alle vormen van samenwerking, dat zag je ook destijds met Horizon. Wij zijn extra gewaarschuwd dat voor partijen die toetreden als nieuwe partij, dat we daar echt op zullen toezien van hoe ze dat dan ook gaan managen en organiseren. Want als jij als nieuwe toetreders hier komt en je hebt geen locatie of je hebt geen mogelijkheden om je werk op een goede manier uit te oefenen, dan heb je echt een probleem. Dat gaan we ook zien te voorkomen, want dat willen we gewoon op die manier niet. Dan toch heel erg kort even ingaan op de brandbrief van de nationale ombudsman. Het is inderdaad zo dat er heel veel gekeken wordt naar de vraag op welke wijze jeugdhulp en jeugdzorg verder mede vorm moet krijgen, ook door de invloed van cliëntenbetrokkenheid en cliëntenparticipatie. Dat is echt ook iets waar we heel veel aandacht aan besteden, volgens mij staat dat ook wel goed in dat stuk. Dat is ook in de pre-dialoofase een punt waar we uitvoerig over zullen gaan praten met de partijen die interesse tonen. Datzelfde geldt voor kwaliteit. Dan gaat het ook om kwaliteit in de zin van: hoe zit je met de tarieven, welke vormen van overhead heb je, hoe zit het met het toezicht, heb je dat een goede manier geregeld? Dat zijn allemaal aspecten die in de gesprekken ook terug zullen komen. Daar zijn overigens ook nu al, en datzelfde geldt ook voor de toegang, want er is een paar keer ook gevraagd: hoe zit het nou precies met het CJG, is het CJG wel of niet betrokken? Het CJG is vanaf vorig jaar ook al betrokken bij een aantal gesprekken die wij hebben gevoerd in de aanloop naar dit pre-selectiedocument. Er is een aparte werkgroep, een ambtelijke werkgroep regionaal die over het vraagstuk toegang gaat. Die nemen ook heel erg nadrukkelijk mee: hoe zit dat nou met die '...'jeugd? Want die zijn meestal in dienst ook van het CJG. Hoe is die relatie en hoe zorgen we straks voor een goede indicatiestelling?

En hoe zorgen we er ook voor dat er geen stapeling plaatsvindt? Want dat was volgens mij ook iets wat net werd genoemd. Wij zijn aan het kijken, dat staat iets los van deze aanbesteding, maar als Haarlem zijn we nu ook heel druk aan het kijken, en dat doen ook andere gemeenten: hoe zit het nou met die tien duurste cliënten? Bij die tien duurste cliënten zie je natuurlijk gewoon een grote mate van stapeling. Ik hoop in de loop van dit jaar nog een keer met u ook daarover in gesprek te gaan: hoe gaan we dat nou proberen terug te dringen en wat is daar de oorzaak van? Bij sommige cliënten zie je gewoon dat ze drie keer hetzelfde soort traject hebben gehad bij verschillende aanbieders. Dat was de idee ook om dat te voorkomen door middel van te gaan werken met die consortia en dat ze integraal daarvoor verantwoordelijk zijn en dat ze ook een acceptatieplicht hebben daarvoor. Maar dat is dus wel iets waar we in de toekomst naar gaan kijken hoe we dat verder vorm en inhoud geven. Maar daar kom ik ook dan bij u op terug op een later moment. Als partijen onverhoopt in financiële nood komen, dan zullen we daarnaar handelen. In het kader van de nieuwe werkwijze die ook de Jeugdautoriteit heeft is het early warning system wat door Jeugdautoriteit wordt gehanteerd: het zorgen dat je snel wordt geattendeerd als gemeente op eventuele financiële problematiek en daardoor ook sneller kunt handelen naar jeugdzorginstelling is echt een thema wat we ook verder gaan versterken. We hebben daar ook nu ervaring mee, na Level, na Kenter en na Parlan. Wij zullen in ieder geval ervoor zorgen dat er ook dan weer oplossing komt, want de zorgcontinuïteit – en dat hoop ik dat u ook van mij aanneemt – de zorgcontinuïteit voor deze kwetsbare doelgroep van kinderen en gezinnen staat wat mij betreft voorop. Dan had de VVD echt een heleboel echt technische vragen. Eén daarvan – en daar wil ik ook nog wel wat over zeggen – is de duur van de contracten, dat onderscheid dat gemaakt wordt. Zoals u wellicht weet hadden we in de oorspronkelijke ideeën sowieso drie jaar contract met daarna de mogelijkheid tot twee keer verlenging tot in zijn totaliteit negen jaar, dat gold voor het geheel. Maar wij denken dat we wel iets open moeten laten nog richting de vrijgevestigden. Kijk, wij hebben heel goed naar u geluisterd en dat heb ik ook heel eerlijk tegen u gezegd met elkaar. De wethouders van de zeven gemeenten vinden nog steeds het oorspronkelijke idee van ‘werk alleen maar met die consortia en niet werken met een apart traject voor de vrijgevestigden’, vinden wij ... Vonden wij, laat ik het zo zeggen, vonden wij, want de rest heeft dat natuurlijk helemaal geïnternaliseerd. Maar dat was niet voor niks en wij hopen dat we op een gegeven moment wel – na een jaar of drie, vier misschien – ook met de vrijgevestigden in gesprek kunnen gaan om te kijken: is het wel of niet mogelijk om daar nog een wijziging in aan te brengen? Is het wel of niet mogelijk dat je op een gegeven moment zegt ‘misschien is het toch mogelijk om wel langs die lijnen te gaan’? Hoe dat gaat weet ik niet. Ik weet dat er ongeveer 25 vrijgevestigden zijn, die hebben zich verenigd, daar heb ik ook gesprekken mee gehad. Die zijn erg blij met de situatie zoals die nu is, die hebben ook de handen ineengeslagen om een gezamenlijk declaratiesysteem verder vorm en inhoud te geven. Ik denk dat het gewoon belangrijk is om die andere 25 of 40 vrij gevestigden, om in ieder geval daarmee in gesprek te gaan de komende periode. Daar is denk ik het komend halfjaar te kort voor, maar daar moeten we de komende jaren mee in gesprek gaan om te kijken hoe je die misschien ook bij elkaar kunt brengen. En op het moment dat je die dan bij elkaar hebt gebracht, dan ligt misschien weer alles open

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Ja, mijnheer de wethouder, een vraag. Want u zei: dan kan je over een paar jaar eventueel kijken naar de positie van de vrijgevestigden en daar andere afspraken over maken. Als u dat gezegd hebt, is er daar dan ook een bepaalde ruimte voor in de aanbestedingsprocedure zoals die nu loopt en zoals de afspraken straks met de aannemende partij of partijen gemaakt worden? Kan je daar dan in een latere fase nog rechtens in muteren?

Wethouder Botter: Dat is dus één van de vragen waar we naar kijken. Waar we wel in ieder geval de ruimte voor willen creëren aan de kant ook van de vrijgevestigden, dat ze niet vastzitten meteen voor een periode van negen jaar ook aan de contracten. Dus wij gaan dat gewoon op zijn merites beoordelen en ik denk ook dat het heel erg afhankelijk is van hoe dat verder zich ontwikkelt. Ik denk, en dat heb ik u ook gezegd, hoe we de Regiovisie hebben behandeld, dat het best wel heel erg ook afhangt van hoe straks de hervormingsagenda van het Rijk en de VNG eruit komt te zien, of er een nieuwe Jeugdwet komt, hoe we verder gaan met wijzigingen die er ook plaatsvinden in het kader van het jeugd- en gezinsbeschermingsverhaal. Dus er staat gewoon heel erg veel op stapel en daarom is het fijn dat je een contract hebt in principe voor beide partijen met drie jaar en dat je dan na drie jaar dus die balans op kunt maken of je het gaat verlengen of niet, of dat je het misschien op een andere manier inricht. Maar nogmaals, de idee is dat je zoveel mogelijk continuïteit wil borgen, omdat je ook rust in de tent wilt.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, ook gewoon om het te begrijpen, hoor. Want het verhaal klinkt verder wel goed, dat er aandacht is voor de vrijgevestigden, dat is natuurlijk mooi. Ik weet ook niet of ze hier zelf mee gekomen zijn. Maar mijn vraag is eigenlijk: wat gebeurt er dan eigenlijk na vijf jaar? Dat is ook denk ik de vraag die D66 nog stelde. Vindt er dan weer een nieuwe aanbesteding of verwerving plaats voor alleen de enkelvoudige jeugdhulp, terwijl de complexe jeugdhulp dan doorgaat? Of hoe moeten we dat dan zien na vier, vijf jaar? Wat gebeurt er dan?

Wethouder Botter: Nou, als u mij goed beluisterd heeft willen we onze handen vrijhouden om te kijken: hoe kunnen we dan na bewind van zaken zo goed mogelijk handelen en ook ervoor zorgen dat we inspelen op de ontwikkelingen die hier dan gaande zijn? De hervormingsagenda, het enige wat ik daarvan weet is dat die een tijdsduur gaat hebben vanaf januari voor zes jaar. Dan loopt dat min of meer ook weer gelijk op met elkaar. Dus je wil nogmaals zoveel mogelijk rust creëren voor het veld, want daar is het veld ook bij gebaat, daar is de sector bij gebaat, daar zijn de medewerkers bij gebaat en daar zijn de cliënten bij gebaat en ook wij zijn daarbij gebaat. Maar het punt natuurlijk in dit hele complexe ingewikkelde dossier wat jeugdzorg heet maakt dat het verreweg van te voorspellen valt hoe dat er over vijf jaar uit komt te zien. Dat maakt denk ik dat het ook belangrijk is dat we dat ook met elkaar beseffen, maar de intentie is er natuurlijk om al die uitgangspunten die ik net noemde, rust, tijdigheid en dergelijke, om daaraan vast te houden.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, ik heb nog een vraag voor de wethouder over de vrijgevestigden. Denkt de wethouder dat de jeugdhulpaanbieders van de consortia net zo snel kunnen handelen als de vrijgevestigde psychologen? Dus dat credo, of dat principe van: dicht bij huis, snel kunnen handelen. Denkt u dat jeugdhulpaanbieders die in die consortia zitten diezelfde hulp kunnen bieden?

Wethouder Botter: Ik denk van wel. Het punt is alleen: het gaat om complexe problematiek. Het kan wel eens zo zijn dat juist omdat het om complexe problematiek gaat het betekent dat er eerst even goed moet worden gekeken: wat is hier nou precies aan de hand en wie binnen het consortium kan het beste dit oppakken? Op het moment dat je te maken hebt met enkelvoudige hulp in de eerste lijn van de GGZ-psycholoog is het gewoon heel helder. Je weet: dit is het probleem, dit ga ik behandelen en dit ga ik oppakken. Dat is nou ook bij uitstek de reden geweest waarom een meerderheid van uw raad ervoor heeft gepleit om die twee dingen uit elkaar te halen. Maar soms is het gewoon niet mogelijk dat, en de wil is er misschien wel, maar het is misschien niet altijd mogelijk om binnen hetzelfde tijdsbestek als dat iemand die enkelvoudige hulp biedt dat

ook bij meervoudig doet. Maar dat is wel het streven, zeker bij acute situaties willen wij meteen hebben dat iemand geholpen kan worden, dat iemand terecht kan en dat er goede diagnoses plaatsvinden om te zorgen dat iemand de hulp krijgt die hij of zij nodig heeft.

Mevrouw Stroo: Mag ik daar nog op reageren?

De voorzitter: U krijgt ook nog een tweede termijn zo, want dit is niet echt een interruptie meer.

Mevrouw Stroo: Ik denk dat het probleem niet altijd duidelijk is en dat daar de vrijgevestigden een hele belangrijke positie in hebben. Want zoals in het stuk ook staat: als mensen te maken krijgen met een hobbel in hun ontwikkeling, dan weet je vaak niet precies waar het hem in zit. Dan wil je met die vraag gewoon terechtkunnen, zodat je weer verder kan.

Wethouder Botter: Maar volgens mij gaan er nu twee dingen door elkaar heen lopen, want zegt u: in principe zouden vrijgevestigden dan de indicatie moeten stellen, wat er aan de hand van is en eventueel moeten doorverwijzen. Wat mij betreft zit daar nog iemand voor. Dus het moet zo zijn dat de indicatie wordt gesteld: of je gaat naar de enkelvoudige hulp, of je gaat naar de meervoudige hulp. Het is niet en/en. Er zal ongetwijfeld, en daar heb ik u ook voor gewaarschuwd toen we die knip maakten: het kan best voorkomen dat sommige kinderen nu straks naar de enkelvoudige hulp worden gestuurd omdat degene die de indicatiestelling doet denkt 'het valt wel mee'. Dan kan het komen, wat u zegt, dat die persoon bij de GGZ- psycholoog komt en dat die zegt: luister even, dit is helemaal geen enkelvoudig vraagstuk, dit gaat veel verder, dit is veel breder en iemand heeft veel meer meervoudige hulp nodig. Het idee ...

De voorzitter: Wethouder, denkt u ook aan uw tijd. Ik weet dat u heel bevlogen bent om dit onderwerp te behandelen, maar ook de tijd van het college willen we een beetje in de gaten houden en ik vraag u om wat korter en zakelijker te zijn. De heer Hulster, ook met de interrupties graag echte interrupties en niet een halve tweede termijn.

De heer Hulster: Nee, ik had echt een oprechte vraag na het betoog van de wethouder over de termijnen. Want u zei: enkelvoudig doen we vijf jaar en complex negen jaar. Maar de NVVP heeft een brief geschreven die zei: laten we de complexe zorg bij de gemeentes weghalen. Dus is het niet eigenlijk meer voor de hand liggend om de enkelvoudige, die dan bij de gemeente blijven, om die een langere periode te geven en de complexe een kortere. Hoe kijkt u daarnaar?

Wethouder Botter: Kijk, het punt is dat het een contract is voor de duur van drie jaar voor ook de meervoudige hulp met een mogelijkheid tot een verlenging. Dus in die zin denk ik dat we ons wat dat betreft heel erg goed houden aan de mogelijkheid om dat bij te gaan stellen. Het zal ook niet zo zijn dat binnen drie jaar de complexe hulp weggaat bij de gemeente, daar ben ik niet van overtuigd. Ik kan het helemaal mis hebben, maar zo zie ik het op dit moment niet. Maar dat dat misschien in de loop van de tijd gaat gebeuren, die kans bestaat. Het is denk ik ook aan ons met zijn allen, zoals we als gemeente nu ook bezig zijn hoe we het inrichten, om ervoor te zorgen dat we laten zien dat we het echt ook kunnen, dat we het goed in de hand hebben en dat we het kunnen waarmaken wat ons is opgedragen. Ik heb nog één punt waar ik op terug wil komen, mijnheer de voorzitter, dat is de vraag over het budget. Hoe rijm je langere contracten met ieder jaar het budget vast te stellen? Dat heeft voor een belangrijk deel natuurlijk ook te maken met het budgetrecht van uw raad. Tegelijkertijd hebben wij natuurlijk een meerjarenbegroting, waarin we de prognoses opnemen op basis van de gegevens die we hebben. Het is wel, en dat is echt het gevoel wat binnen en Midden- en Zuid-Kennemerland leeft, in ieder geval bij de wethouders en ook bij heel veel gemeenteraden, om zoveel

mogelijk te proberen binnen die financiële kaders te blijven die we vanuit het Rijk hebben meegekregen. Ik weet niet, de vorige keer heb ik gerefereerd aan dat filmpje van de hoofddirecteur van de VNG, Leonard Geluk, waarin hij schetst dat de hervormingsagenda ook een antwoord moet geven op de vraag: hoe gaan we verder met het rationaliseren en het normaliseren van deze budgetten? Ik verwacht dat we de komende jaren niet heel veel meer zullen krijgen dan dat we tot op heden hebben gehad. Wat wij hebben gehad, daar hebben we het van de week ook over gehad, eergisteren, dus dat het budget wat gekomen is vooral een compensatie is voor de extra gemaakte kosten die we in de afgelopen jaren hebben gemaakt. Maar voor de toekomst verwacht ik niet dat het budget nou heel veel hoger gaat worden dan dat we hebben. Dus het vasthouden aan dat je toch een budget herkadert en als het moet dan is het algemene reserve, want we willen allemaal zoals we hier zitten wel ervoor zorgen dat nogmaals, kinderen die het nodig hebben de hulp ook krijgen die ze nodig hebben. Dat is dan een afweging die ook u dan weer moet maken. Mijnheer de voorzitter, volgens mij heb ik bijna alles gehad.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil graag, ik denk dat we even een korte tweede termijn gaan doen. Ik hoop dat we het kort kunnen houden en dan kunnen we proberen eerst dit stuk af te ronden, ja? De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, ik had nog gevraagd naar hoe de wethouder kijkt tegen de jeugdzorg en de relatie met de jeugdcriminaliteit en of daar specifiek beleid op komt.

De voorzitter: Oké. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik zal de vragen over de hulp aan jongvolwassenen en de vraag over de tegemoetkoming in de kosten, die zal ik wel technisch uitvragen. Ik had nog wel een vraag waar ik wel graag nu een antwoord op zou krijgen, als dat kan en dat mag ook procedureel. Dat gaat over de bekostiging. Die wordt taakgericht voor de complexe jeugdzorg en PxQ voor enkelvoudig. Mijn vraag is: is dat al besloten? In hoeverre wordt dat in de dialoog besproken? En als het wordt besproken in de dialoog, kunnen wij dan nog eens een afdronk van eigenlijk alle argumenten krijgen waarom er wordt gekozen voor een bepaalde bekostiging?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, ik had eerder een vraag gesteld over grootverdieners, of de wethouder daar rekening mee gaat houden bij de gunning of nu bij de pre-selectie. En eventueel ook, mocht een jeugdzorgorganisatie omvallen, hoe we dan, achteraf horen we altijd: daar kan ik niks mee doen. Maar of daar ook rekening gehouden wordt met CAO en daarvoor ook op te treden, mocht het misgaan. Mijn laatste vraag is: wij hebben natuurlijk met een aantal jeugdzorgorganisaties problemen gehad met financiën. Als wij naar een systeem gaan waar de SP niet achter staat van een hoofdaannemer en er gebeurt iets met de hoofdaannemer is of die valt of dreigt om te vallen, hoe daarmee om te gaan.

De voorzitter: Dank u wel. Wie nog? Mevrouw Verhagen, Trots Haarlem.

Mevrouw Verhagen: Ik heb net begrepen dat de wethouder dus het belang van een goede diagnose wel heel erg inziet. En als dat verkeerd gaat kun je inderdaad van het ene naar de andere therapie en iedere keer verwijzen, maar ik zie eigenlijk niet hoe we dat in de hand kunnen houden of als die diagnostiek nou bij zo'n consortium komt te liggen, hoe we daar dan nog enige controle op kunnen hebben, of die diagnostiek nou werkelijk vakkundig geschied. Ik heb daar ook wel wat ervaring mee, wij wisten bijvoorbeeld op school heel

goed dat je maar het beste naar het Triversum kon gaan, dan kreeg je een goede diagnose. Deed je dat bij anderen, dan was dat allemaal vrij twijfelachtig. Dus het is heel belangrijk, maar hoe kunt u dat borgen, dat dat goed geschiedt binnen zo'n consortium?

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Nee? Dan gaan we naar de ... O, toch? Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, ik stelde dat ik de jeugdhulpaanbieders veel sterkte wens met het pre-selectiedocument, maar ik begrijp van de wethouder dat het alleen is om te overleggen met elkaar, in dialoog te gaan. Dus we hoeven nog niks aan te leveren, dat komt pas bij het selectiedocument. Heb ik het goed begrepen zo?

De voorzitter: Daar gaat de wethouder zo antwoord op geven. Iedereen klaar? Ja? Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Eerst even terugkomen op dat laatste punt. Er wordt nu aan hen voorgelegd: dit is de insteek die wij als gemeente hebben. We hebben een aantal punten openstaan waar we gewoon algemene vragen over hebben en het is eigenlijk de vraag: is het nu voor de aanbieders helder wat wij willen, wat de doelstellingen zijn, wat de opvattingen zijn die we hebben? Daar kunnen ze op reageren, kunnen ze vragen over stellen en dan komt er uiteindelijk de uitvraag. Dan moeten ze aangeven of ze wel of niet daarin mee willen gaan. Dus dat is in een latere fase, dus vanaf januari. Dan hebben we de vraag over de veiligheid en de criminaliteit. Ja, dat is een onderwerp wat eigenlijk ook veel meer lokaal wordt ingevuld. U had het ook over de sociale basis. Dit pre-selectiedocument en hetgeen waar we over gaan praten is vooral regionaal ingestoken. Zaken rondom hoe je je veiligheidsbeleid inricht, hoe je omgaat met je lokale sociale basis en wat ik u ook al van de week heb aangegeven: wij willen echt een draai maken om een deel van het jeugdhulpbudget te gaan inzetten voor de sociale basis, voor het voor zorgen dat er minder jeugdcriminaliteit komt kijken, hoe je met Halt en allerlei andere partijen kunt spreken. Dus dat is een apart verhaal, dat treft u hier niet aan. Voor een deel zit dat in de sociale basis, want het budget voor jongerenwerk wordt in zijn totaliteit vrijwel overgeheveld naar gewoon in de wijk, dus daar is dat een onderdeel van. Maar dat willen we ook nog verder gaan aanscherpen. Maar dat treft u niet aan in dit verhaal. Datzelfde geldt voor het overleg wat wij regelmatig, mevrouw Meijs en ik, ook met de burgemeester hebben over jeugd en veiligheid, zorg en veiligheid en dat soort aspecten meer. Daar zijn we echt heel erg hard ook mee bezig. Dan een paar vragen over grootverdieners. Wij hebben volledig meegewerkt ook aan het rapport van Follow the Money en wij willen heel erg nadrukkelijk laten zien dat wij niet zullen tolereren dat er grootverdieners in het hele pakket hier zitten. Daar wordt ook aandacht bij besteed bij de pre-selectiefase. Het punt over het omvallen, daar dacht ik dat ik net voldoende op was ingegaan om dat uit te leggen. Dat kan ik ook niet voorzien, daar is iedere keer tot nu toe weer een oplossing voor gevonden op het moment dat een organisatie dreigde om te vallen, om de zorgcontinuïteit te borgen. Maar wat je wel ziet is dat wij veel meer ook in de volgende fase gaan toetsen in hoeverre het met de financiën op orde is bij de instellingen waar we mee samenwerken en die we ook activiteiten gunnen. Punt is daarbij wel dat dat momentopnames zijn, dus dat kun je niet, en dat ligt met name ook bij de Jeugdautoriteit en de dergelijke, om te kijken hoe dat zit met die financiën en dat wij daar goed over geïnformeerd blijven worden. Maar ik kan niet de garantie bieden dat we met dit systeem, maar dat is met geen enkel systeem, af zijn van jeugdhulpinstellingen die in een financiële crisis terechtkomen. Dat is gewoon echt niet te voorzien, dat was ook was ook die afgelopen niet. Ten aanzien van de VVD en de opmerking. Ja, dit is onze insteek, zoals het zit met die financiën zoals u die schetst. Maar ik zal u op de hoogte houden van wat daar uitkomt en welke modellen we daarbij uiteindelijk kiezen. Wat betreft die ene vraag over dat wij als gemeente Haarlem de enige zijn die jongvolwassenen hebben meegenomen onder de Wmo,

zo was dat bij ons al georganiseerd en dat hebben we zo gelaten. Dat geeft geen probleem verder voor de integratie met het proces zoals we dat verder vorm aan het geven zijn. Het ware beter geweest misschien als dat geharmoniseerd was geweest, maar dat is niet gebeurd in de afgelopen periode. Dat is ook moeilijk, om dat nu nog te herstellen in dat proces. Als het gaat over de indicatiestelling, ik kan het alleen maar met u eens zijn: indicatiestelling is gewoon heel erg belangrijk. Maar weet, en dat heb ik volgens mij ook al in het begin van mijn betoog aangegeven, dat het thema kwaliteit ook in de indicatiestelling echt een onderwerp wordt wat we in ieder geval zullen meenemen en belangrijk vinden en waar we op gaan letten.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Volgens mij hebben we het zo voldoende besproken, het document. Er komt nog veel meer aan.

Wethouder Botter: Er komen nog heel veel documenten.

De voorzitter: Dus we zijn nog niet uitgesproken over dit onderwerp. Het gaat niet naar de raad, dus we gaan het stuk nu afsluiten voor dit moment en we gaan even pauze houden. Het is nu 18:25 uur en ik verwacht u 18:55 uur weer terug. Ja? Dank u wel. En dank u wel, wethouder.

Schorsing

7. Brief Federatie Vaktherapeutische Beroepen d.d. 11 mei 2021 aan weth. Botter inzake bezwaar tegen RIB Vaktherapie (2021/141297) en antwoordbrief gemeente Haarlem aan FVD d.d. 27 juli 2021 (JB)

De voorzitter: Goedenavond weer, welkom terug bij de commissie Samenleving. We gaan door met agendapunt 7, dat is de behandeling van de brief van de Federatie Vaktherapeutische Beroepen, van 11 mei 2021 aan de wethouder Botter, inzake het bezwaar tegen de RIB Vaktherapie en de antwoordbrief die daarop gestuurd is. Dit stuk werd geagendeerd door de SP, maar we hebben nog eerst twee insprekers. Welkom, u heeft de microfoon al aanstaan, zie ik, u staat te trappelen, toch? Ik heb mevrouw Dors, dat ben u, hè?

Mevrouw Dors: Ja.

De voorzitter: En mevrouw Kessels. Oké. Nou, mevrouw Dors, als u wilt beginnen. U krijgt drie minuten de tijd en na uw inspraak gaat de commissie u eventueel nog wat vragen stellen.

Mevrouw Dors: Helemaal goed.

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Dors: Dank u wel, voorzitter. Geachte raadsleden, vandaag staat vaktherapie op de agenda van de commissie. Alweer, of nog steeds, het is maar net hoe je het bekijkt natuurlijk. Het is de afgelopen maanden natuurlijk gegaan over de aanbesteding van de jeugdhulp. Het onderwerp vaktherapie is hierbij wel af en toe genoemd, maar nooit echt besproken. Deze hete aardappel wordt voortdurend doorgeschoven. Intussen horen en lezen wij vooral de gebruikelijke misverstanden en vooroordelen over vaktherapie in de brieven van het college en de opmerkingen van de wethouder. We mogen toch verwachten dat een gemeente beleid maakt dat op feitelijkheden gebaseerd is? 'Andere gemeenten doen het ook zo' is natuurlijk geen onderbouwde argument. Drie minuten is te kort om alle onjuistheden te benoemen en toe te lichten. In de FVD-brief worden deze onjuistheden al opgehelderd en ook in de infographic ziet u hoe het wel zit. In de mailing van Praktijk CreaTher staan ook veel relevante documenten over vaktherapie. Het is namelijk niet zo dat vaktherapeuten

niet zelfstandig mogen behandelen, is het standpunt van de wethouder dat hij het niet wil. Voor kinderen met een jeugdhulpindicatie is vaktherapie gewoon één van de hulpvormen die passend kan zijn. De wethouder zegt geen vaktherapeuten te willen pesten, maar de wethouder pest met de extra sluis vooral ouders en andere professionals. Ze moeten veel drempels over om hun kind bij passende hulp te krijgen en soms lukt het niet eens. De zogenaamde extra sluis die de wethouder nodig vindt is nu geen sluis, maar een onneembare vesting, zeker voor gezinnen die niet in staat zijn om een PGB te beheren. Zelfs wanneer de kinderrechter vindt dat snel met therapie moet zijn gestart, de jeugdbeschermer vaktherapie de meest passende hulp vindt, het sociaal wijkteam de drempel naar deze therapie helpt laag te maken, waardoor moeder en kind deze behandeling wel zien zitten, dan zelfs geeft het Haarlems college geen thuis en dat is zelfs tegen de Jeugdwet. De wethouder noemt verwijzen door een psycholoog, maar bedoelt waarschijnlijk het moeten behandelen onder een regiebehandelaar. Dat leidt tot onnodige GGZ-stickers op jeugdigen, wachtlijsten bij GZ'ers en duurdere zorg. Er wordt in de raadsinformatiebrief en op LinkedIn door de wethouder gezegd dat het gesprek met de vaktherapeuten in de dialoof fase gevoerd gaat worden, maar hoe gaat de wethouder dit waarmaken als vaktherapeuten zich nu niet in perceel twee kunnen inschrijven? Er zijn nog veel vragen te beantwoorden over de visie van de wethouder op vaktherapie en daarom doen de 023-vaktherapeuten nogmaals de oproep om in gesprek te gaan om na zeven jaar nu toch eens tot een duurzame oplossing te komen, juist voor de jeugdigen, hun ouders en de verwijzers. Verder nodigen wij u allen uit voor een workshop in de Week van de Vaktherapie in november. Ik heb in de bijlage nog een hele lijst vragen staan, maar dat gaan we natuurlijk nu niet redden om die op te lezen. Maar u bent natuurlijk welkom om ze alsnog te stellen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Als u even de microfoon uit wilt zetten, dan gaan we naar mevrouw Kessels. Ja, mevrouw Kessels, gaat uw gang. Het knopje indrukken, rechterkant.

Mevrouw Kessels: Ja. Dank u wel, voorzitter. Mijn naam is Paulien Kessels, ik ben werkzaam in het sociaal wijkteam in Haarlem-Noord, als maatschappelijk werker, onder andere vanuit moederorganisatie MEE en de Wering. Gemeente Haarlem heeft net als alle andere gemeenten in ons land jeugdhulpplicht. Dit houdt in dat er samen met de jongeren een goede vorm van jeugdhulp wordt gekozen. Gemeenten moeten zorgen dat de gekozen jeugdhulp ook echt beschikbaar is en dat is waarom ik hier zit, voor al die kinderen die dit nodig hebben, die vaktherapie nodig hebben, die niet gehoord en gezien worden en waar ik gewoon niet terecht kan als maatschappelijk werker om door te verwijzen. Het is heel belangrijk voor kinderen die verstandelijk beperkt zijn bijvoorbeeld of kinderen die selectief autisme hebben of kinderen die een andere taal spreken, het heeft voor zoveel kinderen een toegevoegde meerwaarde waarvan ik vind dat het voorliggend moet zijn. Als ik dan zie na de afgelopen tijd, waarin ik hartstikke loop te ploeteren als maatschappelijk werker om een kind te krijgen op de juiste plek, kan ik mijn werk gewoon niet goed uitvoeren. Ik zie continu drempels en bureaucratie, stroperigheid, en ik zou zo graag zien dat dat anders is. Deze kinderen, een jongetje waar wij nu een zaak in hebben, en daarom zit ik ook hier, die getraumatiseerd is en gewoon niet op een andere plek terecht kon, dat de budgetplafonds bereikt zijn in grote organisaties. Organisaties zoals Kenter, die gewoon niemand meer kunnen aannemen en die ook dus niet individuele vaktherapie kunnen bieden. In de ervaring die ik heb opgedaan op Lesbos in vluchtelingenkampen is vaktherapie ongelooflijk belangrijk voor het verwerken van de problemen daar. Dus ik vind het zo bizar te horen eigenlijk en zo verdrietig dat het eigenlijk zo'n ondergeschoven kind is. Het moet gewoon in een basispakket een basisvoorziening kunnen zijn, het moet beschikbaar zijn voor deze kinderen. Daarom sta ik hier en ik hoop dat jullie dat horen en ter harte nemen, want het is echt belangrijk. Het is frustrerend werken en ik kan mijn werk gewoon niet goed doen als er continu van die drempels en muren zijn. Het zijn vooral kwetsbare gezinnen, gezinnen die niet in staat zijn om zelf zorg te dragen voor een persoonsgebonden budget. Bewindvoerders die soms zeggen: nee, dat gaan wij

niet doen. Dus er zijn in de praktijk gewoon een heleboel haken en ogen die dat werk heel moeilijk maken en ik vind dat er echt winst te halen is door dit toch in te kopen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan krijgt de commissie nog de gelegenheid om een vraag aan u te stellen. Wie kan ik het woord geven? De heer Hulster, Actiepartij. Precies, voor de insprekers: even de microfoon uitzetten als u geen woord voert. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, dank u wel. Even een vraag voor de eerste inspreker. Ik begrijp dat in de reguliere jeugdhulp zagezegd vooral met gesprekken wordt gewerkt. Wat is nou het verschil en wat is de toegevoegde waarde van de manier waarop jullie kinderen behandelen?

Mevrouw Dors: Een mooie vraag. Ik ga gelijk eigenlijk corrigeren dat ook vaktherapie reguliere jeugdhulp is. Het wordt nu als complementair genoemd, maar dat is eigenlijk een aanvullende zorgverzekeringsterm. Wij bieden gewoon reguliere jeugdhulp. Het aanvullende is, ik heb natuurlijk een bijlage gemaakt waarin ik heb opgeschreven voor welke kinderen het zo belangrijk is dat er ook non-verbale therapie is en hoe dat er een beetje uit kan gaan zien. Wij maken contact door te doen bijvoorbeeld, iemand kan zich uitdrukken in spel, met spel beelden te maken door te spelen. Iemand kan door te tekenen, door te schilderen. Ik heb van de week op LinkedIn een voorbeeld gepost van hoe een jongen in een aantal fases echt zijn boosheid er zo uit kon gooien dat we dat ook konden omkeren, dat was hem mentaal niet gelukt. Ik kan over het verhaal van deze jongen verder niks vertellen, maar er zijn kinderen voor die verbale therapie niet geschikt is en dan is er gelukkig non-verbale therapie. Een andere manier om je uit te drukken, om tot nieuw gedrag te komen, om tot nieuwe inzichten te komen. Dus het is niet dat, ze zijn allebei evenveel waard, het is niet dat verbale therapie niet oké is of non-verbale therapie niet oké is. Het zijn allebei goede vormen van hulpverlening, maar je moet iedere keer per kind kijken: wat is nu passend? En dat heeft soms te maken met leeftijd, maar zoals ik ook al schetste, soms ook gewoon te maken bijna met type kind. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Dank u wel. Ik heb misschien in uw ogen een domme vraag, maar in de stukken die wij van het college krijgen staat dat vaktherapeuten wel degelijk bereikbaar zijn via de jeugdpsycholoog van de GGZ, ofwel via PGB-budget. Kunt u mij nou eens vertellen in de praktijk wat daar nou het probleem mee is? Want op zich zou je kunnen zeggen: de enige indicatiestelling, dat hoeft helemaal geen probleem te zijn. Dus zie ik dat nou helemaal verkeerd?

Mevrouw Dors: Dank u wel. Ik kan me uw verwarring hierover goed voorstellen. Het is natuurlijk niet zo dat vaktherapie in principe zomaar beschikbaar is als zelfstandige behandeling wanneer het eigenlijk in samenwerking, of eigenlijk onder een GZ-psycholoog moet plaatsvinden. Dat betekent dat er een GZ-psycholoog in dat geval hoofdaannemer en hoofdbehandelaar is. Dan moet je kijken, dan gaat de vaktherapie daar een soort onder werken. Dat betekent dat dat een manier is om vaktherapie in te zetten die niet volledig vrijgevestigd en laagdrempelig is, want je zit altijd via de drempel van de psycholoog. Dat betekent ook: een GZ-psycholoog levert in dit geval specialistische GGZ en dat is bedoeld voor kinderen waarbij het vermoeden bestaat of al is vastgesteld dat er echt een psychisch probleem is, met een DSM-stoornis. Er zijn ook heel veel kinderen binnen de jeugdhulp, want de jeugdhulp is natuurlijk meer dan GGZ-problematiek en heel veel andere soorten jeugdhulpvragen, kinderen die in andere soorten situaties vastlopen in hun ontwikkeling hoeven helemaal niet naar een psycholoog. Dus op het moment dat je zegt: vaktherapie moet altijd onder een psycholoog, betekent dat dat kinderen zonder diagnose eigenlijk uitgesloten worden van vaktherapie of onnodig een sticker gaan krijgen van die psycholoog om het maar vergoed te krijgen. Dan ga je dus kinderen

onnodig diagnosticeren en we willen juist normaliseren binnen de jeugdhulp. Je gaat kiezen voor een duurdere vorm van zorg, want je gaat het GZ-psycholoogtarief betalen en je krijgt wachtlijsten bij deze GZ-psychologen of instellingen, omdat daar natuurlijk andere vragen terecht moeten. Er komen oneigenlijke kinderen dan terecht op de wachtlijsten van de GZ en wij met z'n allen in Nederland maar klagen dat er zoveel meer kinderen stickers krijgen en de GGZ het zo druk heeft. Maar dat creëren we natuurlijk ook zelf. Dan kan er gezegd worden: het is via de PGB beschikbaar. Maar ik denk dat wij hier net geschetst hebben, dat al zeven jaar en het is duidelijk dat er op PGB een ontmoedigingsbeleid wordt gevoerd, oftewel: het wordt netjes een voorkeursbeleid voor zorg in natura genoemd. Dat betekent dat de financieringsvorm uitgangspunt is en niet de hulpvraag van het kind en wat passende hulp is. Er liggen enorme drempels, zelfs als kinderen een verwijfsbrief van de huisarts hebben en dus al door de toegang zijn van de jeugdhulp, zelfs in het geval waar we het nu over hebben: een kind dat van een kinderrechtster en een gezinsbeschermer hulp moet. Een gecertificeerde instelling is ook toegang tot jeugdhulp. Dit zijn kinderen die toegang hebben tot de jeugdhulp, die door die poort al heen zijn. Dan zou je natuurlijk willen dat je dan gewoon naar vaktherapie mag als dat passend is. Nu wordt er een extra sluis opgeworpen, zelfs met deze verwijzingen van deze specialisten moet je eerst naar het CJG. Die zeggen niet: o, er is een verwijzing, we gaan het regelen. Die gaan nog zes weken lang nadenken over: vinden wij dit ook wel passend? Dus dan wordt er onnodig lang moeten mensen wachten, moeten er soms ook weer voor knokken. In dit geval wordt zelfs gezegd: dit gezin kan geen PGB beheren, want ze zitten niet voor niks ook bij het sociaal wijkteam. Dan is er eigenlijk de zorgplicht, het kind is door de toegang heen en dan zou je het op een light-contract moeten organiseren. Dan zegt de gemeente hier: wij doen niet meer aan light-contracten. En dan houdt het eigenlijk op. Terwijl hier gewoon zorgplicht is voor een kind dat door de toegang is. Dus de PGB is een waanzinnige drempel, zoals ik hier ook schetste, dat is een onneembare vesting.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Sepers nog een keer.

De heer Sepers: Nog een korte vervolgvraag.

De voorzitter: Ik weet dat u heel erg betrokken bent en bevlogen, maar probeer iets korter, want anders gaan we echt uitlopen op de tijd. De heer Sepers.

De heer Sepers: Even een vervolgvraag. U zegt dus: via die GGZ-psycholoog, dat is een oneigenlijke weg en dat leidt ook tot onechte verwijzingen. Dat is natuurlijk ook een belangrijk punt, want dat zou betekenen dat er in het systeem perverse prikkels zitten die dan mensen onnodig via de jeugdpsycholoog/GGZ aan vaktherapie laat komen. Heeft u enig idee van het volume van die noem het maar even oneigenlijke verwijzingen?

Mevrouw Dros: Dat vind ik moeilijk om zo even met getallen te komen, omdat ik ook nu de vraag niet verwachtte. Maar ik weet wel dat er regelmatig ook met Familysupporters, waar ik ZZP'er ben, door het CJG gebeld is: we willen vaktherapie, maar het zit eigenlijk bij jullie, kan het via jullie? En dat Familysupporters heel vaak het CJG weer moet uitleggen: dit is niet de route, want we hebben hier de systeemtherapie en geen losse vaktherapie. Ik weet dat er een aantal vaktherapeuten zijn die geprobeerd hebben met een GZ-psycholoog een contract te maken om dit op te lossen. Eén, ze kregen het gewoon niet rond vanwege al het bureaucratische gedoe wat erbij komt kijken en dan houdt het op. We weten wel dat wij heel veel mensen hebben die een PGB aanvragen bij het CJG, die we uiteindelijk niet meer terugzien bij vaktherapie, omdat die naar zorg in natura alsnog naar een psycholoog verwezen zijn en ouders daar geen weerstand tegen konden bieden. Ik heb geen aantallen, maar dat wij als vaktherapeuten onderling roepen 'het is me weer gebeurd, iemand is weer niet aangekomen' is erg regelmatig.

De heer Sepers: Dank u wel.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Een vraag aan mevrouw Kessels, in aanvulling op de toelichting die ik al gekregen heb. Hoelang duurt het volgens u ongeveer of gemiddeld om een aanvraag PGB in feite vorm te geven en te krijgen tot het moment dat het kind naar de vaktherapeut kan? En misschien ook een vraag die in het verlengde ligt: hoelang duurt het extra als je twee poorten door moet, en de tweede poort is dan de GZ-psycholoog, om ook dat kind bij de vaktherapie te krijgen?

Mevrouw Kessels: Het moeilijke voor mij is, het laatste punt is moeilijk te beoordelen, omdat ik niet de GZ-psycholoog ben. Dus als een kind wordt doorverwezen naar een GZ ... Gaat hij niet goed?

De heer Smit: Nee, die staat aan ...

Mevrouw Kessels: Die staat aan.

De heer Smit: O, sorry. Voorzitter, neem me niet kwalijk.

De voorzitter: Gaat u door, mevrouw Kessels.

Mevrouw Kessels: Ja? Dus dat tweede punt, ik kan niet zien wat de uitvoering is vanuit de GZ-psycholoog, want dat gaat buiten mij om natuurlijk. Wat ik wel zie is dat ik de afgelopen tijd heel erg lang bezig ben geweest, heel veel tijdsinvesteringen heb gehad in bellen met organisaties, ook met het CJG, terwijl ik een gezin heb wat eigenlijk heel erg veel weerstand heeft tegen het CJG, omdat het CJG zorgen had en ook melding heeft gedaan bij de Raad van Kinderbescherming. Dus er is gewoon weerstand, dus die willen geen begeleiding op dat moment vanuit het CJG. Dus dan loopt het dus via ons en dan moet je eigenlijk toch een gezin te dwingen om akkoord te gaan met dat PGB-traject. Dan hebben we een voorgesprek gehad eerst met een mede-collega van het CJG dan en daarna gaan zij het traject weer in met de ouders, terwijl ouders dat niet willen en al hele slechte ervaringen hebben. Op dat moment is het gewoon, dan kan het echt twee maand nog duren voordat er überhaupt wordt toegezegd of dat wel of niet kan. Dan hebben we het nog steeds over, en dat is het hele punt, dan moet het op basis van PGB. Dat is dus waar ik in gedwongen word ons naartoe te leiden en dat kan niet. Dat kan voor dit gezin niet. Dat is gewoon niet haalbaar, dat is gewoon niet reëel en dan komen ze echt in de financiële problemen. Dat past gewoon niet.

De heer Smit: Dank u.

De voorzitter: Dank u. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Mevrouw Kessels, u heeft het over hoge drempels, dichte deuren, hoe nu verder. Wat is het effect als deze drempels zo hoog blijven en de deuren ook dicht blijven voor gezinnen ...

Mevrouw Kessels: Dat kinderen dus niet de juiste hulp krijgen die ze zouden moeten hebben en vooral in dit specifieke geval, er was gewoon geen andere beter passende hulp voor dit jongetje, dit was echt een heel goed passend iets.

Mevrouw Zoon: En op de lange termijn, als we het nou over tien jaar verder hebben? Wat zou er dan met dat kind gebeurd zijn?

Mevrouw Kessels: Dan denk ik dat het buiten de hulpverlening terecht zou komen, buiten het zicht om zou komen en een grote kans dat het kind zou ontwrichten, ja, en niet de juiste zorg.

Mevrouw Zoon: En dat kost de maatschappij nog meer geld, denk ik.

Mevrouw Kessels: Absoluut, uiteraard. Jazeker.

De voorzitter: Ik wil nu wel gaan afronden, want we zijn nu echt al twintig minuten bijna met dit onderwerp bezig. Dus echt korte vragen en ook graag korte antwoorden. De heer Sepers.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Nog een laatste vraag mijnerzijds. Wij horen vaak dat als vaktherapie helemaal opengesteld zou worden, dat het volume-effect financieel gezien de pan uit zou kunnen rijzen. Even een theoretische vraag: zou uw sector vaktherapie kunnen leven – in een soort overgangperiode – met een budgetplafond waarvan je zegt ‘tot hier en dan via de weg die u wenst’?

Mevrouw Dros: Ik denk dat bijna alle zorgorganisaties op dit moment een zorgplafond krijgen. Dus op het moment dat je vaktherapie inkoop lijkt het me reëel dat daar dezelfde spelregels voor gelden. Dat is eigenlijk één. Als het gaat over de pan uit rijzen, dan weet ik niet waar dat vandaan komt. Dit gaat gewoon over kinderen die door de toegang zijn, die altijd door de toegang zouden zijn gekomen. Wij leveren geen nieuwe extra kinderen aan, zeg maar. Dat is denk ik steeds het misverstand wat er leeft en bovendien blijft het natuurlijk de pan uit rijzen, we zijn met iets van zes, zeven vaktherapeuten in Haarlem, waarvan een aantal slechts een parttime praktijk voeren en onze budgetten liggen, zelfs als je ons een reëel tarief gaat betalen, wat natuurlijk nog steeds niet aan de hand is, zijn we nog altijd goedkoper dan de psycholoog. Dus ik denk: als je ons ziet als alternatief voor een aantal kinderen die nu naar de GZ-psychologen zijn, gaan wij de bezuiniging zijn en niet degenen die de kosten de pan uit laten rijzen. Dat is het via de GZ spelen.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Ja, eigenlijk aan beide dames. Want u zegt, en mevrouw Kessels beaamde dat ook: er zijn nu heel vaak wegen waardoor het kind niet bij de vaktherapie komt, maar wel bij de psycholoog komt. Die constatering durft u in feite gestand te doen allebei?

Mevrouw Kessels: Nou ja, wij hebben heel veel te maken met zorgmijdende gezinnen en vooral de gezinnen waar kinderen, waar hele grote zorgen zijn, die willen liever niet heel zichtbaar zijn. Dan merk je dat eigenlijk een laagdrempelige manier van een therapievorm heel passend zou zijn, maar GZ-psychologen praten met hele kwetsbare ouders, LVB-doelgroep, mensen met licht verstandelijke beperkingen. Dat is eigenlijk te hoogdrempelig om gewoon naar GZ-psychologen te gaan. Dus die raken uit beeld, daar maak ik me wel zorgen over.

De heer Smit: Ze raken uit beeld en het is ook duur.

Mevrouw Kessels: Ook duur. Zeker, absoluut.

De voorzitter: Dat is evident, denk ik. Een laatste vraag van de heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, mijn vraag is: zouden jullie als vaktherapeuten als zorgcoöperatie kunnen inschrijven? Hebben jullie daar een idee bij? Kan dat überhaupt? En als dat zou kunnen, zouden jullie dat dan willen?

Mevrouw Dros: Nou, daar hebben we het wel over gehad. De vaktherapeuten zijn zeker bereid om te kijken om een officiële groep te worden, een soort coöperatie of welke vorm dan ook, om dat te onderzoeken, als dat leidt tot inderdaad direct ingekocht kunnen worden, want dan loont het ook eigenlijk om dat te doen. En we hebben natuurlijk heel veel begrip voor het verminderen van alle administratieve lasten. Dus dat je zegt: wij gaan dat samendoen, zodat er niet zes contracten komen, maar één. Ik denk dat daar met ons goed over te praten valt.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan wil ik u beiden hartelijk danken. Als u nog even de microfoon uit kan zetten, mevrouw Kessels. Dank u wel. Mevrouw Kessels en mevrouw Dors, hartelijk dank. U kunt weer plaatsnemen op de tribune en als u wilt de vergadering verder volgen. U mag ook naar huis, dat is aan u. We gaan snel verder met dit onderwerp en dan wil ik als eerste mevrouw Özogul van de SP het woord geven.

Mevrouw Özogul-Özen: Dank u wel, voorzitter. Zoals we net gehoord hebben: vaktherapie zorgt voor een laagdrempelige, kostenbewuste en toegankelijke hulp. De wethouder wil daar een extra drempel voor, een verwijzing vanuit de huisarts of jeugdarts is kennelijk niet genoeg voor deze doelgroep. Er moeten eerst opnieuw een aantal gesprekken plaatsvinden om vervolgens toch te verwijzen naar vaktherapie. Een extra onnodige drempel en kosten voor het kind en ouder. De inspreker heeft net heel goed uitgelegd hoe het nu in de praktijk werkt in Haarlem en hoe het daar gaat. Vaktherapie is in dit voorbeeld voor de ouders die het kunnen betalen, want de PGB, dan moet je extra bijbetalen, hebben we net begrepen. Beste raadsleden, is dit de jeugdhulp die u voor ogen heeft? Willen we kinderen en ouders weghouden van passende hulp door een extra drempel en extra kosten? De SP begrijpt de houding van de wethouder niet. Heeft de wethouder cijfers waaruit blijkt dat er een run is naar vaktherapie of dat het achteraf blijkt dat de geboden hulp niet de goede en de passende is? De SP heeft dit namelijk niet en begrijpt daarom de extra drempel niet. Ook zijn wij benieuwd waarom de coalitiepartijen – betreffende de extra drempel in de vorm van een poortwachtersfunctie – willen, want vaktherapie is een onderdeel van de Jeugdwet. In het stuk zelf, in de brief van de Federatie Vaktherapeutische Beroepen, hebben we gezien dat de wethouder zegt: de Basiswet of de Zorgwet is de voorliggende voorziening. Het college vindt dus dat de Zorgwet een voorliggende voorziening is. Net als de Federatie Vaktherapeutische Beroepen vindt de SP dit niet goed. De Zorgverzekeringswet heeft betrekking op de basisverzekering en de vergoeding bij de Federatie Vaktherapeutische Beroepen aangesloten vaktherapeuten kregen een vergoeding vanuit de aanvullende verzekering. Niet iedereen is aanvullend verzekerd en dit gaat dus in dit geval juist de mensen die het minste geld hebben, de mensen in de armoede, veel pijn doen. Dat is niet iets wat de SP wil.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik dan het woord geven? De heer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Ja, dank u wel. Ik ben nogal onder de indruk geraakt van het verhaal van de sprekers, dank daarvoor nogmaals. Tot nu toe waren wij als PvdA-fractie geneigd het standpunt van de wethouder te delen, daar hebben we ook nog laatst moties over in stemming gehad hier. Ik ben bijna zover geneigd om mijn fractie te gaan voorstellen om dat standpunt te gaan heroverwegen, maar ik zou eigenlijk van de wethouder willen weten: stel nou dat we de vaktherapie op dezelfde hoogte stellen als andere vormen van jeugdhulp door vrijgevestigden? Wat verwacht hij dan qua volume-effecten, wat verwacht hij dan qua financiële effecten? Heeft dat echt een aanzuigende werking of is dat op te lossen door met de sector tot een budgetplafond te komen? Dus eigenlijk vraag ik de wethouder: zou u daar toch nog eens een keer met een open mind naartoe willen kijken en ons informatie willen geven over de effecten van de verschillende scenario's? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft een interruptie, mevrouw Özogul?

Mevrouw Özogul-Özen: Ik heb een vraag aan mijnheer Sepers. Dit gaat om kinderen die al verwezen zijn, of door een schoolarts, of door CJG, of door de huisarts. Ze hebben al een indicatie en de keuze is: psycholoog of vaktherapie. Dus ik zie daar niet dat dat een run is, dus ik vroeg me af waarom u dit wil weten.

De heer Sepers: Nou ja, ik vind dat ik in ieder geval het standpunt wat we tot nu toe hebben ingenomen, dat ik moet zoeken naar redenen om daarvan af te gaan en een ander standpunt in te nemen. Daarvoor heb ik behoefte aan nadere feiten en die verschillende scenario's eens naast elkaar zetten. U moet daar juist een bereidheid in zien om ons eerste antwoord te heroverwegen en daar zou u blij mee kunnen zijn. Uw argument dat er al sprake is dat er verwijzingen zijn door anderen, dat zou inderdaad geruststellend kunnen zijn, maar ik wil daar graag ook de visie van de wethouder op.

De voorzitter: Dank u wel. Was er nog iemand met een interruptie voor de heer Sepers? Nee? Dan de heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Wij hebben natuurlijk al een aantal keren meegedaan met moties of amendementen op dit gebied. Wat ons betreft doen wij ons als gemeente echt tekort als we deze vormen van therapie, daar drempels voor opwerpen. Want we hebben denk ik alles wat er maar bestaat nodig om ervoor te zorgen dat mensen, jongeren die in de problemen zitten weer te helpen. Als ik hoor dat het dan over zeven vaktherapeuten gaat in Haarlem denk ik, dan vraag ik me echt af waarom er zo ongelooflijk moeilijk over gedaan wordt, want dat kan niet op die hele begroting nou zo'n gigantische deuk slaan. Als de claim dan ook nog is dat er daarmee kosten worden vermeden, dan denk ik: waarom doet de wethouder hier toch eigenlijk zo moeilijk over en probeert hij op alle mogelijke manieren deze mensen het werk onmogelijk te maken? Persoonlijk heb ik echt zeer goede ervaringen overigens met vaktherapeuten, dus wat mij betreft gaan we deze beroepsgroep nu echt een keertje serieus in het systeem een plek geven.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik raakte ook getriggerd door iets wat één van de insprekers zojuist noemde en dat was de opmerking: wij zijn niet uitgenodigd om deel te nemen aan de inschrijving voor de aanbesteding. Zou de wethouder nog heel even een keer duidelijk kunnen aangeven wat nu precies de rol is van die vaktherapeuten in de dialoofase en dergelijke? Want dat is mij nu gewoon niet helder. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank je wel, voorzitter. Ik deel de opmerking van de heer Sepers als het om vaktherapie gaat. Ik heb begrepen van de wethouder, tenminste, ik heb in de wandelgangen ook van de wethouder ooit gehoord dat wij ook in gesprek waren met de vaktherapeuten. Ik zou graag willen weten wat het gesprek, hoe het gesprek gegaan is en wat ze eigenlijk besproken hebben en hoe hij naar de vaktherapie kijkt en of hij in staat is om voor deze vakmensen iets te kunnen betekenen. Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. De wethouder spiegelt de commissie regelmatig voor dat vaktherapeuten als zijnde een groepje hulpverleners die briefjes ophangen op scholen om kinderen te behandelen die dat in feite niet nodig hebben. Volgens de wethouder roepen ze zelf de hulpvraag op. Jouw Haarlem vindt dat hij op die manier de vaktherapeuten schoffeert en wil de wethouder verzoeken deze voorstelling van zaken de commissie niet meer voor te spiegelen. Ik ben ervan overtuigd dat vaktherapeuten door hun andere aanpak

veel kunnen betekenen voor het kind en voor zijn ouders. Ik vind het een gemiste kans van de wethouder om de vaktherapeuten tot nu toe links te laten liggen. Passende zorg dichtbij huis, makkelijk op en af te schalen. Ik vraag de wethouder met klem de vaktherapeuten uit te nodigen om deel te nemen aan het bespreken van de voorliggende pre-selectiedocumenten.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Mijn collega Chris IJsbrandy heeft al veel met vaktherapeuten gesproken en het gaat bij ons over dat dat inderdaad maatwerk is. Oké. En met name maatwerk, daar kennen wij de wethouder in, dat hij daar altijd mee betrokken is, dat we niet alles op een blauwdruk leggen, maar dat we proberen de goede zorg bij de goede mensen neer te leggen. Met name vaktherapie is natuurlijk methodisch, het gaat over de goede dingen bij de goede mensen neerleggen. Als ik dan hoor van mevrouw Kessels dat als we het nu niet doen, dat op langere termijn het effect is dat mensen gewoon helemaal ontsporen en dat het ons misschien als maatschappij nog meer gaat kosten, dan zeg ik altijd: probeer in de voorfase, dus preventief, met dit soort mensen en met name dit soort therapie dan gebruik te maken. Misschien kunnen we daar inderdaad met elkaar eens kijken van wat daarvoor nodig is en dan wil ik de wethouder daar best mee nadenken en mee helpen om dat voor elkaar te krijgen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. De PGB-drempel is onacceptabel, het belemmert gewoon het kunnen bereiken van goede zorg. Ik denk ook dat de wethouder feitelijk al jaren van een mug een olifant maakt. Als we zien welke '...' het kan zijn, misschien ook moet zijn voor een aantal kinderen, dan gaat het niet om duizenden kinderen bij honderden therapeuten. De feitelijkheid is dat de GZ-psycholoog altijd duurder is, het administratieve proces complexer maakt. Ik ondersteun de vraag van mijnheer Sepers als het gaat over het kosten- en volumeaspect en ik ondersteun ook de opmerking die mijnheer Hulster maakt: maar wat zijn de minderkosten? Want die zijn er straks ook. Nogmaals, deze kinderen zijn al door de eerste zeef – als het even zo mag zeggen – heengegaan en ik denk dat vaktherapie inderdaad voor kinderen met een taalprobleem, met een communicatieprobleem een aanvullende vorm van jeugdhulp kan zijn die nu door de PGB – juist kwetsbare mensen redden dat vaak niet, het beheren ervan c.q. het betalen van hun eigen deel – daardoor onbereikbaar wordt. Ik denk dat niemand hier meer kan snappen waarom al jarenlang die klem erop zit en de suggestie van die grote olifant, maar misschien moeten we met zijn allen dat beeld toch gaan kwijtraken. Ook ik ben, samen met mevrouw Çimen, geïnteresseerd in: wat is er wanneer met de vaktherapeuten besproken ... Stelde u die vraag? Ik dacht het wel. Ja. U ook, neemt u me niet kwalijk, de heer Mostapha El Aichi, u stelde die vraag. Wat en wanneer is er met de vaktherapeuten besproken in het kader van het huidige aanbestedingstraject? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: U heeft een interruptie nog van de heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, mijnheer Smit, u constateert dat vaktherapie vooral voor mensen is die communicatieproblemen hebben of niet zo talig zijn ingesteld, maar realiseert u zich dat het juist, deze manier van therapie, een soort van breekijzer zou kunnen zijn, omdat het vaak in taal verwoorden van de dingen waar je mee zit vaak een enorme belemmering is? Ook voor mensen die heel talig zijn kan het ontzettend behulpzaam zijn om juist op een andere manier ...

De voorzitter: Houdt u de interruptie kort.

De heer Hulster: Kort samengevat, kan openbreken.

De heer Smit: Mijnheer Hulster, u heeft helemaal gelijk, ik pakte even een voorbeeld. U keert het voorbeeld haast om, u heeft net zo gelijk, dus samen hebben we gelijk. Dank u.

De voorzitter: Nou, dat is fijn. Wie kan ik nu het woord geven? Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Ook GroenLinks is van mening dat vaktherapie zeer waardevol kan zijn en we sluiten ons aan bij de vragen die gesteld zijn aan de wethouder. We zijn benieuwd naar zijn antwoord.

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand? Nee? Dan gaan we naar de wethouder.

Wethouder Botter: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Kijk, wat mij betreft is vaktherapie ook belangrijk en kan het zeker bij een aantal kinderen een gewenst resultaat krijgen, maar zoals ik er al eerdere keren met u over heb gesproken snap ik niet zo heel erg goed waarom het niet mogelijk is om dat, want het is niet onder verantwoordelijkheid van een GGZ-psycholoog, het is gewoon zolang het een gesprek is met een GGZ-psycholoog, het gaat dan over enkelvoudige hulp en dat er dan wordt gekeken: misschien is vaktherapie dan de meest geëigende activiteit om te gaan doen voor het kind. Als het gaat over de vraag, en daar neem ik geen woord van terug, wat betreft de opmerking die gemaakt is door Jouw Haarlem, ik heb het namelijk zelf gezien. Dat is misschien iets van de afgelopen weken of afgelopen maanden, maar wij hebben wel degelijk drie jaar geleden met een afvaardiging van de vaktherapeuten gesproken. Daar heb ik ook een gesprek over gehad en toen kwam ook het onderwerp aan de orde dat er op scholen briefjes worden opgehangen dat er de mogelijkheid is voor het hebben van vaktherapie en dat er ook bij begeleid wordt om aan die indicatie daarvoor te komen. Dat is gewoon zo en ik neem daar ook geen woord verder van terug. Als het dan gaat vervolgens over de vraag: vind je het nou wel of niet wenselijk of leidt het wel of niet tot een besparing of leidt het tot een verhoging van de kosten? Ik ben het inderdaad met u eens dat de mensen die hulp nodig hebben die hulp ook daadwerkelijk kunnen krijgen. Netwerk Familysupporters is aangehaald en ik heb begrepen dat door de stijging van de afgelopen periode van de budgetten bij Familysupporters een belangrijk deel werd ingevuld via de vaktherapeuten. Ik zie op de publieke tribune dat er nee wordt geschud, maar dat zijn wel de verhalen die ik hoor als ik met de directie van Familysupporters praat.

De voorzitter: U heeft even een interruptie, eigenlijk al een hele tijd, van mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, u triggert mij even met het feit wat u zegt met die indicatie. Dan ligt het probleem toch bij de indicatie en niet bij de vaktherapeuten? Dan zouden we daar iets aan moeten doen. Ten tweede, het moment dat een kind door de indicatie heen is, we hoorden net dat als je bij een GGZ-psycholoog moet, dat daar wachtlijsten zijn. Ik heb toevallig gisteren gekeken: tot januari zijn bijvoorbeeld bij vrij gevestigden sommigen geen plek, of juist vijf maanden. Waarom moet er zo lang gewacht worden op één of twee gesprekken, terwijl het kind gelijk kan beginnen?

Wethouder Botter: U bent kennelijk beter op de hoogte dan van die wachtlijsten dan ik. Ik weet dat niet, ik weet niet waarom dat zo lang moet duren. Wat ik in ieder geval ook merk is dat er nogal een verschil van indicatiestelling kennelijk is over hoe het gaat. Want met alle respect, mevrouw Kessels is er op dit moment niet meer, maar het is toch, vind ik, wel heel bijzonder dat vanuit het sociaal wijkteam kennelijk dit wordt aangeroerd, terwijl dit echt een kwestie is die via het CJG hoort te gaan. Bij het CJG, daar zit ook degene die die indicatiestelling doet en de zaak moet afgeven. Als er een heleboel administratieve problemen zitten in het

werk van mevrouw Kessels, dan wil ik heel graag helpen, samen met mevrouw Meijs, om al die administratieve problemen weg te halen. Maar ik zat wel eventjes te puzzelen toen ik dit verhaal hoorde in de aanvliegroute, hoe ik dat gewoon verder moet interpreteren. Want wat ik daar ook hoorde dat wist ik niet. Een ander punt ...

De voorzitter: Wacht, wacht. Laten we even de interruptie afwachten. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik ben juist heel blij dat mevrouw Kessels hier is om ons in ieder geval duidelijk te maken hoe het in de praktijk werkt. Voor zover ik begrepen heb is zij vanuit Stichting MEE in het sociale wijkteam en is zij juist met deze doelgroep betrokken en in overleg met het CJG doen ze de doorverwijzing. Dus volgens mij is daar niks mis mee en ik ben heel blij dat ze er is.

Wethouder Botter: Ik ben ook ontzettend blij, want daar ga ik nog wel eens wat vragen intern over stellen, want ik wil gewoon weten hoe dat proces gaat en ook hoe het dan met die samenwerking gaat. Dat is goed, hoor, met dat twee-benen-principe, dus ik heb daar verder geen oordeel over, maar het verbaast mij dan wel hoe dat soort processen lopen, juist omdat we de afgelopen tijd zo ontzettend veel werk hebben gestoken in onderzoeken om te kijken hoe die afstemming tussen sociaal wijkteam en het CJG plaatsvindt. De samenloop van gezinnen, daarvan werd gezegd: nou, dat viel wel mee, dat kwam uit het onderzoek naar voren. Als ik mevrouw mag geloven, dan is er best wel heel erg veel wat op haar bordje ligt van problematiek van gezinnen ook. Dus het is pure winst dat we het daar verder vanavond over hebben. Ik ga ook onderzoeken wat er verder mogelijk is, daar kom ik ook bij u terug. Ik heb natuurlijk het één en ander voorbij zien komen. Als je googelt op de effectiviteit van vaktherapie, dan kom je hele verschillende reacties tegen. Mensen die bij sommige punten zeggen: het is heel goed. Anderen zeggen: er moet nog nader onderzoek worden gedaan.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, dat kom je geloof ik ook tegen als je naar reacties over de GZ- psycholoog kijkt. Dit soort opmerkingen die vullen volgens mij niet onze dialoog met u.

Wethouder Botter: Nee, maar het zijn niet de eerste de beste genen die dat hebben onderzocht en daarnaar kijken. Dus in die zin hecht ik daar wel waarde aan, want anders moeten we maar stoppen met onderzoek doen.

De voorzitter: Niet te veel interrupties graag, want ik wil ook de wethouder even door laten gaan. Dus eerst even de heer El Aichi en dan nog mevrouw Özogul en dan wil ik de wethouder even zijn woord af laten maken.

De heer El Aichi: Even terug naar die advertenties. Ik heb vaak de wethouder gehoord over die advertenties op scholen. Ik wil graag weten van de wethouder: wat is er nou mis mee om brieven op scholen op te hangen of waar dan ook om uit te leggen aan de burger dat er een vaktherapie bestaat? Wat is daar eigenlijk mis mee? Ik heb afgelopen maanden constant reclame gezien van sociaal wijkteams in heel Haarlem. Wat is daar nou eigenlijk mis mee? Ik bedoel, het is toch goed dat de burger op de hoogte gesteld wordt van het bestaan van vaktherapie? Ik bedoel, wat is daar mis mee eigenlijk?

Wethouder Botter: Daar is in principe niks mis mee. Op het moment wanneer je te maken hebt met ongebreidelde groei, wanneer je ook te maken hebt met het in de pas laten lopen van de financiën, dan is het gewoon zo dat we CJG-coaches hebben lopen op de scholen. CJG-coaches die kunnen kijken: wat is er wel wenselijk en wat is er niet wenselijk qua activiteiten? Mensen kunnen op andere terreinen bij de

praktijkondersteuner jeugd terecht, bij de huisarts. Dus er zijn een heleboel dingen. Volgens mij is het ook zo dat er – en dat is gewoon informatie die ik heb en die ga ik gewoon verifiëren – dat er op dit moment ook mogelijkheden zijn gewoon om van vaktherapie gebruik te maken binnen het kader van de afspraken zoals ik die met u heb gemaakt. Als het dan vervolgens gaat over de toekomst, wij hebben de mogelijkheid om inderdaad met elkaar in de dialoofase – want dat heb ik begrepen, dat heb ik ook meteen gevraagd toen we het de vorige keer over de vaktherapie hebben gehad – dat we naar aanleiding van het pre-selectiedocument, dat we dan ook in de bijeenkomsten met de vaktherapeuten komen te spreken. Ik weet niet in hoeverre alle uitnodigingen voor die gesprekken al zijn uitgegaan, maar het is wel degelijk een mogelijkheid om ook met de vaktherapeuten te praten.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Twee vragen, geachte wethouder. U heeft blijkbaar dus nog niet gesproken met de vaktherapeuten, dat is blijkbaar een antwoord op de vraag van mijnheer El Aichi. Blijkbaar nog niet mee gesproken, er is een mogelijkheid om ermee te spreken. En u zegt net: “Volgens mij zijn er wel degelijk mogelijkheden om gebruik te maken van vaktherapie.” Kunt u me ook uitleggen waarom het CJG dat niet weet, waarom het sociaal wijkteam dat niet weet en waarom de vaktherapeuten dat niet weten?

Wethouder Botter: Ik weet niet of ze dat niet weten. Het is alleen via de route zoals we die met elkaar hebben afgesproken en niet rechtstreeks. Want er maken kinderen gewoon in Haarlem gebruik van vaktherapie. Over dat niet gesproken hebben, ik heb u net verteld: ik heb drie jaar geleden, want toen speelde dat ook, toen was ik net wethouder Jeugd en toen heb ik met een afvaardiging van de vaktherapeuten gesproken. Vervolgens hebben wij Ontregel de Zorg hier gehad, dat was in de Raakspoort en daar was de oud-minister van Justitie die op dit moment dat project leidt om overdadige regelgeving tegen te gaan. Toen heb ik opnieuw met de vaktherapeuten gesproken, want die waren daar toen ook. Maar ik weet niet waar mijnheer El Aichi het over heeft als het gaat over dat ik in de wandelgangen met de vaktherapeuten zou hebben gesproken verder de afgelopen periode. Dat is in ieder geval, ik ben niet de wethouder geweest die dat heeft gedaan.

De heer ...: ‘...’ (buiten microfoon).

Wethouder Botter: Nee, maar kijk, er is heel, maar dan ook heel veel contact over en weer geweest, ook ambtelijk. Maar dat wil niet zeggen dat we er tot op heden uit zijn gekomen. Maar er is wel contact geweest en volgens mij is er ook contact geweest over dat de vaktherapeuten zouden kunnen worden uitgenodigd. Maar u bent beter op de hoogte van het feit dat mijn ambtenaar en ook uw ambtenaar trouwens dan in de wandelgangen contact zou hebben met deze en gene. Ik weet in ieder geval van dit overleg niks af.

De voorzitter: Ik heb nog interrupties. Eerst van de heer Hulster.

De heer Hulster: Ik ben even in verwarring, want de wethouder zei net: nou, door de vaktherapeuten is een ongebreidelde groei van de zorgvraag en van de kosten. Terwijl dat er in de stukken die u stuurt ik steeds zie dat het vooral de zware en complexe gevallen waren waar heel veel geld naartoe gaat. Zie ik dat nou verkeerd of is het eigenlijk dus dat de vaktherapeuten al dat geld opmaken?

Wethouder Botter: Tot op heden maken de vaktherapeuten helemaal niet al het geld op en dat komt omdat we het geregeld hebben zoals we het geregeld hebben.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Twee vragen. De wethouder zei net dat de vaktherapeuten brieven op scholen hingen. Mijnheer El Aichi gaf het goede voorbeeld: wat is daar mis mee? Daar ben ik het volledig mee eens. Vervolgens zei u dat de CJG op scholen is. Dan is er toch niks aan de hand, dan is het toch de CJG die dan het kind doorverwijst? Dus dan zie ik het probleem niet van het ophangen van de brief op school. Als tweede de vraag, wat mijnheer Hulster gevraagd heeft: wat zijn de cijfers dan? Wat zijn de cijfers dat vaktherapie zoveel geld opmaakt en hoeveel verwacht u dan dat er meer wordt dat u ze buiten de deur houdt?

Wethouder Botter: Het is nu niet zo dat we heel veel geld daaraan opmaken of aan besteden. Daar gaat het op dit moment verder ook niet om. Maar op het moment dat je daar geen – en ik noem het sluis, dat is misschien niet een aardig woord – maar op het moment waarop je daar geen rem op zet zijn in ieder geval degenen die daarover door hebben geleerd van mening dat je dan de deur wijd openzet, dat je daardoor op een gegeven moment het zo laagdrempelig gaat maken. Want hoe moet je het op een gegeven moment voorstellen? Naast de vaktherapeuten, dat vervolgens ook de Kenters en de verschillende jeugdhulpconglomeraten die we straks gaan hebben in het kader van de nieuwe aanbesteding ook allemaal op het prikbord bij de scholen de mogelijkheden bieden: dit is er mogelijk en dat kunt u doen en zus.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Korte vraag. Vertrouwd u uw doorverwijzers niet? Het is CJG, het is de schoolarts en het is de huisarts die de doorverwijzing doet. Dan maakt zo'n ophangen van een bord overal in Haarlem, lijkt mij, niet uit. Het is alleen, op het moment dat je die verwijzing hebt, dat je die keuze hebt. Of zie ik dat verkeerd?

De voorzitter: Een kort antwoord graag, wethouder, hierop. Ik heb nog een interruptie zo van de heer Sepers en van de heer Smit. Wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ik begrijp niet zo waarom u vraagt over of ik wel deze of gene vertrouw. Een ander punt waar ik echt oprecht verrast over ben vanavond is het feit dat, we nemen kennelijk vanuit een gerechtelijke machtiging, dus vanuit een GI, dus de DJGB of dergelijke. Als daar door de rechter een maatregel wordt opgelegd en dat zou bestaan uit: dit kunnen we afdoen door middel van vaktherapie. En dat dan wordt gezegd: dit kan niet. Daar ga ik me in ieder geval sowieso heel erg in verdiepen, want dat kan niet de bedoeling zijn. Maar dat is een ander soort situatie dan dat je zeg maar gaat ... Ik heb namelijk ook niet volledig uit het verhaal begrepen in hoeverre dat dat wel of niet het geval is. Nu wordt het geschetst: wij snappen niet, er zijn wachtlijsten als er een rechterlijke machtiging wordt doorgegeven en wij zijn een volwaardig alternatief voor iets anders wat geboden wordt. Ja, dan moeten we dus wel praten met elkaar of hetgeen ... Want de GI heeft niet zomaar te maken met een groep kinderen die het afkunnen met vaktherapie, daar ben ik van overtuigd. Want die zijn zo hoog in de boom op een gegeven moment gestegen dat die niet door middel van enkelvoudige hulp überhaupt al kunnen worden geholpen, want die moeten vaak naar meervoudige complexe hulp toe, en laat staan dat die dan kunnen worden geholpen met, hoe heet het, met vaktherapie.

De voorzitter: De heer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Mijn verwarring neemt toe. Mevrouw Özogul heeft net geschetst, je gaat ofwel via de huisarts, ofwel via het CJG, ofwel via de andere instantie naar een vaktherapeut toe. Waarom is dan die extra sluis nog nodig? Ik heb de wethouder ook nog geen antwoord horen geven op mijn

vraag: laat nou eens zien wat dat scenario met en zonder sluis aan volume-effecten zou hebben. Want dan hebben we iets om ja of nee tegen te zeggen.

Wethouder Botter: Daarvan heb ik gezegd dat ik daarnaar wil kijken.

De heer Sepers: (buiten microfoon).

Wethouder Botter: Oké, maar bij deze dan. Ik wil daar best heel serieus naar gaan kijken, maar dan neem ik ook nog wel een aantal andere dingen mee. Ook een aantal dingen die ik vanavond heb gehoord en dan kom ik bij u terug met een voorstel op dat punt.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Sepers: En wanneer?

Wethouder Botter: Dat zal ergens tussen, hoe heet het, nu en twee, drie maanden zijn.

De heer Sepers: Tussen?

Wethouder Botter: Tussen nu en twee of drie maanden.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik verbaasde mij, net zoals mevrouw Özogul, over het feit dat de wethouder blijkbaar de huidige sluisen voor allerlei zorg of allerlei jeugdhulpvragen goedvindt, maar niet voor de vaktherapie. Onbegrijpelijk. Ik vind het ook onbegrijpelijk dat de wethouder na zes jaar discussie, waar hij geen millimeter heeft opgeschoven ondanks alle argumentatie, nu zegt dat hij dingen niet begrijpt. OPHaarlem heeft bij de vorige gemeenteraad ...

De voorzitter: Maar houdt u wel de interruptie kort, mijnheer Smit?

De heer Smit: ... twee moties ingediend en ik denk dat ik ze wederom weer een keer hartelijk ga aanbevelen bij de collega's, want het waren heel duidelijke moties die het mogelijk maken dat met de normale zeef, die voor alle jeugdhulp geldt, ...

De voorzitter: De heer Smit, u gaat geen interruptie doen.

De heer Smit: Ja, dank u, voorzitter, ik maak de zin af. Die ook voor de jeugdhulp geldt ...

De voorzitter: Nee, u gaat geen interruptie doen. Ik onderbreek u. U krijgt een interruptie en ik heb al gezegd, ik wil doorgaan en ik wil graag ook dat de wethouder zijn verhaal af kan maken.

De heer Smit: Ja, maar ik ook mijn verhaal.

De voorzitter: Als er geen interruptie is, dan wil ik er ook nu ...

De heer Smit: Interruptie wacht ik op.

De voorzitter: Dan als laatste mevrouw Verhagen en dan ga ik echt de wethouder helemaal zijn verhaal af laten maken.

De heer Smit: Ik krijg een interruptie, zegt u. Dan begrijp ik u nu niet. Ik wil mijn zin afmaken en dan zegt u: u heeft een interruptie.

De voorzitter: Nee, ik vraag om een interruptie te doen en als u geen interruptie doet, want ik hoor helemaal geen interruptie uit uw verhaal, dan zeg ik: dan gaan we door naar de volgende. We hebben nog een tweede termijn zo meteen, hè? Dus hou uw vraag vast. Mevrouw Verhagen.

Mevrouw Verhagen: Betekent dat dan misschien dat het CJG eigenlijk als sluis niet streng of niet goed genoeg is? Iets wat ik eigenlijk net ook bedoelde: zet daar goed gekwalificeerde psychologen neer die daar ook de diagnostiek doen. Want indicatie en diagnostiek hoort toch bij elkaar en dan zou die sluis niet alleen gelden voor de vaktherapeuten, maar dan zou die sluis ook gewoon gelden voor de aanbieders van jeugdhulp.

De voorzitter: De wethouder.

Mevrouw Verhagen: Begrijpt u de vraag? Nee? Is het niet streng ... Ik bedoel, dan is toch als het nodig is dat wij ook, dat die GZ-psycholoog eraan te pas komt, betekent het eigenlijk dat de sluis van het CJG, die in principe de toegang geeft, dat die niet goed genoeg functioneert. Nou, als we die nou goed laten functioneren door daar inderdaad heel vakkundige mensen neer te zetten en daar de diagnose te laten geschieden en niet later in het traject, dan kunnen die zowel doorverwijzen naar de vaktherapie, als ze kunnen doorverwijzen naar andere jeugdhulp. Dat is eigenlijk ...

De voorzitter: Ja, dat is duidelijk. Wethouder Botter, u gaat uw hele verhaal ... Geen interrupties meer? Dus de wethouder gaat nu zijn hele verhaal afmaken, als er nog wat te vertellen is.

Wethouder Botter: Nou, ik heb verder weinig af te maken. Ik heb twee opmerkingen. Ik heb een opmerking over dat het CJG juist zo functioneert ... Ik weet niet of u luistert nu, want ik geef antwoord op uw vraag. Nou, ...

De heer Smit: '...' (buiten microfoon).

Wethouder Botter: O, nee, maar ik ben bezig met de beantwoording met mijn vraag over de indicatiestelling en ik zag dat ik nog niet de volledige aandacht had. Maar bij deze. Waar het om gaat is dat eigenlijk het CJG en ook de praktijkverpleegkundige zo werkt zoals u al aangeeft. Alleen, we hebben andere afspraken gemaakt met de toegang omtrent de vaktherapie. Daar gaat het dus niet om de vraag wie ik wel of niet vertrouw. Dan gaat het dus over de vraag dat wij afspraken hebben gemaakt gewoon dat dat valt onder een eerstelijns verwijzer, een psycholoog. Dat is hetgeen zoals wij dat hebben ingericht. En ten slotte, ja, ik ben er niet al zes jaar mee bezig. Ik zit hier wel zes jaar als wethouder, maar ik ben drie jaar bezig op het terrein voor jeugd.

De heer Smit: Excuses.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil nog een korte tweede termijn eventjes doen en dan gaan we dit punt afsluiten, want we zijn er echt wel heel lang mee bezig nu. Dus dan wil ik eerst de heer Sepers nog het woord geven.

De heer Sepers: De wethouder geeft aan dat hij voor maart dan nadere analyse wil doen. Ik zou hem dringend willen verzoeken – en graag een toezegging op dat punt – dat we dat verhaal terugkrijgen voor afronding van de preselectiefase.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: De wethouder ... Ik zou willen vragen: wil de wethouder alsnog met de vaktherapeuten in gesprek? Want we hebben hier drie minuten gehoord en wellicht hebben ze meer te vertellen. Hoe komen ze met u in dialoog als zij niet mee mogen doen nu? U komt in maart terug, maar dan is het eigenlijk al te laat, dus mijn vraag is: voordat de dialoog begint, zou u met een stukje of met een aanbod of iets dergelijks kunnen komen?

De voorzitter: Wie kan ik dan ... De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dan nog één vraag, want ook de tijd knelt. Op dit moment kunnen de vaktherapeuten niet inschrijven in perceel twee en dat is ook misschien de tijdsvraag die mijnheer Sepers stelt: hoe snel krijgen we antwoord en hoe snel kunnen wij weten of hopen dat zij ook mee kunnen doen in het traject? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand? Nee? De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ik denk dat het wel handiger is om zo snel mogelijk iets te laten horen. Ik bedoel, deze mensen leven in onzekerheid en het lijkt me handig dat de wethouder zo snel mogelijk in gesprek gaat of met de vaktherapeuten, of dat hij zo snel terugkomt met, ja, wat hij net beloofd heeft. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft een interruptie, mevrouw Özogul?

Mevrouw Özogul-Özen: Nee, ik was even iets vergeten. Kan ik dat nog toevoegen?

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Özogul-Özen: Heel kort. De wethouder zei net dat nu de afspraak is met CJG over vaktherapie. Ik ben benieuwd, denkt de wethouder dat de kinderen die nu wel naar vaktherapie verwezen worden dan niet verwezen zouden worden, of niet andere hulp nodig zouden hebben?

De voorzitter: Dank u wel. Ja, klaar? Oké, dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Die vraag over wel of niet verwezen worden via CJG begrijp ik niet helemaal. Ik weet dat kinderen die verwezen worden – tenminste, dat is de kennis die ik heb – verwezen worden naar FamilySupporters door het CJG, dat die daar gebruik kunnen maken van vaktherapie. Dus dat is dan een verkorte route, omdat binnen FamilySupporters meerdere disciplines actief zijn, waaronder ook eerstelijnspsychologen die dat onderling met elkaar kunnen regelen, met vervolgens daarna naar de vaktherapie. Dat is hetgeen, dat zal ik ook helemaal uitschrijven in het document dat ik ga maken. Ik heb het niet over maart gehad, ik heb het over twee, drie maanden gehad. Dan zitten we ergens in december of januari. Ik ga er in ieder geval van uit dat de informatie die ik heb meegekregen, dat tijdens de preselectiefase ook met de vaktherapeuten wordt gesproken dat dat gestand zal worden gedaan, en als dat niet nog is opgenomen in de stukken, dan zal ik ervoor zorgen dat dat gebeurt. Ik wil met alle plezier ook separaat met de vaktherapeuten bespreken, dat heb ik ook met de vrijgevestigden gedaan en dat was een verhelderend gesprek, dus waarom zou ik dat niet doen? En een ander punt is dat ik zeg maar me rekenschap geef van alle

termijnen waarbinnen het nog zin moet hebben om dat gesprek te voeren, want anders hoeft je dat niet te doen. Dus dat betekent dat we nu in een preselectiefase zitten aan de hand van het preselectiedocument, daar hoeft niemand nog iets in te schrijven. Dan heb je nog drie maanden dialoofase, dat is van januari tot maart. Pas daarna is de inschrijvingsfase en pas in september volgend jaar is de gunning. Dus ik zal ook zorgen dat u dat hele traject van wanneer er wat gebeurt – maar dat had ik volgens mij ook al eerder gezegd deze avond – dat u dat nog een keer uitgeschreven krijgt, zodat u de data ook kunt volgen van wanneer wat er welk moment plaatsvindt. Dus kort en goed, gelet op de capaciteit die ik heb, kan ik het gewoon niet zorgen dat het er eerder is dan die twee, drie maanden. We hebben gewoon binnen de afdeling, we hebben ontzettend veel andere dingen te doen. En ik ga in overleg met de vaktherapeuten.

De voorzitter: De heer Sepers.

De heer Sepers: U zegt dus toe dat die nadere analyse komt voordat de echte dialoofase start? Oké, dank.

Wethouder Botter: Even voor de band ook: ja, dat zeg ik toe.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Dan hebben we het voldoende besproken, het gaat niet naar de raad. Ik heb twee toezeggingen gehoord, dus u komt met een nadere analyse, onderzoek voor februari, als ik het goed gehoord heb. U gaat ook met de vaktherapeuten nog in gesprek en we krijgen ook nog even een document hoe het hele traject eruitziet naar de gunningsfase toe. Zo heb ik het goed begrepen, wethouder, hè?

Wethouder Botter: Ja.

De voorzitter: Ja, oké. Dank u wel.

Ter advisering aan de raad

15. 19.20 uur Bestuursrapportage 2021 - alleen programma's 1 t/m 3 (JB/MTM/FR)

De voorzitter: Dan gaan we door naar het volgende onderwerp en dat is wel een adviesstuk. Dat is agendapunt 8, dat is de 'Bestuursrapportage 2021' en dat gaat dan alleen over de programma's 1 tot en met 3. Jaarlijks geeft het college met de bestuursrapportage inzicht in het verwachte financiële en beleidsmatige resultaat over het huidige begrotingsjaar. Even kijken, hoor. Nou ja, goed, dat is een stuk wat u waarschijnlijk wel allemaal gelezen heeft en misschien heeft u daar nog wat over te zeggen. Dus ik wil graag weten aan wie ik als eerste het woord mag geven op dit stuk. De heer Sepers, Partij van de Arbeid.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Heel kort. Een paar punten die ons opvielen is het probleem van de Wmo-aanvragen, maar daar hebben we net al van afgesproken dat we volgende commissievergadering over gaan hebben. Problemen deel 5 hebben we het ook al over gehad. Het punt wat mij wel zorgen baart is dat er staat dat sinds 2015 voor het eerst de regionale doelstelling van de invulling van de garantiebepaling niet is gehaald. Nou, daar zou ik toch wel een nadere toelichting, maar ik zie dat wethouder Roduner er niet is. Het laatste punt is dat we begrepen hebben dat Triple Threat nog steeds zit te wachten op onderdak. Eén, is dat juist? En twee, als dat juist is, op welke termijn kunnen ze dat wel verwachten? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Afgelopen dinsdag hebben we het grote verkiezingsprijfsfestival van 12 miljoen aan cadeaus gehad. De financiën van het lopende jaar en van de begroting, die zijn daarmee

eigenlijk min of meer vastgesteld. Voorzitter, die meevaller van 12 miljoen, die voelt bij de VVD niet goed, want is het wel verantwoord om deze meevaller uit te geven, terwijl er op langere termijn grote onzekerheden in de jeugd en de Wmo zijn? Over de meevaller heeft de raad behoorlijk veel gesproken, dus de VVD zal daarom eerst doorvragen op de onzekerheden die er zitten. Allereerst de Wmo. Er wordt een meevaller van 3,8 miljoen op de Wmo geïncasseerd, terwijl de toekomst onzeker is en niet gedekt. Want in dezelfde zin waarin staat dat er een meevaller vanwege corona is, omdat mensen zorg gemeden hebben, wordt er gesproken over een tweede corona-effect, namelijk dat de mensen die zorg gaan inhalen. Hoe rijmt de wethouder dit budgettair? Hoe gaat de wethouder budgettair om met dat tweede corona-effect, waarom is daar eigenlijk geen rekening mee gehouden, is de vraag. Er is ook, zo lees ik, een nadelige scenarioanalyse Wmo gemaakt voor 5 miljoen. Die lijkt weliswaar gedekt, die 5 miljoen, maar hebben wij die ontvangen, die analyse? Zou u hem in ieder geval kunnen toelichten hoe die is samengesteld? Dus graag wat meer informatie daarover, want ik heb het in ieder geval niet gezien. Zo is er ook, even tussendoor, een nadelige scenarioanalyse jeugd van 2,7 miljoen negatief. Kunnen we die ook ontvangen, of hebben we die al ontvangen? Dan resteert denk ik voor Wmo nog de taakstellingen die nog niet zijn gehaald, 2,8 miljoen niet. Kan de wethouder daarop reflecteren, en vindt u het budgettair verantwoord om deze taakstelling in de lucht te houden, zonder daar een budgettaire dekking op te hebben? Dan jeugd. Meerjarig is er een serieus risico dat de taakstelling jeugd niet gehaald wordt. Dan zullen wij alsnog het spaarbankboekje moeten aanspreken en mijn vraag eigenlijk aan de wethouder is een net iets andere, maar hoe vindt de wethouder de keuze om alle rijks gelden die voor jeugd zijn binnengekomen, om die in te zetten voor de andere cadeautjes? Hoe taxeert hij dat en waarom heeft hij dat voorstel gedaan? Dan heb ik nog één ...

De heer Sepers: Voorzitter, ik vraag me even af wat de heer Van Kessel nou zit te doen, want het is precies dezelfde discussie die we in de raad hebben gevoerd. Maar goed, als u onze tijd wil verpesten daaraan, dat is prima, maar het lijkt me zinloos.

De voorzitter: Gaat u verder.

De heer Van Kessel: Nou, ik heb de vraag met reden gesteld, omdat tijdens de beantwoording van het college we wel de financiële aspecten hiervan gehoord hebben, maar we hebben eigenlijk niet van degene waar het geld vandaan komt, namelijk jeugd, want daar was het voor bedoeld, een reactie daarop gehad. Dus ik ben eigenlijk wel benieuwd hoe deze wethouder erin zit, gewoon om te kijken of het college inderdaad precies op dezelfde manier daarin zit. Als u dat vindt dat dit het verdoen van uw tijd is, dan spijt me dat zeer, maar u kunt natuurlijk altijd eventjes een bakje koffie gaan drinken, of geïnteresseerd luisteren naar de vragen en antwoorden zoals ik dat net ook bij u deed.

De heer Sepers: Een herkansing.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Dan nog een laatste vraag, als u mij toestaat, want eigenlijk gaat die ... O nee, die gaat ook over de Berap, sorry. Nee, dat kan ik gewoon nu doen. Ik wilde zeggen, maar de begroting en Berap lopen een beetje door elkaar. Dat gaat over onderwijshuisvesting, want we zien terug in de cijfers dat er extra investeringen in de onderwijshuisvesting zijn. Nou, dat is gewoon ontzettend mooi. Ik had de wethouder al eens uitgedaagd om boter bij de vis te doen en dit is een eerste stap. Alleen, nu lees ik op pagina 8 dat het aantal uitbreiding nieuwbouwprojecten van schoolgebouwen achterloopt op schema. Nu heb ik even gemist of we die informatie al een keer hadden gehad, of dat dit nieuwe informatie is. Dan de vraag eigenlijk: waar hebben we het over, en gaat dat dit jaar tot een onderbesteding leiden van de middelen op onderwijshuisvesting? Voor zover de vragen, de interessante vragen van de VVD.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar Jouw Haarlem, mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Uit de financiële ontwikkeling van het sociaal domein blijkt dat er 3,7 miljoen over is van het bedrag dat gereserveerd was voor de Wmo. Omdat er geen reserve sociaal domein meer is, stroomt dit geld terug naar de algemene reserve. Omdat er, zo te lezen, nog altijd sprake is van groei en de coronamaatregelen van grote invloed zijn geweest op de afname, is de onderbesteding incidenteel en is het aannemelijk dat er nu een inhaalslag aan zit te komen, zoals ook de VVD constateerde. Daarom wil Jouw Haarlem dit bedrag als reserve houden om deze inhaalslag op te kunnen vangen. Er zijn nu personeelstekorten, daar zouden we ook een deel van het bedrag aan kunnen besteden om personeel te werven. Wethouder, wat vindt u van deze suggestie? Afgelopen raad, afgelopen dinsdag heeft mijn partijgenoot, de heer Aynan, voorgesteld om het bedrag van 3,7 miljoen daarom te reserveren voor de Wmo. De raad leek niet erg enthousiast. Ik wil u vragen dit nogmaals te overwegen, zodat er niet opnieuw in 2022 een taakstelling uit de hoge hoed komt, terwijl als we besluiten dit bedrag nog even in de bekende oude sok te doen, dit waarschijnlijk niet nodig is.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, we verwachten het jaar 2021 met een voordeel van 4,7 miljoen euro af te sluiten, afhankelijk natuurlijk van nog eventuele voor- of nadelen in de laatste maanden van dit jaar. Ik heb daarom nog wel een paar vragen aan het college. Als eerste, er is 250.000 euro overschot op het lokale budget voor economisch daklozen. Deels verklaarbaar door minder hotelkosten dan geraamd en deels ook door lagere besteding op de trajectbegeleiding. Ik kan me niet voorstellen dat er opeens minder trajectbegeleiding voor daklozen nodig is, terwijl we een stijging van het aantal opgevangen daklozen hebben gezien in het afgelopen jaar. Kan de wethouder hier meer duiding bij geven? Dan vervolgens, in de Berap staat – het is al een paar keer genoemd – dat er een lagere groei van het aantal Wmo-cliënten is dan verwacht. Dit kan echter weer oplopen door de versoepelingen van coronamaatregelen, zie ik op pagina 43. Nou, dat is ook gebeurd, want we zien al sinds julij van dit jaar een stijging in de aanmeldingen en ook een stijging van de wachttijden bij de Wmo-aanvragen, zoals ook blijkt uit de brief van de wethouder van 12 oktober. Deels veroorzaakt door problemen bij het Hulpmiddelen centrum, deels ook door het vertrek van een aantal van de eigen medewerkers. Maar wat gaat de wethouder concreet doen om die wachttijden terug te dringen? Mede ervan uitgaande dat het aantal nieuwe Wmo-aanmeldingen ook in dit laatste kwartaal nog zal toenemen. Hoe borgen we dat financieel? Graag een toelichting. Dan tot slot, Veilig Thuis. De doelstellingen voor passende en tijdige inzet van Veilig Thuis, maar ook de tijdige inzet en doorverwijzing naar het CJG en het Sociaal Wijkteam worden niet gehaald. Met het vaststellen van de Regiovisie versterken aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling is een goede eerste stap gezet zeer recent, maar wat gaat de wethouder nog concreet doen in de komende maanden om de doorlooptijden nog te verbeteren? Want ik zie ook een verwachte daling van die doorverwijstijden in 2022 in de begroting staan. Graag een toelichting. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Een aantal opmerkingen. Opmerking één is al genoemd, het punt van de Wmo en de zorgen hierover over de groei van het aantal aanmeldingen binnen de Wmo. Twee, vanaf 1 januari 2021 is er een nieuwe wet vroegsignalering schulden. Ik lees hier niet zoveel over, ik ben wel benieuwd naar de stand van zaken van de invoering van deze wet. Vraag aan de wethouder, hij is helaas er niet bij: wanneer kan de wethouder met een nota komen over de voortgang van de invoering van deze wet? Het gaat hier om vroegsignalering schulden. Drie, garantiebannen, die zijn ook al genoemd door mijn collega aan de overkant. Ik lees dat er momenteel onderzocht wordt welke extra en nieuwe maatregelen wij kunnen nemen

om met Wajong'ers aan het werk te helpen en te houden. Ook vraag aan de wethouder, die er niet is, graag meenemen: over welke onderzoeken hebben we het in de bestuursrapportage over, en wanneer worden wij geïnformeerd over de resultaten van dit onderzoek? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u, voorzitter. Wij sluiten ons aan bij de eerdere opmerkingen, onder andere over de Wmo, maar ook over dat er nu budget over is voor de ondersteuning van mensen in de maatschappelijke opvang. We hebben nu in het pretpakket van de 12 miljoen hebben we extra geld vrijgemaakt voor één jaartje voor ondersteuning van de economisch daklozen. Wij hadden voorgesteld twee jaar, maar daar kregen we geen steun voor. Hier blijkt dat we eigenlijk geld over hebben gehouden een jaar lang, terwijl dat er ook nog volgens mij subsidie was om die ondersteuning te geven. Dus eigenlijk begrepen we het niet helemaal meer hoe dit gaat. Dan zien we dat er bij de jeugd van alles aan de hand is en dat wordt dan steeds toegeschreven aan: maar we krijgen straks de verwerving en dan komt alles goed. Maar bij één punt niet en daar voeg ik net ook al aandacht voor, dus dat blijkt ook hier. Er staat dat de vermindering van jeugdbeschermings- en jeugdreclasseringsmaatregelen krijgt een smiley met een recht mondje, dat is oranje. Dat is omdat een aantal maatregelen redelijk stabiel is gebleven, maar dat er een toename in de complexiteit is. Het opvallende is dat hier geen reden wordt gegeven en ook geen oplossing, dus ik ben benieuwd hoe de wethouder daar tegenaan kijkt.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik ga inderdaad niet de vorige raadsvergadering helemaal herhalen, mijnheer Sepers, maakt u zich geen zorgen, hoor. Het was natuurlijk een Sinterklaasavond en die Sinterklaasavond is verwerkt in de bestuursrapportage. We waren er toen tegen en we zullen nu ook tegen zijn. Het is inderdaad treurig als je beseft dat er 3 miljoen bezuinigd is ... Nee, minder uitgegeven is aan de Wmo, maar wel wachlijsten zijn voor hulpmiddelen en aanpassingen. Ook dat er 11,8 miljoen extra voor de jeugdzorg binnenkomt en we nu al weten dat we daar gevaarloos 6 miljoen van kunnen doorschuiven. Ik heb het allemaal uitgelegd in de afgelopen raadsvergadering, dat doe ik niet opnieuw, maar de bestuursrapportage maakt OPHaarlem niet vrolijk. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand? Nee? Welke wethouder gaat als eerste het woord geven? Over Wmo komen we nog te spreken natuurlijk 2 december, dus ik weet niet hoeveel u daar nog aan kwijt wil, maar dat is geheel aan u. Sorry?

De heer Van Kessel: Voorzitter? U zegt: daar komen op 2 december over te spreken, over de Wmo. Maar er zijn heel veel vragen over de Wmo gesteld en we moeten binnenkort gewoon hierover stemmen.

De voorzitter: Ik zeg ook gewoon even, ik laat even aan de wethouder hoe uitgebreid ze daarover wil praten, maar dat is aan de wethouder. Ze kan antwoord geven op de vragen, natuurlijk.

De heer Van Kessel: Nou, dat zou ik wel op prijs stellen als we antwoord krijgen op de vragen die we nu gesteld hebben.

De voorzitter: Gaat uw gang, wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ja, dat zal ik zeker doen. Ten eerste, dat overschot van 3,7 miljoen waar we afgelopen dinsdag ook al over gesproken hebben is geen overschot alsof we dat geld niet nog in de pocket hebben gehouden. Dat heeft te maken met een bijgestelde begroting, een bijraming. Die hadden we ingezet op een forse grotere overschrijding en dat is niet gebeurd en daarom is er 3,7 miljoen over. Maar dat is niet zo dat wij daarin gekort hebben, dat is over omdat we onze begroting hadden opgehoogd. Dus dat heb ik gepoogd uit te leggen, maar blijktbaar is dat toch niet helemaal overgekomen, maar het is echt een bijgestelde raming van de begroting. In de RIB heb ik uitgelegd dat we inderdaad weer aankijken tegen oplopende achterstand bij de Wmo. Ik heb in diezelfde RIB uitgelegd dat we zeven fte hebben toegevoegd inmiddels om die achterstand weer weg te werken, dus ik hoop natuurlijk als we 2 december die RIB bespreken u dan te kunnen melden dat die weer is bijgebogen. Het grotere probleem daarbij is dat we wel zeven fte's kunnen toevoegen, maar dat we die nog niet allemaal hebben kunnen invullen, omdat het grote personeelstekort in alle fronten, maar ook op die fronten, best ingewikkeld is. Dus we zoeken echt naar menskracht om die achterstanden ook weg te werken. Dat zoeken niet wij alleen, maar dat zien we ook bij onze ketenpartners, dat staat ook in de RIB volgens mij uitgelegd. Dus het is alom een zorg rondom personeel.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik hoor de wethouder, ze zegt: we maken ruimte voor zeven fte, die hebben we nog niet allemaal ingevuld. Maar zijn dat dan structurele plekken? Want we zien wel die stijging gewoon continu toenemen, dus ga je dan continu op en neer met: we gaan nu weer omlaag met het aantal aanmeldingen, dus we doen er weer drie bij. Of hoe zit dat?

Wethouder Meijs: Dit zijn geen ... Sorry. Dit zijn geen structurele plekken, dit is echt extra aangetrokken personeel om deze oploop terug te dringen. Dat zien we. Het is niet een continu fluctuerend iets. Uiteraard is het wel enigszins fluctuerend, maar we hebben de verwachting dat die oplopende achterstand nu kwam uit het wegwerken tijdens de zomervakantie. Dan gaan mensen natuurlijk ook op vakantie et cetera en we zien vaak na de zomervakantie ook weer een toename in verzoeken, dus dat was een dubbel effect. Dus dat inhaaleffect, ja, dat hopen we echt wel voor het einde van het jaar ook weer weggewerkt te hebben. De vraag ...

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Van Kessel. Of niet?

De heer Van Kessel: Nou ja, u ging nu in eigenlijk op de operationele gevolgen eigenlijk van dat effect: we zien het oplopen, dus we plussen er mensen bij. Dat lijkt me verstandig, dus dat is ook heel fijn dat dat gebeurt en daar komen we inderdaad in december verder over te spreken. Alleen, doordat je nu ziet dat de vraag gewoon alsnog toeneemt, daar staan natuurlijk ook gewoon financiële gevolgen tegenover, want meer vraag, meer kosten. Dan is de meevaller van 3,8 miljoen die u zeg maar heeft weggestreept en aan andere dingen heeft uitgegeven, daarvan is natuurlijk wel de vraag: is dat niet te snel weggegeven? Want komt er dit jaar niet gewoon toch nog een hogere budgettaire last hieruit, uit dat tweede corona-effect, en bent u daar budgettair op voorbereid?

Wethouder Meijs: Het is natuurlijk niet zo dat we allemaal heel krap hebben ingerekend. Ik bedoel, anders hadden we ons natuurlijk niet op die 12 miljoen begeven. We doen een raming en die ramingen zijn echt gebaseerd A, op vorige jaren en op scenario's, zoals u daar al op doelde. We zijn hopelijk voorbereid op corona-effecten – ik bedoel, niemand heeft hier een glazen bol. We hebben in ieder geval voldoende mensen nu op inhuurbasis, zoals mevrouw Çimen net vroeg: is dat structureel of niet? Nee, dat is op inhuurbasis zijn we aan het zoeken en hebben we al voor een deel ingevuld om die achterstanden weg te werken. En ja, ik

hoop daarmee voldoende op dat tweede Wmo, of misschien is het inmiddels wel de derde Wmo-effecten te kunnen anticiperen. Maar niemand kan daar, ja, de waarheid op vinden.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: We spreken een beetje langs elkaar heen, want u heeft het inderdaad over de operationele kosten, gewoon van de extra fte en de extra ambtenaren. Ik spreek over de kosten die vastzitten aan die extra zorg die geleverd moet worden, die nog vele malen hoger zal zijn. Mijn vraag is: die stijging ziet u nu al aankomen en die kondigt u aan in de Berap, maar onderwijl haalt u wel 3,8 miljoen, van de 7,6 die al bijgeplust was, haalt u nu daar weer 3,8 af. Mijn vraag is gewoon: is dat niet te veel geweest, als u zelf al aan ziet dat er een stijging van het aantal Wmo-gevallen komt?

Wethouder Meijs: Nee, want volgens mij spreken we helemaal niet elkaar tegen. Wij hebben meer bijgeraamd dan alleen maar die 3,7 miljoen. We hadden veel meer bijgeraamd. We hebben daarop geanticipeerd en het is naar behoorlijk bestuur om hier te melden als we daar voorzien dat we daar geld op overhouden. Dus dat is de 3,7 miljoen, daar zit wel degelijk een oorzakelijk verband. Maar voorzitter, dit is de derde keer dat ik het probeer uit te leggen. Ik kan het niet op een andere manier nog uitleggen.

De voorzitter: Afrondend, klein.

De heer Van Kessel: Afrondend hoor ik u eigenlijk zeggen: maakt u zich geen zorgen, de stijging in de Wmo voor dit jaar is, zover de ramingen dat toestaan, hebben we zo goed mogelijk ingeschat als we dat kunnen. Dus nou, prima, we wachten het jaarverslag gewoon af en dan hoop ik dat het in orde is.

De voorzitter: En nog even een interruptie van de heer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Over het probleem van de achterstanden praten we in december, maar misschien kunt u zich voorbereiden op de volgende vraag: wat zou ertegen zijn om eenmalig een generaal pardon ten aanzien van de liggende aanvragen door te voeren? Dan bent u er in één keer af en politiek gezien gebeurt dat wel vaker. Ik bedoel daarmee: alles wat er ligt toekennen en op nul beginnen.

Wethouder Meijs: Een generaal pardon, dat deed me aan een heel ander dossier denken. Maar dat soort afhandelingen of behandelingen hebben we al vaker gedaan, dus het zal voor een deel zijn dat we achteraf dingen controleren en dat we Wmo-toezeggingen en -indiceringen al vooraf geven. Dus het mes snijdt vaak aan twee kanten, dus het is echt niet zo dat we alleen maar inzetten op personele wegwerking van de achterstanden, maar dat we én vaak al vooruitgeschoven die indicaties geven en dat we dan achteraf gaan toetsen of het keukentafelgesprek hebben. Dan nog even op D66, op de groei. Ook daar zullen we 2 december nog wel over met elkaar komen. Er is een lagere groei, maar er is wel degelijk een groei. Ik bedoel, ja, het is allemaal bijna semantiek, maar ik denk dat we wel kunnen zeggen dat ik zal kijken of de RIB voldoende uitleg geeft over de techniek van de groei van het aantal en de verhouding – zoals we net al even met het debatje met mijnheer Van Kessel hadden over of je daar budgettair voldoende op voorbereid bent – om die verhouding en die scenario's nog aan u doen toekomen, dan kunt u zien waarop wij onze kennis baseren.

De voorzitter: Wethouder, toch een interruptie van mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Voorzitter, dank u wel. Dank ook aan de wethouder. We gaan het er zeker ook nog over hebben in december, maar ik sloeg erop aan vanwege de formulering in de Berap zelf, waarin dus stond: we hebben een lagere verwachte groei. Nou ja, de werkelijkheid is inmiddels anders, dus vandaar.

Wethouder Meijs: Volgens mij was er nog een vraag voor wethouder Rog over Triple ThreaT en onderdak, of gaat de collega daarop antwoorden? O, daar gaat u op antwoorden, oké.

De voorzitter: Sorry, ja. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nee, dan zou ik – misschien heb ik het gemist – maar toch nog de vraag hebben over de nadelige scenarioanalyse van 5 miljoen, of u die kunt u toelichten waar die vandaan komt, en of u de ... O ja, om te reflecteren op de 2,8 miljoen aan taakstellingen die nog niet gerealiseerd is.

Wethouder Meijs: U heeft mij net horen zeggen aan mevrouw Çimen van D66 dat ik die scenario's mee zal nemen in de bespreking van 2 december, want volgens mij heeft u die scenario's gehad, maar die zal ik u doen toekomen en in ieder geval 2 december weer met u bespreken. En het tweede effect wat u zegt?

De heer Van Kessel: De taakstelling die nog openstaat voor Wmo.

Wethouder Meijs: Ja, maar dat is een taakstelling die voor dit jaar en voor volgend jaar geldt. Daar hebben we nog, nou ja, zullen we dat even netjes zeggen, we zijn natuurlijk aan het uitvoeren op die taakstelling, maar daar hebben we nog niet alles van behaald wat we hadden behaald. Dus ja, dat is gewoon een nadelig effect wat we nog hebben. Nog niet alle maatregelen zijn uitgevoerd, dat kan ook nog niet. We hebben te maken met oude cliënten die gewoon nog volgens de zorg bediend worden en we krijgen nieuwe cliënten die volgens andere systematiek bediend worden. Dus dat veroorzaakt achterlopen in de taakstelling.

De voorzitter: Gaat u verder, wethouder. Nou, dan ...

Wethouder Botter: Laat ik dan eerst even beginnen met Triple ThreaT. Dat is natuurlijk een organisatie die we op verschillende manieren belangrijk vinden: op het terrein van cultuur, op het terrein van sport en ook op het terrein van jeugd- en jongerenwerk. Daar zijn we ook regelmatig mee in overleg, maar we zijn nu wel intern ook aan het kijken: hoe kun je nou het beste ook voor hen zorgen dat ze één aanspreekpunt hebben binnen de gemeente, zodat niet al hun vragen tussen wal en schip dreigen te komen? Ik heb volgende week ook een gesprek met ze en de wens over het nieuwe onderkomen in de vorm van een sporthal, die is bij ons natuurlijk al geruime tijd bekend. Dat wordt ook meegenomen in de planvorming die wij verder over Schalkwijk aan het vormgeven zijn. Daar zijn nog geen concrete plannen verder van, maar het heeft in ieder geval onze aandacht en we vinden dat deze club het ook verdient om een eigen plek te hebben. Dus dat over, daarmee hoop ik dat dat onderwerp voldoende is beantwoord. Dan de 2,7 miljoen nadelige risicoanalyse waar de VVD over sprak. Kijk, wij zijn natuurlijk doorlopend bezig intern om vinger aan de pols te houden: hoe zit het met allerlei scenario's, hoe zit het met gunstige scenario's, hoe zit het met tegenvallende scenario's? We hebben ook een scenario waar we dan uitkomen op dat nadelige scenario, die risicoanalyse. Die wil ik ook met alle plezier gewoon met u delen om daar het gesprek over aan te gaan. Er is ook een meerjarig risico natuurlijk verder voor jeugd, dat blijft heel penibel, als je dat zo wil beschouwen. Dan kun je natuurlijk afvragen: waarom gaan we dat geld wat dan van het Rijk komt om achterstallige kosten goed te maken, niet specifiek alleen maar investeren in jeugd? Nou ja, ik geloof dat wethouder Roduner dat ook afgelopen dinsdag op een voortreffelijke wijze heeft uitgelegd, namelijk: we hebben alles bij alles moeten schrappen om de jeugdzorg in de lucht te houden en we hebben in ieder geval vorig jaar een groot deel vanuit de reserve Vastgoed ook

ingezet om in ieder geval de begroting sluitend te krijgen. Wat hebben wij nu gedaan? We hebben een risicoanalyse gemaakt: wat hebben we in ieder geval per se noodzakelijk voor volgend jaar en het jaar daarop, en wat blijft er dan over? Dan had je daar een aparte reserve Jeugd voor kunnen maken, maar we hebben met u afgesproken dat we met zo min mogelijk reserves werken. Dat heeft er dan weer toe geleid dat we hebben afgesproken: dan gaat het naar de algemene reserve. U heeft collega Roduner afgelopen dinsdag ook horen zeggen dat daar goede afspraken over zijn gemaakt dat mochten wij middelen tekortkomen op het jeugddossier, dan wordt er ruimhartig omgegaan met de algemene reserve, in ieder geval gekeken: we hebben daar ook 6 miljoen van jeugd in gestort. Je kunt natuurlijk zeggen: de ene euro is dezelfde euro die voor die activiteiten zijn besteed, die zinvolle activiteiten die we in die 12 miljoen hebben gestoken. Maar dat is niet te herleiden tot elkaar, dus ik heb ook niet het gevoel dat ik nou degene ben geweest die die 12 miljoen aan activiteiten heeft gefinancierd. 6 miljoen daarvan is teruggevloeid naar de algemene reserve en daarvanuit is weer 1 miljoen toegevoegd aan de reserve Vastgoed, om in ieder geval voor de komende jaren het achterstallig onderhoud van vastgoed op een goede manier te kunnen realiseren.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: U had het over de risicoanalyse die is gemaakt op basis waarvan die 6 miljoen naar de algemene reserve is gegaan. Het was nogal hectiek afgelopen dinsdag, maar kunt u beamen c.q. herhalen dat het college toen heeft gezegd dat de raad zicht krijgt op die risicoanalyse? Want dat is een onderbouwing van die 6 miljoen die naar de algemene reserve gaat. Ik neem aan dat u dat toe kunt zeggen, of kunt herhalen, die toezegging.

Wethouder Botter: Als de heer Roduner dat heeft toegezegd, dan wil ik dat gaarne nog een keertje herhalen – als hij dat heeft toegezegd. Dan gaan we naar het onderwerp van onderwijshuisvesting. Daar zit in ieder geval inderdaad wat vertraging in door de gestegen bouwkosten en door de vertraging met de inspraakprocedures. Dat is niet heel ernstig allemaal. Ik kan me ook voorstellen als je dit zo leest, dat je je meteen afvraagt: o, o, gaat de helft van het programma niet door? Nou, dat is niet zo. Doorgaans is het onderwijshuisvesting die vanuit het IP de meeste realisatie weet te bereiken van de bedragen die worden ingezet. Zoals u weet ligt er nog een enorme voorraad van plannen, in ieder geval die nog uitgewerkt moeten worden voor de nabije toekomst, waarbij we het bedrag wat we nu extra gaan investeren van 40 miljoen in het IP, dat dat niet overbodig is ten opzichte van nu de vertraging die we hebben. Dan, de doorlooptijden van Veilig Thuis, daar zitten we echt bovenop. Elke vier weken hebben we zo'n beetje een stuurgroep Veilig Thuis, waar we de plannen bespreken en ook de afschaling van Veilig Thuis naar het achterliggende veld. Wij hopen dat dat op korte termijn weer op orde wordt gebracht, dus dat wat betreft '...' en Veilig Thuis. Dan een ander punt over de smiley bij de GI'en. Het klopt dat het op dit moment ook niet lekker loopt bij de GI'en, daarover zal ik u ook volgende maand of misschien de maand daarna informeren. Zoals u wellicht weet is er een inspectierapport geweest van de Jeugdingspectie die naar de GI'en in heel Noord-Holland heeft gekeken en de wachtlijsten. In Haarlem hebben we een wachtlijst van negen kinderen die niet direct is doorverwezen. Hoe dat komt, dat is een punt wat we nog verder ook met het ministerie van zowel Justitie als VWS bespreken, dat is komende maandag weer. Dus ik vind het niet netjes om een groene smiley neer te zetten als er op de achtergrond allerlei problematiek speelt. Dat is ook een kwestie van leren, in het verleden waren we misschien wat optimistischer daarover, maar er moet echt het een en ander ook bij de GI'en gebeuren. Wat ik u al heb aangegeven, er komt een heel nieuw stelsel de komende jaren en ook daar wordt aan gewerkt, waarbij de Raad van de Kinderbescherming, de GI'en en de vormen van Veilig-Thuis meer in elkaar geschoven gaan worden, omdat er nu vaak te lang heen en weer wordt gepingpongd met cliënten en dat zou op die manier kunnen worden opgelost. Dan waren er nog twee vragen voor collega Roduner. Daar kan ik op dit moment

geen antwoord op geven, maar met alle plezier zal ik die meenemen, dat is over: wanneer komt de nota Vroegsignalering bij schulden? Dus dat kan worden genoteerd als een toezegging dat we daar via de Raadzaam op terug zullen komen wanneer die komt, of die komt en hoe dat eruit gaat zien. Het antwoord op de vraag van het onderzoeksrapport wat in de bestuursrapportage wordt genoemd, daar moet ik u ook het antwoord op schuldig blijven. Dat krijgt u ook mondeling terug ... Schriftelijk, bedoel ik. Daarmee heb ik volgens mij alle vragen beantwoord.

De voorzitter: Dank u wel. Ik weet niet of er nog behoefte is voor een tweede termijn, maar ... Kort, maar. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Het was eigenlijk geen echte tweede termijn, maar er stond nog een vraag open over die 250.000 euro voor economisch daklozen die nog open stond. Dat was deels te verklaren door minder besteding op de trajectbegeleiding en of de wethouder daar toch iets meer duiding bij kan geven. Maar we hebben een beller, dus misschien nog heel even wachten.

De voorzitter: U krijgt nu het antwoord waarschijnlijk. De heer Oomkes, gaat u nou het woord voeren? Nou ja, het is niet gewoon dat er twee mensen uit dezelfde partij het woord voeren op één onderwerp. Maar als u het woord wil, dan geef ik u nu even de kans om nu dan een vraag te stellen. Het is de tweede termijn, dus gaat de gang.

De heer Oomkes: Dank u wel. Ik had een vraagje over uw uitspraken over Triple ThreaT. U heeft bij een inspraak, bij een mondelinge vraag van mij geantwoord dat u bezig was met de huisvesting van dit waardevolle initiatief in Schalkwijk voor wat betreft de periode na 1 januari van het komend jaar. U zei toen dat u het uiterst ging proberen om dat voor elkaar te krijgen. Is er een update te geven?

De voorzitter: Dank u wel. Verder niemand meer? Nee? Daar gaan we eerst even naar ... Of, ik weet niet wie het eerst? O, nou, de microfoon staat al aan. De heer Botter.

Wethouder Botter: Ik weet niet precies meer of ik dat nou was. Kijk, ik neem nu ook de rol waar voor Sport voor de heer Rog, maar als het gaat ... Ik weet niet meer of mijnheer Rog dat nou precies heeft gezegd, maar als dat ook zo is, als is toegezegd dat we ons uiterste best gaan doen, dan gaan we dat gewoon doen en dan kom ik daarop terug op het afgesproken moment.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Volgens mij is het overschot ook daar bij de economische begeleiding van de dak- en thuislozen. Volgens mij hebben we daar te ruimhartig begroot en is er daardoor budget over. Maar als dat niet zo is, kom ik daar in ieder geval nog voor de besluitvorming schriftelijk bij u terug. Maar dat is volgens mij de verklaring waarom er geld over zou zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Dan komen we tot besluitvorming. Hoe gaan we dit naar de raad brengen? Doet u een voorstel. Hamerstuk stemverklaring?

De heer ...: Bespreekpunt.

De voorzitter: Een bespreekpunt? Oké, gaan we dat doen. Dan gaan we het als bespreekpunt naar de raad brengen en ik heb een aantal toezeggingen, dat heeft u duidelijk gehoord ook van de wethouder. Er komt een

antwoord op de Vroegsignalering schuld en een onderzoeksrapport komt er nog mee terug. Als er iets te melden valt, dan komt de wethouder terug even over die 250k. Ja? En u gaat ook nog, had ik u iets gehoord over wellicht in gesprek de risicoanalyse, in gesprek met ... Ik weet niet, kunt u dat even wat duiden hoe u dat ziet dan, hoe u daarmee terugkomt?

Wethouder Botter: In de vorm van een briefje.

De voorzitter: Oké, dat is ook genoteerd. Dank u wel.

Overige punten ter bespreking

De voorzitter: Dan zijn wij toe aan punt 9, dat is het 'Vaststellen van de begroting ... Sorry? De heer Smit.

De heer Smit: Zou het mogelijk zijn om te overwegen dat wij punt 10 naar voren halen, de 'Spreektijd voor belangstellenden', daarna een kopje koffie gaan drinken en dan punt 9 oppakken, 'Vaststellen programmabegroting'?

De voorzitter: Wacht even, want we zitten ook even met de agenda's bij de andere commissie. Want de wethouder wordt zo meteen ook nog verwacht aan de andere kant, dus ik zou eigenlijk dit punt, waar deze wethouder nog bij nodig is, toch even willen behandelen.

Wethouder Botter: Als ik niet nodig ben bij dat agendapunt over de begroting, dan kan ik gewoon weg zijn. Ja? Want dan kan ik naar de collega's bij de andere commissievergadering.

De voorzitter: De heer Smit, wilt u nog ... Oké, de wethouder kan naar de andere commissie toe, ja.

10. 20.20 uur Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Daarmee kunnen wij nu even het voorstel van de heer Smit om eerst de spreektijd voor belangstellenden te gaan doen en dan gaan we daarna even een kopje koffie drinken. Vind ik helemaal prima. O, wat ben ik makkelijk vandaag. We hebben één inspreker, dat is mevrouw Alouani, als ik het goed uitspreek. Alouani, ah. U bent aanwezig op de tribune? O, zit nog in de ... O ja, is niet te zien hier vandaan. Ik weet niet of ze gehaald kan worden? Ah, daar is ze. Ja, die stoel kunt u pakken. Ik weet niet, ik heb hier één inspreker op de lijst staan. Ik zie nu drie personen gaan zitten. Klopt dat? U krijgt drie minuten de tijd. U weet hoe het werkt, ja, exact. Oké, gaat uw gang.

Mevrouw Alouani: Goedenavond, ik ben Raja Alouani. Ik ben vandaag hier gekomen om ... O nee, eerst eventjes voorstellen. Jij bent?

De heer A. Van der Wijden: Amine van der Wijden.

Mevrouw Alouani: En jij bent?

De heer H. Van der Wijden: Hans van der Wijden.

Mevrouw Alouani: Oké, nou, ik ben hier om uw hulp en steun te vragen voor de situatie van Amine van der Wijden, een Haarlemmer. Amine van der Wijden is de zoon van Hans van der Wijden, Haarlemmers ...

De voorzitter: Het is niet de bedoeling dat u dit soort namen in de commissie eigenlijk noemt.

Mevrouw Alouani: O, sorry.

De voorzitter: Laten we het een beetje anoniem houden. Ja, het is al gebeurd, maar ...

Mevrouw Alouani: Nou ja, goed, het is ook in de krant geweest en overal.

De voorzitter: Er is over gemaaild ook over dat het niet mag.

Mevrouw Alouani: Oké. Nou ja, dat wordt een beetje moeilijk, maar goed, omdat het eigenlijk ook al in de pers is gekomen en alles. Ja, ik vind het een beetje moeilijk om het op die manier te doen, maar goed. A en H, zeg maar. A, de zoon, en H, de vader, zijn slachtoffers eigenlijk van een oneerlijk systeem, zowel vanuit de Nederlandse overheid als de Marokkaanse overheid. Op 23 november aanstaande komt de zaak voor van A tegen de IND in de rechtbank van Amsterdam. En er loopt een zaak die aangespannen is tegen de Nederlandse staat bij het Europese Hof voor het erkennen van een recht op Nederlanderschap. A is een Haarlemmer, geboren in 1999. Sindsdien is vader eigenlijk aan het strijden voor zijn zoon. Het is een verhaal van een Haarlemse Nederlander, een zoon van Hans, en Hans strijdt ... O, sorry.

De voorzitter: Nou, kijk, voornamen is niet zo erg, hoor.

Mevrouw Alouani: Hij strijdt al jaren voor de erkenning van zijn zoon. Het is een verhaal van een vader die strijdt gewoon om een vader te kunnen zijn voor zijn kind. Een verhaal van een zoon die eigenlijk gewoon een liefdevolle vader wilde hebben en eigenlijk dat ontnomen is. Aan de vader is ontnomen om gewoon een vader te kunnen zijn en aan de zoon om een liefdevolle vader of een ouder te hebben. A heeft een hele moeilijke en schrijnende leven meegemaakt in Marokko, vader heeft jarenlang gestreden en is tegen allerlei systemen aangelopen om gewoon zijn kind überhaupt te kunnen erkennen, om überhaupt vader te kunnen zijn voor zijn kind. Het is een lang verhaal als ik het helemaal ga vertellen, maar helaas is A opgegooid bij een moeder die veel psychische klachten had, of we kunnen gewoon misschien zelfs zeggen psychiatrisch, waarbij hem heel veel onrecht aan is gedaan. Hij heeft ooit tegen mij gezegd: als ik in Nederland was geweest en Nederland had mij erkend, dat ik een kind ben van een Nederlander en een Nederlander, dan hadden ze mij waarschijnlijk al heel jong uit huis geplaatst en bij mijn vader geplaatst en had ik gewoon een normaal leven kunnen hebben en gewoon kunnen genieten van een liefdevolle en een normale ouder. Ik kan hem daarin niet ongelijk geven, want ik ken zijn verhaal en het is echt heel erg schrijnend. Ik weet niet hoeveel ik nog heb, maar goed, want ik kan het nergens zien.

De voorzitter: Nou, nee, de tijd is daar al gestopt, maar ik zie hier nog veertig seconden.

Mevrouw Alouani: Hoeveel zegt u?

De voorzitter: Veertig seconden.

Mevrouw Alouani: Veertig seconden. Ik ben hier en ik spreek eigenlijk uw hart aan als onze volksvertegenwoordigers, als ouder, als burger, om deze zaak te steunen. De steun die wij aan u vragen is eigenlijk heel concreet: of u als Haarlemse raad – eigenlijk onze Haarlemse raad, een sociale raad die we eigenlijk al kennen, die er vaak staat voor de kwetsbaren, onlangs nog voor de Afghaanse vluchtelingen – om

schriftelijke steun te geven richting de IND, richting het Europese Hof, voor de zaak van onze A en H in Haarlem. Dat was mijn verhaal.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is mijn eerste vraag ... Misschien moet mijnheer Van Kessel eerst.

De heer Van Kessel: Allereerst ontzettend bedankt voor het inspreken. Ik vind het in ieder geval heel fijn om jullie verhaal in ieder geval gehoord te hebben. U vraagt aan ons om schriftelijk onze steun of in ieder geval voor deze zaak ook te geven richting twee plekken die volgens mij rechters zijn. Dus volgens mij is dit een zaak, zoals ik dat van u begrijp, die onder de rechter is. Dan is het in ... Nou ja, goed, met de scheiding der machten die we hebben is het eigenlijk niet goed gebruik dat de politiek zich daarin mengt. Dus ik zit heel even te zoeken of u daar wat duidelijkheid kunt geven over of deze zaak onder de rechter is, want dan is het goed vaak om dat eerst zijn beloop te laten en daarna dat de politiek weer wat voor u kan doen. Als dat niet het geval is, wat u dan toch precies van ons vraagt, kunt u dat nog een keer herhalen dan?

Mevrouw Alouani: Kijk, er zijn wel vaker zaken geweest van schrijnende situaties, onlangs van die twee jongedames in Amsterdam bijvoorbeeld waarbij ook de Amsterdamse raad en de Amsterdamse burgemeester de zaak heeft gesteund. Het gaat er niet om ... Natuurlijk is het de rechter die uitspraak doet, maar symbolisch weten wij dat de steun van een raad of van een gemeente en een burgemeester wel heel erg, zeg maar, in ieder geval die steun toch wel een beetje kan helpen. En alle hulp is aangeboden. Wij zullen het niet hierbij houden, ook als burgers, want H en A hebben ook heel veel steun ook nog van allerlei andere mensen en wij zullen ook echt wel gaan vechten voor hun rechten, maar wij verwachten van onze Haarlemse raad, die er voor ons is, onze volksvertegenwoordigers, ook al is het maar symbolische steun.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: In dat geval hoor ik u goed dat het inderdaad onder de rechter is en dan heeft u wat mij betreft in ieder geval gewoon steun voor het feit dat u uw recht zoekt en het is ook heel goed dat u dat daar doet. Dus wat mij betreft zit u dan volgens mij ook op het goede pad. Mocht het daar tot een teleurstelling leiden, dan is dat het moment volgens mij dat u zich weer tot de politiek kunt wenden, zodat we de regels waar de rechter zich aan moet houden zouden kunnen aanpassen. Maar ook eerder, als u daar behoefte aan hebt, zou ik u in ieder geval graag hier ontvangen, maar om nou verder in te gaan op dit moment van het proces vind ik wel wat lastig, ook gelet op de scheiding der machten in Nederland.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Mijnheer Van Kessel, uiteraard bestaat de scheiding der machten, maar in dit geval is daar eigenlijk geen sprake van ...

De heer Van Kessel: ... (buiten microfoon).

De heer Oomkes: Oké. Maar dan geef ik eventjes een vraag aan Raja: het is toch zo dat A in Haarlem geboren is en niet kon worden geregistreerd als Haarlemmer, dus als Nederlander, doordat zijn moeder dat voorkomen heeft?

Mevrouw Alouani: Ja, hij is eigenlijk min of meer ontvoerd, zeg maar, want moeder heeft alles eraan gedaan om het de vader onmogelijk te maken om zijn kind te erkennen. Vader heeft van alles gedaan vanaf de geboorte, meerdere pogingen om het kind te erkennen in Haarlem en dat is toen helemaal onmogelijk

gemaakt überhaupt, om lange jaren kreeg hij niet de mogelijkheid om überhaupt contact te hebben met zijn zoon.

De voorzitter: Dank u wel. Nog een vraag, de heer Oomkes?

De heer Oomkes: Wat in uw verhaal vanwege de lengte ontbreekt is natuurlijk de inspanningen die zijn gepleegd, waarbij de vader echt alles heeft gedaan om met zijn zoon in contact te blijven, ondanks de ontvoering door de moeder. Het kind heeft eigenlijk zijn vader dankzij dat doorzettingsvermogen hele lange tijd op die manier kunnen zien. Kunt u mij even vertellen wat dat heeft betekend voor de vader?

Mevrouw Alouani: Voor de vader heeft dat op een gegeven moment, hij heeft lange jaren zich ingespannen om überhaupt contact te krijgen. Via Facebook is het eigenlijk en via toeval dat A erachter kwam dat hij überhaupt een Nederlandse vader heeft, via Facebook zijn vader opgezocht en uiteindelijk in contact gekomen met zijn vader. De vader ging zeven keer per jaar naar Marokko om zijn zoon te bezoeken en heeft al het mogelijke gedaan met de Nederlandse overheid, met de Marokkaanse overheid om zijn zoon te kunnen erkennen, om Nederlanderschap, om het kind tot Nederlander, zeg maar om te vragen voor Nederlanderschap. Dus hij heeft echt ... Ik kan het verhaal hier niet vertellen. Mocht u meer willen weten, daar zijn stukken over, er kan ook met de advocaat contact opgenomen worden. Maar het is echt heel bijzonder, een heel bijzonder verhaal eigenlijk.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Zohri, GroenLinks.

De heer Zohri: Dankjewel, voorzitter. Dankjewel voor het inspreken. We hebben het over Amine en ik heb wel een vraag aan Amine en misschien wil jij, ik weet niet of hij dat goed kan verstaan en eventueel terug beantwoorden. Hoe gaat het met Amine nu, en wat voor dagbesteding doet Amine op dit moment?

Mevrouw Alouani: Ik weet dat hij heel zenuwachtig is.

De heer Zohri: En als dat lastig is, dan mag u dat tolken.

Mevrouw Alouani: Wil je zelf antwoorden? Je mag wel wat zeggen, als je wil. Kijk, deze. O, die is niet aan. Dan moet je hier even inspreken.

De heer A. Van der Wijden: Nu in Holland ik vind het beter, door heb ik vader hier, heb ik familie, heb ik broers, heb ik ooms hier, beter dan in Marokko. Ja, nu doe ik niks, probeer ik lezen en schrijven leren, door ik heb niet gestudeerd in Marokko. Ik probeer iets te doen hier. Sowieso nu mag ik niks, alleen probeer ik iets te doen van een toekomst voor mij.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ik heb begrepen dat Amine kan worden uitgezet, klopt dat?

Mevrouw Alouani: Ja, als de zaak uiteindelijk afge... Als hij uiteindelijk uit... Hoe zeg ik dat nou? Als de zaak niet toegewezen wordt zeg maar, want het is nu tegen de IND en hij krijgt geen verblijfsstatus, dan kan het zijn dat hij uiteindelijk uitgewezen wordt, ja.

Mevrouw Stroo: Maar wat zijn precies de gronden bij de IND om hem daar te laten komen en dat het onder de rechter is?

Mevrouw Alouani: Het is onder de rechter, omdat hij nu geen verblijfsstatus natuurlijk heeft. Hij is hier gekomen met zijn vader met een visum en uiteindelijk hier gebleven en een zaak aangespannen. Hij moet nog een verblijfsstatus krijgen en die heeft hij dus nog niet.

De voorzitter: Mevrouw Verhagen.

Mevrouw Verhagen: Is er sprake van enige nalatigheid misschien van de Staat der Nederlanden, gemeente Haarlem, of welke administratie ook, waardoor u het kind niet heeft kunnen erkennen? Is dat u onmogelijk gemaakt en is dat vooral door uw vrouw gebeurd, of is daar eigenlijk ook de staat en de gemeente hier misschien schuldig aan dat dat is gebeurd. Hoe ziet u dat?

Mevrouw Alouani: Wil je zelf antwoorden?

De heer H. Van der Wijden: Ja.

De voorzitter: Ik vind het wel een ingewikkelde vraag, ook omdat het nog onder de rechter is. Dus ik zou daar heel terughoudend op antwoorden, heel algemeen, alstublieft.

Mevrouw Alouani: Kan ik daarop antwoorden, algemeen?

De voorzitter: Nou ja, heel algemeen.

Mevrouw Alouani: U kunt stellen dat er enige verzuim geweest is vanuit de Nederlandse overheid en Nederlandse staat wat dat betreft, ook gemeente Haarlem.

De voorzitter: Mevrouw Verhagen.

Mevrouw Verhagen: Wordt dat ook meegenomen in de rechtszaak nu?

Mevrouw Alouani: Ja, zowel richting Europese Hof, dat staat in de stukken naar het Europese Hof, maar ook in de zaak richting de IND is dat verhaal ook meegenomen.

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, mevrouw Alouani, voor het inspreken. Begrijp ik het goed dat Amine ook niet op school zit op dit moment?

Mevrouw Alouani: Ja, dat mag niet. Als je geen verblijfsstatus hebt, dan mag je niet naar school. Ik heb zelf voor Amine geregeld dat hij via iemand van mijn netwerk een beetje, zodat hij iets kan doen, dat hij een aantal keer per week ergens bij iemand die een soort zorginstelling, welzijnswerk-achtig iets heeft, dat hij daar naartoe kan om een beetje daar wat dingen te kunnen doen. Maar verder, hij mag niet naar school. Overigens wil ik melden dat wij met heel veel mensen ook nog buiten zitten, omdat we dachten dat er veel meer mensen hier op de tribune mochten. Dus ja, we dachten dat er vijftig mensen ofzo hierbinnen mochten, maar dat mag dus niet in verband met corona. Maar er zitten dus een hele hoop mensen nog buiten.

De voorzitter: Dat hadden we begrepen. Dank u wel. Als laatste mevrouw Özogul. Ik wil echt dit gaan afronden. O, nou, mijnheer Smit mag ook nog. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Dank u wel voor het inspreken. Mochten we willen steunen, hoe kunnen we dat doen?

Mevrouw Alouani: Nou, wat ik heb gevraagd eigenlijk – en ik weet niet, dat moeten jullie even kijken – wij zouden het mooi vinden als er een of andere, ook al is het symbolisch, schriftelijke steun zou zijn richting de IND en richting het Europese Hof. Of dat juridisch, wettelijk mogelijk is weet ik niet, maar ik denk waar een wil is, is een weg. Ik denk altijd: de wetten maken wij niet, de wetten maken ons. Dus ik zou vragen aan de raad: kijk met uw hart en kijk wat u ervan kan maken en probeer op de een of andere manier uw steun te geven.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, u had nog een vraag?

De heer Smit: Knap wat u allemaal uitlegt, hoor, heel goed. Ik heb het krantenartikel gelezen, maar dat is natuurlijk niet de volledige juridische status van het stuk. In deze zaak gaat het natuurlijk inhoudelijk verder. In ieder geval OPHaarlem blijft de zaak volgen en we hebben een voorzichtige indruk dat hier een specifiek geval, een eenling uitvergroot is en dat op dit moment een verharde situatie is tussen de IND en tussen u als aanvrager. Ik ben zo klaar, mijnheer de voorzitter. In die zin bijzondere aandacht in ieder geval van ons en ga ik de zaak ook volgen om te kijken, als u ook stukken toe kunt sturen op dit moment die, behalve het krantenartikel, de raad ook meer informatie geven.

Mevrouw Alouani: Het is een heel dik dossier.

De heer Smit: Dat is de bedoeling niet, dat kan niet. Maar het krantenartikel alleen is niet voldoende, vind ik.

Mevrouw Alouani: Nee.

De voorzitter: Goed, ik wil dit gaan afronden. Ik wil u allen hartelijk danken en natuurlijk ook sterkte toewensen bij de zaak. U kunt weer op de tribune plaatsnemen, indien u dat wenst, en de verdere vergadering bekijken, of u kunt natuurlijk ook weggaan.

Mevrouw Alouani: Dank u wel voor uw aandacht. Bedankt.

De voorzitter: En nogmaals succes. Wilt u de microfoon nog even uitzetten graag? Dank u wel. Nou, zoals beloofd gaan we even een kopje koffie drinken, dus we gaan de vergadering even schorsen voor ... Kijken hoe lang we hebben staan. Tien minuutjes, kunnen we dat? Tien minuten schorsen.

Schorsing

Ter advisering aan de raad

16. 19.50 uur Vaststellen Programmabegroting 2022-2026 - alleen programma's 1 t/m 3 (JB/MTM/FR)

De voorzitter: Welkom terug weer bij de commissie Samenleving. We gaan weer even terug in de agenda naar agendapunt 9 en dat is het 'Vaststellen van de Programmabegroting 2022-2026 en alleen over de programma's 1 tot en met 3'. Bij het vaststellen van de Programmabegroting 2022-2026 geeft de commissie advies over de beleidsvelden die deze commissie aangaan, in dit geval. Wie kan ik hier het woord? Het is een adviesstuk ook, dus wie kan ik hier het woord over geven? Niemand? 9, 'Vaststellen begroting', zijn we. Die hadden we net even overgeslagen, we zijn nu weer even terug, want we wilden daar nog wel wat over zeggen, dus vandaar dat die nu weer naar voren gehaald is. Dus wil niemand iets over de begroting zeggen? Nou ja,

dan snap ik het ook niet. Dan hadden we hem net ook wel kunnen afhandelen. Moment. Ja, het is een adviesstuk voor de raad, ik vind het ook wel een beetje een vreemde vraag: gaan we het als hamerstuk vaststellen? Ja, het kan eigenlijk niet, maar goed. Er is geen opmerking, maar dan gaan we dat in de begroting verder wel behandelen. Maar we stellen nu hier bij hamerstuk vast dat we dit behandeld hebben, dat stellen we vast. Oké. Nou, dank, wethouder, voor de bijdrage.

De heer ...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 11 ...

Wethouder Botter: '...' (buiten microfoon).

Wethouder Meijs: Ja, maar daarna zit jouw ...

De voorzitter: Agendapunt 12 is afgevoerd, dus de wethouder kan nu echt gaan. Tot ziens en een fijne avond.

18. 20.35 uur Concept Raadsjaargenda 2022 van de Commissie Samenleving (JB/MTM/FR)

De voorzitter: Dan gaan we naar de 'Concept Raadsjaargenda 2022 van de Commissie Samenleving'. De concept raadsjaargenda betreft alleen nieuwe punten voor de planning van de commissie Samenleving. Aan de commissie wordt nu gevraagd aan te geven of zij nog onderwerpen wil toevoegen die zij in 2022 vanuit de organisatie of college verwacht. Ook wordt aan de commissie gevraagd of er belangrijke kaderstellende onderwerpen zijn waarvoor eerst een startnotitie gewenst is. Wie heeft er iets over de raadsjaargenda te zeggen, wie wil er nog iets toevoegen? Niemand? Ik heb wel ... Dan spreek ik even, want die vraag is wel in het begin van de heer El Aichi van het CDA gesteld over, hij had het over de respijtzorg. Hij verwachtte nog eigenlijk dit jaar al een stuk over de respijtzorg en dit jaar is bijna afgelopen, dus de vraag is: kunt u zeggen of het nu nog komt, of kunnen we het dan gaan toevoegen op de raadsjaargenda?

Wethouder Meijs: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Even op de ...

Wethouder Meijs: Volgens mij is dat in een RIB over gecommuniceerd, maar zo niet, dan zal ik dat nagaan en zorgen dat daar nog een stuk over komt.

De voorzitter: Dank u wel. Oké, dan kunnen we deze ook afsluiten. De heer Smit.

De heer Smit: Even een vraag. Als het gaat om de maanden waarin u geprogrammeerd is, is dat op grond van het nieuwste inzicht van bijvoorbeeld de haalbaarheid voor de organisatie om die stukken te leveren? Of zijn dit nog maanden die vanuit een oudere tijd dateren, die we achteraf de komende tijd nog gaan herijken?

De voorzitter: Daar kan ik in eerste instantie geen antwoord op geven, denk ik. Ik weet wel, normaliter worden de stukken wel op basis van een moetje zeg maar gepland, dus die worden teruggewerkt als er bepaalde besluiten, wetswijzigingen, of bepaalde verordeningen moeten vervangen worden. Dus dan staan ze daar al geprogrammeerd. De andere zaken, dat is naar het beste inzicht dat ze kunnen leveren, denk ik. Maar ik kan er dus geen echt sluitend antwoord op geven, mijnheer Smit.

De heer Smit: Nee, maar even voor de duidelijkheid. Ik bedoel, het staat nu op de agenda. Het staat niet elke keer op de agenda, volgens mij, hè?

De voorzitter: Deze raadsjaaragenda staat niet elke keer op de agenda, nee.

De heer Smit: Nee, precies. Dan is de vraag: is daaraan voorafgaand door de griffie een ijking gedaan bij de ambtelijke organisatie om na te gaan of die termijnen die genoemd zijn actueel zijn? Als u dat niet weet, dan zou ik graag het antwoord van de griffie ...

De voorzitter: Nee, maar ik mag dat wel hopen natuurlijk. Anders zitten we dingen hier te bekijken die misschien helemaal niet meer relevant zijn. Maar misschien dat de griffie daar, daar komen we dan nog wel even op terug. Indien het niet bijgewerkt is, dan vind ik het wel erg spijtig, maar ik laat het heel even uitzoeken of de griffie of daar inderdaad expliciet naar gekeken is. Dus daar komt de griffie nog wel een keer met een notitie op terug, maar we moeten even kijken via welk medium. Goed zo.

20. 21.45 uur Informeren Koploperproject Cliëntondersteuning na één jaar (MTM)

13.1 Toezegging van wethouder Meijs om na een jaar de stand van zaken (bevindingen) inzake het koploperproject cliëntondersteuning Haarlem met de commissie te delen

De voorzitter: Dan gaan we naar het volgende punt. 12 is afgevoerd van de agenda, dus dan kunnen we doorgaan naar agendapunt 13 en dat is 'Informeren Koploperproject Cliëntondersteuning na één jaar'. De informatienota Koploperproject Cliëntondersteuning wordt op verzoek van de SP ter bespreking geagendeerd in de commissievergadering van 28 oktober. De SP heeft daar een motivatie aan toegevoegd als het goed is, dus ik wil graag nu het woord geven aan mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou, allereerst, de wethouder had natuurlijk ook aangegeven dat ze bij ons zou terugkomen wanneer het koploperproject zou aflopen. Dat is nu het geval en we hebben vorig jaar een tussenevaluatie gehad waarbij toen bleek dat er eigenlijk niet zoveel bekendheid was en dat daardoor ook weinig aanmeldingen waren om daarvanuit ondersteund te worden. De SP was eigenlijk benieuwd hoe het nu was. Dat heb ik niet echt kunnen lezen qua aantallen, maar wat ik wel heb gelezen is het advies van de Participatieraad waarbij zij een definitie geven hoe zij denken dat een onafhankelijk ondersteuner hoort te werken. De SP is het daar volledig mee eens. Ook de andere adviezen is wat ons betreft correct. De vraag van ons blijft is: hoe nu verder in de toekomst? Stichting MEE en cliëntondersteuning zijn hier aan het werk, kunnen zij nu iedereen bereiken, is daar een verbetering in? Daarnaast, is het nog steeds mogelijk dat een cliënt zelf iemand meeneemt waar zij willen dat diegene haar of hem ondersteunt, en kan dit geweigerd worden? Eigenlijk ben ik ook benieuwd hoe de rest van de raad denkt aan cliëntondersteuning, hoe we dat in de toekomst toch een plek moeten geven en wat daar de voorwaarden voor zijn. Dus vandaar dat ik het geagendeerd heb. Ik ben ook benieuwd wat de wethouder daar verder over te vertellen heeft en vooral met het bereik. En als het bereik weinig is, wat we nog gaan doen in de toekomst om te zorgen dat iedere Haarlemmer weet dat zoiets bestaat.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. En dankjewel, SP, dat jullie dit geagendeerd hebben. Want mensen die zorg en maatschappelijke ondersteuning en een voorziening en een regeling nodig hebben, moeten vaak moeite doen om hun weg daarin te vinden. Ze weten nog niet altijd dat ze een beroep kunnen doen op

cliëntondersteuning en hoe ermee in contact te komen. De Participatieraad legt hier de vinger op de juiste plek. Gemeenten en zorgkantoren verantwoordelijk voor het aanbod van onafhankelijke cliëntondersteuning zijn vaak lastig te vinden. Ook hier schijnt een worsteling te zijn geweest wat onafhankelijk nu precies is. Onafhankelijk is volgens Hart voor Haarlem dat iedereen de zorg krijgt die op zijn of haar dossier van toepassing is, zonder aanzien des persoon, dat betekent professioneel en integraal. Hart voor Haarlem onderschrijft dan ook de oproep van de Participatieraad om het takenpakket van de aanbieders duidelijk te omschrijven. Heeft u een interruptie, mijnheer?

De voorzitter: Interruptie van de heer Zohri van GroenLinks. Gaat uw gang.

De heer Zohri: Voorzitter, mevrouw Zoon, de Participatieraad ... Er gebeurt van alles om me heen nu even. O, nieuwe sprekers. Nou, helemaal top, geweldig. Participatie, hè? De Participatieraad heeft een advies gegeven, maar die heeft ook bij dit onderzoek van het koploperproject actief ... Tenminste, de Participatieraad is actief betrokken bij de formulering van dit stuk. Dus ik vraag me nu even af, want u gaat nu een heel pleidooi formuleren, wat zou ...

Mevrouw Zoon: Ik was nog niet klaar met mijn betoog.

De heer Zohri: Ja, nou ja, het begon al, maar door wat er hier achter me gebeurde, ben ik ook mijn vraag vergeten. Ik kom er zo bij u op terug.

Mevrouw Zoon: Dan ga ik even door met mijn betoog, als u het niet erg vindt. Goed, we waren bij de Participatieraad en die was inderdaad bij het hele proces betrokken, maar kwamen er toch wel uit, en dat staat ook in het advies, dat onbekend is toch wel belangrijk en dat mensen toch moeten zoeken naar wat ze eigenlijk willen vinden. Hart voor Haarlem onderschrijft dan ook de oproep van de Participatieraad om het takenpakket van de aanbieders duidelijk te omschrijven. Cliëntondersteuning draagt bij aan zelfredzaamheid en participatie. Voor de cliëntondersteuning vanuit de gemeente gaat het hierbij om hulp bij het regelen van aanvragen van bijvoorbeeld maatschappelijke ondersteuning, zorg, jeugdhulp, onderwijs, wonen, werk, inkomen. De cliëntondersteuning draagt bij aan de zelfredzaamheid en de participatie van die mensen. Emanciperen, daar zijn we van. Positieve ervaringen met cliëntondersteuning. Cliëntondersteuning zijn professioneel, vrijwilligers en ervaringsdeskundigen met kennis over het aanbod in de zorg, ondersteuning en ze weten de weg daar naartoe. Cliënten die ervaring hebben met deze cliëntondersteuning zijn overwegend positief. Meer mensen willen gebruikmaken van deze cliëntondersteuning. Uit het stuk blijkt dat meer mensen met een ziekte of een aandoening gebruik hadden willen maken van de cliëntondersteuning. Ook kunnen niet alle professionals of verwijzers in de zorg, zoals huisartsen, verpleegkundigen, zijn er mee bekend. Hoe gaat de wethouder de bekendheid van dit soort dingen aan de Haarlemmers vertellen? Maar dan is wel ook weer, als er meer mensen bekend raken met dit goede initiatief, hoe gaat de wethouder dan de capaciteit op orde houden? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Yerden, PvdA.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. Volgens de PvdA-fractie bleek er nu een definitie van onafhankelijke cliëntondersteuning is, maar onduidelijk is hoe dit in de werkpraktijk van het sociale domein handen en voeten kan krijgen. Belangrijk is dat de organisatie die beslist over de toegang tot zorg geen onafhankelijke cliëntondersteuning kan bieden. Wat betekent dit voor de verhouding tot de instelling binnen het sociaal domein? Opvallend is dat in de voortgangsrapportage is Stichting MEE – de SP heeft het ook net genoemd – ook aangeduid wordt als een onafhankelijke cliëntenorganisatie. Op dit moment is bijna tachtig procent van

de mensen die gebruik maken van een Wmo-voorziening het bestaan van onafhankelijke cliëntenondersteuning onbekend is. Participatieraad pleit daarom terecht voor een heldere beschrijving, definitie en takenpakket. Dit is een randvoorwaarde om onafhankelijke cliëntenondersteuning bekend en deskundig te maken. Naast een verheldering van de doelstellingen en het takenpakket, zou bij de promotie en voorlichting aandacht niet alleen uit moeten gaan naar de instelling uit het sociaal domein, maar ook naar het bredere zorg in het sociale domein, waaronder scholen, huisartsen en zelforganisaties. De PvdA-fractie vindt het noodzakelijk om bij verdere uitwerkingen zichtbaar te maken wat de meerwaarde is ten opzichte van de huidige situatie. Het is daarbij ook noodzakelijk om inzicht te krijgen in de financiële consequenties. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem, en daarna mevrouw Booms.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Jouw Haarlem vindt het heel belangrijk dat mensen die van zorg en hulp afhankelijk zijn goed en op een respectvolle manier geholpen worden. Indien dit niet het geval is, dan is het zaak dat iemand zijn beklag, bijvoorbeeld bij onjuiste bejegening, kan doen bij een andere instantie dan die waarvan men op dat moment afhankelijk is. Kortom, we juichen het toe dat er een onafhankelijke cliëntenondersteuning is. Een andere taak van een onafhankelijke cliëntenondersteuner kan zijn om iemand te helpen in hun zoektocht naar de juiste hulp. Dit blijkt helaas nog regelmatig nodig. We lezen in deze definitieve tussenrapportage dat de continuïteit is gewaarborgd, maar ook dat er nog werk aan de winkel is om deze instantie goed te laten functioneren en vindbaar te maken. De folder kon ik bijvoorbeeld nog niet vinden, wel een stukje op de website. Volgens ons is het gewenste totaalplaatje nog niet gerealiseerd. Bent u dit met ons eens?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Het is een heel mooi project en heel mooi dat Haarlem ook als koploper ingestapt is, maar het is gewoon nog niet klaar, want het is nog steeds eigenlijk een hele onbekende functie, term. Ik denk dat heel veel burgers er nog niet van weten. Waar ik eigenlijk een lans voor wil breken, dat is eigenlijk voor de naam. Want is dat niet, ja, eigenlijk iets wat we niet willen? We willen toch eigenlijk dat het geen cliëntenondersteuning is, maar gewoon burgerondersteuning, want het is ook voor mensen die nog überhaupt helemaal geen cliënt zijn – al vind ik dat je het gewoon geen cliënt meer moet noemen – maar gewoon nog op zoek zijn naar hulp. Dus ik wilde wel vragen: kan de wethouder daar eens naar kijken of het een wat normalere naam kan hebben? Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Veel Haarlemmers weten niet wat cliëntenondersteuning betekent, of is. Ik kan alleen maar beamen dat de bekendheid en de vindbaarheid van cliëntenondersteuning lastig is. Daarom vraag ik hierbij de wethouder wat zij eraan kan doen om meer bekendheid te maken voor, inderdaad, burgerondersteuning, in plaats van cliëntenondersteuning. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel. We zijn blij met de onafhankelijke cliëntenondersteuning. Natuurlijk vergt dit een lange adem, en als je het langer doet, wordt het ook bekender en daar moet je dan ook campagne voor voeren. Dus dat lijkt me al helder verwoord. Ik denk wel dat het aanvullend op de cliëntenondersteuning nog steeds heel goed zou zijn als er wel een Wmo-vertrouwenspersoon zou komen in Haarlem, want de

cliëntondersteuning is vooral bedoeld om mensen de weg te wijzen in het woud van allerlei ondersteuningsvormen die er bestaan en de Wmo-vertrouwenspersoon is ervoor als je vastloopt in dat woud, omdat je ergens verkeerd behandeld bent, voelt, of op een andere manier problemen ervaart en die dan je daaruit kan helpen, of bij de betreffende instantie of bij de gemeente je zaak kan verdedigen. Dus dat ontbreekt nog, maar we zijn in ieder geval blij dat dit er is. Maar we zijn ook benieuwd naar hoe dat zit met de financiering, of er nu middelen zijn om dit project door te zetten.

De voorzitter: Dank u wel. U had nog een interruptie van de heer Yerden.

De heer Yerden: Denk je dat Wmo-vertrouwenspersoon is ook geschikt voor scholen en zelforganisaties en de bredere aanpak?

De heer Hulster: Nou ja, het heet een Wmo-vertrouwenspersoon, zo staat het in de wet. Haarlem verzaakt die taak, maar ja, je zou het natuurlijk uit kunnen breiden, maar ik denk niet dat het daar per se beter van zou worden. Ik denk dat het goed is om vooral voor de Wmo voorlopig te beginnen met een vertrouwenspersoon. Mocht het nou inderdaad handig zijn om dat uit te breiden, ja, daar kunnen we het best over hebben, maar laten we daar eens mee beginnen.

De heer Yerden: Uit het rapport begrijp ik dat binnen de instellingen is het bekend, maar buiten de instellingen is het onbekend. Daarom moeten we meer aandacht besteden aan de scholen, zelforganisaties en breder terrein.

De heer Hulster: Nou, even voor de duidelijkheid: we hebben, ondanks herhaaldelijke vragen vanuit de raad, onder andere op initiatief van de Actiepartij, geen Wmo-vertrouwenspersoon in Haarlem. Maar we hebben wel cliëntondersteuning, dat zijn twee verschillende dingen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ik waardeer uw pleidooi voor de vertrouwenspersoon, dat u ons daar weer aan herinnert. Maar ik vind zelf de term een beetje verwarrend, als je dan vertrouwenspersoon Wmo zou zeggen.

De heer Hulster: Ja, de term maakt niet zoveel uit, dat is nu eenmaal zoals de wetgever het noemt, dus dan gebruik ik die term maar even voor het gemak. Maar het zou natuurlijk goed zijn om daar een wat, net zo goed als voor de cliëntondersteuner, om daar een wat smeüiger term voor te verzinnen als die er eenmaal is.

De voorzitter: Dank u wel. Kan ik nog iemand het woord geven? Nee? Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter. Fijn dat we het even kunnen bespreken met elkaar. Dit is inderdaad de tussenrapportage van een bijna af traject. We lopen nog door tot het einde van het jaar, nou, dat zijn nog tweeënhalve maand, dus dat is ook bijna al klaar. Maar het project loopt daarna ook nog door. We kennen natuurlijk allemaal hier onze discussies over Gewoon in de Wijk en dat was natuurlijk ook een van de zaken om te kijken hoe we cliëntondersteuning wel of niet onder zouden moeten brengen bij Gewoon in de Wijk. Nou, qua invoering bij de aanbesteding houden we het eruit, dus het komt niet in de hele aanbesteding van Gewoon in de Wijk. We houden het apart om die onafhankelijkheid te waarborgen, dus dat is garant gesteld. Maar als werkwijze of als bekendheid en zeker ook inhoudelijk wordt het ondergebracht bij Gewoon in de Wijk en dan gaat het dus vooral aan het eind van dit jaar zal de website verbeterd zijn, want alle gegevens die we

nu hebben opgehaald waarom zaken niet zo gelopen zijn zoals we wensen dat het liep worden meegenomen om een bredere bekendheid ook via de website te maken. Ja, alle dingetjes zitten in het zicht, dus ik kan uw gezicht niet goed zien. De microfoons, sorry, dus ik kan het gezicht niet zo goed zien, dus ik zit een beetje zo eromheen te koekeloeren. Maar dat komt dus terug in een vernieuwde website, want ook wij vonden dat onze vindbaarheid wat dat betreft voor cliënten of voor ... Ik moet niet zeggen cliënten, want het gaat eigenlijk gewoon om steuners, of ondersteuners in de gemeente die op zoek zijn naar ondersteuners voor hun zorg en daar in het sociaal domein een weg zoeken, dat dat gemakkelijker op onze website te vinden is. Dus daar komt een vernieuwde versie in de website terecht. Daarnaast zijn we bezig met een vernieuwde brochure, want de brochure die er was, was volgens mij heel erg verouderd en niet meer up-to-date. Dus er komt ook gewoon een brochure uit die makkelijker uitgedeeld kan worden en ook gebruikt gaat worden bij alle partners in Gewoon in de Wijk. Dus het wordt wel op de uitvoeringskant al veel meer onder de aandacht gebracht en is het ook naar mijns inziens ook al meer bekendheid gekregen, maar we gaan ook nog via ons digitale kanaal daar aandacht aan geven. Uw suggestie om het woord cliëntondersteuning eraf te halen, ja, het is bij wet vastgelegd dat het cliëntondersteuning heet, maar ik ben het met u eens dat dat niet de garantie hoeft te zijn dat we dan, als we in het werkveld het erover hebben, dat we daar niet vrij in zijn om iets anders te gebruiken. Dus er wordt nu al heel vaak in de gewone taal, zal ik maar zeggen, of in de gewone omgang de term gebruikt van ondersteuners, of ondersteuning. Ja, what's in the name, zal ik maar zeggen. Het is ook heel goed, zoals net al aangewezen werd, we hebben de professionele ondersteuning, cliëntondersteuning, dat is MEE en de onafhankelijke cliëntondersteuning. En de informele ondersteuners, of de informele cliëntondersteuners, die de inwoners zelf mee kunnen nemen. Dat zijn de families, de burens, of welke stichting dan ook, of zelforganisaties, of wie dan ook. Die kunnen ook altijd aan het gesprek deelnemen, want ik heb vanmiddag nog in het voorgesprek gevraagd daarom, want mevrouw Özogul had mij al een keer gevraagd: worden die geweigerd? Nee, die worden niet geweigerd, dus mensen die zelf hun eigen vrijwillige cliëntondersteuning inhuren mogen natuurlijk ook bij die professionele gesprekken bij de cliëntondersteuning aanwezig zijn. Want dat zijn vaak hun vertrouwenspersonen en ook hun klankborden of hun postbusbezorgers, zal ik maar zeggen, of vinders, voor hun problematiek. Dus daar zit geen ruis tussen. We voeren hier niet de discussie volgens mij over de Wmo-vertrouwenspersoon. Dat is volgens mij niet iets wat wettelijk geregeld is. Ik weet dat Actiepartij daar al meerdere malen om gevraagd heeft, volgens mij hebben we daar ook al een aantal keren met u over gesproken en zullen we ook in de informatienota die we in het begin van het jaar daarover gaan rapporteren bij de Wmo zal daar ook nog wel wat over terugkomen. Maar we hebben dat in Haarlem op een andere manier geregeld dan de ombudsfunctie die u volgens mij voor ogen heeft, maar die discussie kunnen we dan daar nog wel een keer voeren. Even denken. Dan was er een vraag over de financiële consequentie. O ja, we houden het dus buiten de aanbesteding van Gewoon in de Wijk, dus het wordt een aparte aanbesteding om die onafhankelijkheid garant te stellen. Ik ben het ook met de Actiepartij eens dat het een kwestie is van lange adem, dus ik had hier ook graag nu al wel wat resultaten willen laten zien over of de naamsbekendheid nou vergroot is. Dat kan ik nog niet. We hebben zoals regulier eigenlijk in ons cliëntervaringsonderzoek, volgens mij staat die in het begin van volgend jaar op de agenda, dus dan hopen we natuurlijk ook die lage bekendheid die we vorig jaar zagen, dat we die dan verhoogd terug kunnen vinden en kunnen zien dat alle acties die we afgelopen jaar hebben uitgevoerd, of die tot resultaat hebben geleid. Nou, tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Nog een tweede termijn even doen? Ja? Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Fijn om te horen dat er folders komen, websites. Verbeterde website is altijd een middel, hè, het is geen doel. Je moet eerst weten dat die website er is. Dus dat die folder er nu is aan de voorkant, daar zijn we blij mee. Maar ik had nog een vraag: als die bekendheid groter wordt, dan heb je ook

capaciteit meer nodig, want dan komen er meer mensen die ook meer vragen hebben. Hoe gaat u dat regelen? Dat antwoord heb ik nog niet gehoord.

Mevrouw Stroo: Ik begrijp dat de ombudsfunctie niet in het takenpakket hoort van de onafhankelijke cliëntondersteuning. Klopt dat?

Wethouder Meijs: Volgens mij – als dat niet zo is, kom ik daar schriftelijk op terug – maar volgens mij is dat echt een ander iets. Cliëntondersteuning kan wel, vooral de professionele gaat natuurlijk kijken wat de wederzijdse belangen zijn en of het klopt zoals het traject is gelopen. Maar dat is volgens mij iets anders als de ombudsfunctie die de heer van de Actiepartij voor zich had. De vraag over of de capaciteit voldoende is. Ja, op dit moment maken we een inschatting daarin en hebben wij daar geld voor gereserveerd. Of dat voldoende is, ja, dat kan ik natuurlijk ook niet voorspellen. Mocht dat onvoldoende zijn, dan kom ik daar zeker op terug bij u.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Dank voor de beantwoording en ook dat mensen zelf iemand mee kunnen nemen en dat dat niet geweigerd wordt. De Actiepartij vraagt er al heel lang om en nou ja, bijna hadden wij inderdaad hier een ombudsfunctie. Zoals ik nu begrijp, hoort dit niet hierin, wat u net zegt. Is er zicht op dat er zoiets wel komt? Want we hebben natuurlijk toen twee jaar geleden met de daklozen gezien dat daar behoefte aan is. En niet alleen daar, maar ook elders in het hele sociale netwerk is daar behoefte aan. Op dit moment kunnen ze bijna nergens terecht.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Meijs: Het is niet een vraag die in ieder geval op tafel is gekomen in de laatste bijeenkomsten die we dus hebben met de cliëntondersteuners, want we hebben dus geregeld nu bijeenkomsten met hun, dus die vraag komt niet vanuit het veld. Maar als u vindt dat dat noodzakelijk is, ja, dan rest het natuurlijk aan u als raad om dat weer te agenderen. Maar ik krijg niet aan mijn tafel de kwestie op tafel dat er een aparte ombudsfunctie noodzakelijk zou zijn, dus ik zal dat vanuit het college niet in gang zetten.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij hebben we dit ook voldoende besproken zo, het koploperproject. Yes? Het gaat niet naar de raad, dus dan gaan we het hierbij afsluiten. Het komt nog een keer terug, ja.

Wethouder Meijs: Ik hecht er even waarde aan om te zeggen dat we dus het onderzoek van het cliëntenervaringsonderzoek hier zeker nog op tafel zullen hebben. Ik stel voor dat u dat dan gewoon weer agendeert, dan kunnen we kijken of dat koplopertraject ook echt effect heeft in de bekendheid. Dan zijn die percentages van dit jaar en vorig jaar vergeleken met de huidige cijfers, dus dan kun je ook zien of het effect heeft gehad.

De voorzitter: En wanneer zou het dan komen, denkt u?

Wethouder Meijs: Volgens mij zal dat ergens in het begin van het voorjaar zijn, maar ik weet nu geen datum. Maar dat is een regulier traject, volgens mij hebben we die in maart of april komt het dan hier terug.

De voorzitter: Mooi, dan kan de nieuwe raad daar even goed naar kijken. Dank u wel. Nee, nee, nee, dat zeg ik net, het is een bespreekpunt geweest, dus het komt niet naar de raad.

21. 22.05 uur Beantwoording art 38 vragen D66 en CDA omtrent Anton Pieck Hofje (MTM)

De voorzitter: We gaan door naar agendapunt 14, dat is de 'Beantwoording van de artikel 38-vragen van CDA en D66 omtrent het Anton Pieck Hofje'. Op verzoek van D66 wordt de beantwoording van de artikel 38-vragen besproken in deze commissie, zie het agenderingsverzoek wat erbij zit. De beantwoording van de artikel 38-vragen leidt tot vervolgvragen aan de wethouder en in het bijzonder over het contact en de dialoog tussen de gemeente en bewoners van de Kruidenwijk en het bouwkundig rapport. We hebben hiervoor een inspreker en die had ook nog verzocht, klopt dat, om nog iemand ... Het is eigenlijk niet de normale gang, maar ik heb toegegeven. U weet wat we afgesproken hebben. U krijgt totaal dan vier minuten, dus dan moet u zelf even splitsen hoe u dat gaat verdelen. U kunt naar voren komen. Er staan daar twee stoelen, die worden nu naar achter geschoven, daar kunt u plaatsnemen. De microfoon is als het goed is stand-by. Goed, nou, ik zie in ieder geval een bekende aan tafel, dat is mevrouw U... U heet mevrouw Van der Zwet-Slotenmaker, geloof ik, dat is uw buurvrouw. Ja. Nou, zoals ik al zei, we gaan hier totaal vier minuten over spreken. U moet per persoon even de microfoon aan doen, dus alleen degene die spreekt de microfoon aan doen, anders kan ik niks vertellen namelijk. Dus een van de twee moet de microfoon uit laten, ja? Even kijken, hoor. O ja, om nog even te vermelden: er is ook nog een schriftelijke inspreekbijdrage van de heer Tiel, ook namens de bewonerscommissie van het Anton Pieckhofje, dus nog even vermelden dat dat ook bij de agenda zit. Goed, ik weet niet wie als eerste het woord wil nemen? Mevrouw U...?

Mevrouw U...: Ja, ik wil graag als eerste. We hebben allebei getimed op drie minuten, dus we gaan proberen om het beknopt te houden zodat het lukt binnen de totale tijd.

De voorzitter: Nou, doe uw best, zou ik zeggen. Gaat uw gang, u weet precies hoe het werkt. Dus neem vooral niet de tijd, probeer het kort te houden.

Mevrouw U...: Helemaal goed. Goedenavond allemaal, ik kom hier om u op de hoogte te houden van de stand van zaken rondom het Anton Pieckhofje. Ik ben namelijk momenteel in gesprek met de gemeente, maar de inhoud van deze gesprekken is zeer teleurstellend en de toon is aanmatigend. Deze aanmatigende toon wordt ook tegen u als commissieleden aangeslagen, kijkt u zo meteen eens bij het antwoord op punt twee in de brief. De vraag hoe de motie wordt opgevolgd, het antwoord op die vraag luidt: dat de buurt wordt uitgenodigd om op de koffie te komen bij de daklozenvoorziening. Op de koffie. Zo wordt er met uw motie en met onze overlast omgegaan. Op vrijwel alle echte oplossingen, aangedragen door en voor omwonenden, hebben wij inmiddels een harde nee ontvangen. Door de weigering van de gemeente om naar gedragen oplossingen te zoeken ervaren wij inmiddels overlast. Er wordt nu gedeald in de buurt, maar volgens de gemeente gebeurt dat eigenlijk al jarenlang, hoewel niemand van de bewoners het ooit eerder heeft gezien. Dat dealen, dat hoort er ook gewoon bij, volgens de gemeente. Dus voor de duidelijkheid, dit gebeurt zelfs nu met begeleiding en een halve bezetting. Dan het openen van de deuren aan de Venkelstraat, dat is een verhaal apart en ik neem u alleen even kort mee in de meest recente ontwikkelingen. Er is eerder een document van twee A4'tjes aan u gepresenteerd als zijnde bouwkundig rapport. Daaruit zou blijken dat opening van de entree aan de Venkelstraat onwenselijk is. Inmiddels is door de gemeente toegegeven dat dit helemaal geen bouwkundig rapport betreft. En o ja, het ging ook over de verkeerde deur. Nu moet er opnieuw een onderzoek plaatsvinden en deze keer vanwege de indeling van het pand in brandcompartimenten. Maar zodra duidelijk werd dat een van de aanwezigen zeventien jaar bij de brandweer had gewerkt, gooide men het over een andere boeg. Nu is het probleem dat er leidingen moeten worden verlegd. Leidingen verlegd om een deur te openen, u hoort het goed. Want de gemeente heeft bedacht dat er een badkamer verplaatst moet worden omwille van de privacy van de dakloze mensen. Maar men doucht toch niet met de deur open? En in

een gedeelde woning loop je toch sowieso gekleed van en naar de badkamer? Opnieuw lijkt dit een gezochte reden om de deur aan de Venkelstraat niet te openen.

De voorzitter: Twee minuten zijn voorbij.

Mevrouw U...: De gemeente heeft een dubbele pet op. Hierdoor kan zij niet onafhankelijk zorgen voor het welzijn van alle burgers. De gemeente heeft namelijk in deze kwestie als huurder een veel te groot belang in het doordouwen van hun plan en op geen enkele manier is of wordt er gezocht naar oplossingen met ons. Wij worden behandeld alsof wij achterlijk zijn en ook u als commissie wordt straal genegeerd. Maar we mogen wel op de koffie komen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kan mevrouw Van der Zwet.

Mevrouw Van der Zwet: Ik woon al 28 jaar in de Anijsstraat met veel plezier. Ik woon recht tegenover de huidige entree van het Anton Pieckhofje. Er spelen altijd kinderen op het grasveld bij de deur, het hofje met ouderen fungeerde als een gezellig centraal punt in de wijk. Dit was passend binnen de Kruidenbuurt. De doelgroep die de gemeente afgelopen zomer met een sneltreinvaart heeft geplaatst is echter absoluut niet passend. Hoe graag de gemeente u en ons ook wil doen geloven dat het hier economisch daklozen betreft, mensen zoals u en ik, de praktijk van de afgelopen drie maanden wijst uit dat dit toch echt niet altijd het geval is. Opeens wordt er in onze rustige buurt op straat gedeald, lopen er mensen met hoodies rond die wij niet kennen en waarvan wij het gezicht niet kunnen zien. Kinderen worden aangesproken en gevraagd of ze snoep of een ijsje willen. Dat geeft een dusdanig onveilig gevoel dat er in de buurt overal camera's worden geïnstalleerd door de omwonenden. Voor het eerst, want dit is nog nooit gebeurd. Maar ja, vanaf nu komen er elk half jaar 36 vreemden te wonen. Vol vertrouwen waren ik mijn buurtgenoten dat de gemeente samen met het bewonersinitiatief zou willen zoeken naar oplossingen om de overlast te beperken. Dat vertrouwen in de gemeente ebde echter heel snel weg. Op de onlinebijeenkomst in juli werden microfoons van omstanders uitgezet wanneer zij inhoudelijk wilden reageren. E-mails van het bewonersinitiatief zijn structureel onbeantwoord gebleven. En erger nog, nu wordt er gedaan alsof wij wel betrokken worden, met een omwonendenoverleg onder andere. Ik ben bij dit overleg geweest en ik kan u melden: het was geen overleg.

De voorzitter: Wilt u gaan afronden, mevrouw Van der Zwet?

Mevrouw Van der Zwet: Het was opnieuw een schijnvertoning, waarbij de gemeente als kapotte langspeelplaat hetzelfde verhaal afdraait: maatschappelijke opvang, nood is hoog, et cetera. Zelfs in de notulen zijn onze vragen en zorgen geminimaliseerd. Dat de opvang gerealiseerd is, is een voldongen feit. Dat de gemeente ons niet tegemoet wil komen in het zoeken naar preventieve maatregelen helaas ook. Er wordt door het Leger des Heils continu gezegd dat we altijd kunnen binnenlopen bij klachten en overlast. Moeten wij politie worden in onze eigen buurt? De wethouder lijkt compleet los te staan van de realiteit. Er zijn 36 kamertjes, dus er moeten 36 mensen in komen, zonder preventieve maatregelen. Onze voorstellen zijn zeer redelijk en worden door de hele buurt gedragen. Wat is toch deze onwil van de gemeente? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we nog even kijken of de commissie nog aanvullende vragen heeft aan u. Wilt u de microfoon alvast even uitzetten? Ja. Mevrouw Çimen, D66, gaat uw gang.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik heb eigenlijk geen vragen, het is een helder betoog. Ik wil u gewoon danken voor het inspreken en ik ga een hoop van deze vragen ook de andere kant op richten, maar dank in ieder geval voor uw aanwezigheid vanavond.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Ik wil nog steeds uw vasthoudendheid waarderen en dan hopen we toch dat deze vasthoudendheid, dat wij daardoor ook weer een steuntje in de rug krijgen om dat ook weer verder te brengen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Aan beide dames, u zegt, ik geloof dat mevrouw UehakeU... dat zei: de toon is aanmatigend. Heeft u daarbij ook het gevoel dat u primair vanaf het begin niet serieus genomen bent in die aanmatigende toon?

Mevrouw U...: Ja.

De heer Smit: Ja, daar was ik al bang voor.

Mevrouw U...: Er is inhoudelijk niet heel veel veranderd in de gesprekken. Het mooie is dat ze nu wel er zijn, eerst was het er helemaal niet. Eerst moest dat natuurlijk met een rap tempo gerealiseerd worden. Nou goed, deze gesprekken, die zijn er, maar inhoudelijk komen wij niet verder. Wanneer wordt gevraagd ook door de raadsleden: hoe wordt die motie opgevolgd? Dan is het antwoord letterlijk dat we op de koffie mogen komen. Ik vind dat onvoorstelbaar.

De heer Smit: Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog verder andere commissieleden? Nee? Dan wil ik u ... O, mevrouw Verhagen. Ja, u zit achter de microfoon, dus het is ... Gaat uw gang.

Mevrouw Verhagen: Ik wilde u ook vooral een compliment maken hoe het mogelijk is dat u in deze situatie nog steeds tot een gesprek bereid bent en nog niet andere dingen van plan bent of heeft gedaan. Heel erg fijn, dank u.

Mevrouw U...: Ik kan u wel vertellen dat dat sentiment inmiddels in de buurt wel leeft, wat u beschrijft, ja.

De voorzitter: De heer Yerden, PvdA.

De heer Yerden: Dankjewel, voorzitter. Bedankt voor het heldere verhaal. Wij zijn ook daar geweest en afgelopen maand, of een paar weken heb ik wel ook verhalen van de bewoners gehoord dat ze gewoon bij elkaar komen, een kopje koffie drinken. Dat was ook een positieve kant van het verhaal. Klopt dat?

Mevrouw U...: Als u vraagt of de positieve kant van het verhaal is dat wij op de koffie worden uitgenodigd, terwijl wij overlast ervaren, dan acht ik dat niet heel positief. Ik snap uw vraag misschien ook niet goed.

De heer Yerden: Nee, ik bedoel maar gewoon, ze komen bij elkaar om een kopje koffie te drinken met de nieuwe bewoners.

Mevrouw U...: En u vraagt aan mij of ik dat een goede oplossing vind voor structurele overlast?

De heer Yerden: Nou ja, dat is een kennismaking met de nieuwe bewoners.

Mevrouw U...: Een kennismaking met mensen die er over een half jaar niet meer wonen. Er stromen ieder jaar 36 ... 72 zouden het dan zijn ongeveer, maar ieder half jaar 36 nieuwe mensen in en uit. Het is ons nooit gegaan om de mensen zelf. Het probleem ligt niet bij deze mensen, deze mensen hebben gewoon een nieuwe stap nodig in hun leven en daar hebben wij als buurt vanaf het begin af aan over gezegd: dat heeft iedereen nodig, die zijn welkom. Het gaat niet om de mensen. Het gaat erom dat wij overlast ervaren en dat dat in het begin is weggezet als: dat zijn aannames. Nu zijn we drie maanden verder en nu zien we dat die aannames toch wel ergens op zijn gestoeld en dat dat klopt. Ik vind het niet positief dat wij dan op de koffie mogen komen, nee.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan wil ik beide dames hartelijk danken voor uw insprekbijdrage. U kunt weer plaatsnemen op de tribune. Ik hoop u niet meer te zien, dat betekent volgens mij iets goed, want ik weet hoe vasthoudend u bent. In ieder geval succes ermee. Dan gaan wij tot behandeling over. Ik denk, we gaan naar mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Voor het zomerreces hebben we de motie 'Goed overleg doet wonderen' ingediend en aangenomen gekregen. Hierin vragen wij het college op zoek te gaan naar gedragen oplossingen met de bewoners van de Kruidenwijk, zodat het prettig wonen is voor de huidige en ook de nieuwe bewoners in en rondom het Anton Pieckhofje. We zijn nu een paar maanden verder en ik heb recent nog samen met de collega van het CDA artikel 38-vragen gesteld over hoe de dialoog met de bewoners gaat en hoe deze motie wordt uitgevoerd. Ik vond de beantwoording op zijn zachtst gezegd – en het woord werd al genoemd zojuist – teleurstellend. Want het antwoord was, op een van deze vragen: er is een structureel bewonersoverleg opgezet en ik heb ingezet op kennismaking tijdens Burendag. Worden de zorgen van de omwonenden en de motie van deze raad hiermee nou serieus genomen volgens deze wethouder? Graag een reactie. Want ik heb namelijk continu het idee dat er wordt uitgelegd aan de bewoners wat de gemeente van plan is, maar dat is geen wederzijds gesprek met geven en nemen. Hoe beoordeelt de wethouder dit zelf? En kan de wethouder ons meenemen in de huidige situatie in het Anton Pieckhofje met de bovenbewoners en de achttien nieuwe bewoners beneden? Is er bijvoorbeeld sprake van overlast of incidenten, of volstaan de huisregels met de huidige begeleiding? Dan inderdaad, het werd ook al genoemd door de sprekers, het bouwkundig advies over het openen van de ingang aan de Venkelstraat. Er wordt tegen het vervaardigen van een nieuwe entree geadviseerd en ik vroeg me eerlijk gezegd af of de adviseur ook daadwerkelijk op de locatie heeft gekeken voordat hij dit advies heeft opgesteld. Er is toch al een ingang? Het kantoor van de begeleiding aan de ene kant van het gebouw kan toch worden verplaatst naar de andere kant van het gebouw? Misschien dat je dan één kamer inderdaad moet opofferen om tegemoet te komen aan de bewoners in en rondom het Anton Pieckhofje. Maar is dat een te hoge prijs voor rust in de Kruidenwijk en tien jaar lang gemoedelijk samenwonen? En als er postvakjes aan de muur getimmerd moeten worden en draadloze bellen worden opgehangen, kan dat toch niet daadwerkelijk het obstakel zijn wat hier in de weg staat? Het is nu zelfs zo dat de bewoners van de Kruidenwijk maar uit eigen zak een tegenrapport hebben laten opstellen. Die komen met een aanzienlijk simpelere oplossing dan in het advies van PBA. Heeft de wethouder hierover gesproken met de bewoners? Nou, dat heb ik al gehoord dat daarover is gesproken, maar ik hoor ook graag haar kant van het verhaal. Ik heb ook gevraagd of dat tegenrapport bij de stukken vandaag kon worden toegevoegd. Dat is helaas niet gebeurd. De wethouder had vorige commissievergadering toegezegd om met een schriftelijke reactie te komen op dat tegenrapport en die hebben we helaas tot op heden niet gezien. Waarom hebben we deze reactie niet ontvangen, en wanneer kunnen wij deze dan wel krijgen? Voorzitter, ik rond af. De gemeente heeft aangegeven deze locatie voor in ieder geval tien jaar in te zetten. Hoe groot is dan de eenmalige investering die gedaan moet worden om de ingang voor de benedenbewoners te verplaatsen? Over welke

orde van grootte hebben we het dan? Tot slot mijn allerlaatste vraag: waarom kan dit gewoon niet in goed overleg worden opgelost? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, betreffende het Anton Pieckhofje heeft het college gefaald als het om communicatie gaat. Na aandringen van de raad vond een informatiebijeenkomst op 7 juli 2021 plaats. De vragen van de aanwezige bewoners zijn niet beantwoord en niet iedereen kwam aan bod om zijn vragen en zorgen te uiten. In de beantwoording van het college op onze artikel 38-vragen heeft het college toegegeven dat de communicatie niet goed is verlopen. Ik citeer: "Men gaf aan zich overvallen te voelen." Dat zijn de woorden van het college. Voorzitter, de communicatie is, nogmaals, niet helemaal goed verlopen, daarom vraag ik hierbij de wethouder: waarom heeft zij niet een poging gedaan toentertijd om een tweede bijeenkomst te organiseren, zodat iedereen, of de meeste mensen aan het woord kunnen komen en hun vragen beantwoord te kunnen krijgen? Op onze artikel 38-vragen over de laatste stand van zaken over de uitvoering van de motie 'Goed overleg doet wonderen' geeft het college geen antwoord. In de aangenomen motie hebben wij dit college gevraagd samen met de bovenburen van Anton Pieckhofje de omwonenden en Ymere in overleg te betreden en te zoeken naar een gedragen oplossing voor de verwachte geluidsoverlast, drukte in de Anijsstraat. Het college weigert tot nu toe te luisteren naar de bovenbewoners en naar de omwonenden. Deze mensen hebben vanaf dag één meegedacht en hebben oplossingen aangedragen door een andere ingang aan de Venkelstraat te verwezenlijken. Maar het college kiest de moeilijke variant te onderzoeken en ziet alleen maar beren op de weg, in plaats van te kiezen voor een oplossing wat aangedragen is door de bovenburen en de omwonenden. Daarom vraag ik hierbij nogmaals aan de wethouder te kijken naar de makkelijkste oplossing en te kiezen voor de variant wat door de omwonenden hebben aangedragen. Wethouder, neem deze mensen alsjeblieft serieus en neem ze niet in de maling. De kosten die gemoeid zijn voor het isoleren van de plafonds en een separate ingang aan de Venkelstraat, oplossen van rook- en tuinoverlast zijn nihil. Het gaat volgens de omwonenden en de bovenbewoners om een geringe financiële investering. Ik verwacht van de wethouder dat ze deze mensen serieus neemt en in gesprek met ze gaat en samen te zoeken naar oplossingen. Want tot nu toe spreekt de lichaamstaal van de gemeente boekdelen. College, zet je trots opzij en neem ons welwillende Haarlemmers serieus. Tot zover de eerste termijn. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Heel veel is al gezegd. Het eerste wat mij opviel was in het rapport, de bel moet dan vervangen worden of aan de andere kant en het adres moet gewijzigd worden, en nog een paar van dat soort in mijn ogen heel goedkope, een beetje rare, vervelende punten. Dan denk ik: wat kost het dan? Wat kost het veranderen van een adres? Wat kost het veranderen van een bel, of het trekken van een elektrische bedrading, of wat dan ook? Dan denk ik: alles kan, je moet het alleen willen. Ik begin het idee te krijgen dat we het niet willen en dat daar juist het probleem zit. Ik zou zeggen: er is een motie geweest, er zijn heel veel mensen die hetzelfde vragen, wethouder, ga met ze in gesprek. Ga er open in, ga er ook in met het idee: ik denk serieus mee, we gaan iets proberen, we gaan een oplossing zoeken. Ik weet zeker dat u er dan uitkomt.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Yerden, PvdA.

De heer Yerden: Dankjewel, voorzitter. We hebben wel een aantal keer hierover gesproken, het zal ook een herhaling zijn. Maar bij de totstandkoming van het Anton Pieckhofje is de communicatie – net zoals El Aichi en Çimen en Sibel naar voren gehaald hebben – de communicatie met de buurt is misgegaan. Inmiddels is er

naast het onuitgewerkte rapport van de gemeente geen financiële toelichting, een rapport van het bewonersinitiatief waarin de achterdeuruitgang. Ook voor dit rapport geldt dat er geen financiële toelichting bij zit. Bovendien moet er nog nader onderzoek plaatsvinden naar de brandveiligheid. De PvdA-fractie vindt dat de wethouder openheid van zaken moet geven. Op voorhand wil de PvdA-fractie wel stellen dat de overlast als gevolg van de huidige entree tot nu toe weinig is gebleken. Tot zover, dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Het verbaast me echt dat we hier nu weer zoveel tijd aan besteden. Er zijn echt grote problemen in de stad en we zitten hier zo ontzettend lang te praten over iets wat volgens mij vrij simpel opgelost kan worden. Ik denk dat de raad zich daar al meerdere malen over heeft uitgesproken, dus ja, ik begrijp ... Iedereen vertelt nog een keer hetzelfde verhaal. Ja, ik denk dat dit echt een beetje zonde van onze tijd is. Ik verwacht echt dat de wethouder het gewoon nu snel oplost en klaar.

De voorzitter: Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ik kan alleen maar ondersteunen wat er gezegd is. Slechte participatie, bouwkundige tegenwerking, acceptatie en draagvlak ver te zoeken. En tien jaar kan je toch echt wel iets investeren. En ook de mensen in de Kruidenwijk, ik heb echt waardering voor ze dat ze inderdaad nu al maanden hier aan tafel zitten om hun zorgen uit te spreken en dat die zorgen niet als gemeente serieus worden. Daar voel ik me gewoon ook verantwoordelijk voor als zijnde degene die hier zit, dus ik hoop toch wel dat er nu wat gedaan wordt, anders moeten we toch wel wat andere stappen gaan nemen en daar wil ik dan ook wel een voortouw in nemen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Verhagen, Trots Haarlem.

Mevrouw Verhagen: Dank u wel, voorzitter. Van samenwerking die wonderen zou moeten doen is blijkbaar heel weinig terechtgekomen. Bij lezing van de stukken krijgt Trots de indruk dat er nauwelijks naar de bezwaren en vooral de oplossingen van de bewoners geluisterd is. Het onderzoek naar het geluidsniveau en de toegangsdeur lijkt bijna gericht op genereren van fouten van de tweede soort. En helaas zijn alle moties van Trots – dat moet ik even van Sander melden – om concreet iets aan deze inmiddels onhoudbare situatie te doen verworpen. Blijft over dat alleen de bewoners met constructieve oplossingen zijn gekomen, terwijl de wethouder niet verder lijkt te komen dan weer een gesprek, of een onderzoek c.q. uitstel van executie. Graag zouden wij weten: hoeveel kosten die voorgestelde prima oplossingen nu eigenlijk, en wat de wethouder nou eigenlijk tegenhoudt om deze volgens Trots heel goede oplossingen zo snel mogelijk uit te voeren. Hoe moeilijk kan dat zijn? Ik vraag me dan nog even af: welke afspraken zijn er nou eigenlijk tussen de gemeente en Ymere? Is daar misschien iets aan de hand, dat Ymere het liever niet doet, dat daar contracten over liggen? Weet ik natuurlijk allemaal niet, maar mogelijkerwijs. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Met in het achterhoofd de plannen van de Domus Plus en de Skaeve Huse kan de wethouder nu laten zien hoe de wethouder omgaat met oplossingen aangedragen door de aangrenzende buurt. Maar jammer genoeg pakt de wethouder het zo op zoals het niet moet. Een aanmatigende toon in plaats van gelijkwaardig overleg. Ik hoopte van de insprekers te horen dat nu eindelijk de paarse krokodil, de achterdeur van de Venkelstraat, nu gevonden is en open is gegaan. De vorige keer zei ik al: wethouder, in naam van de boven- en de overburen, doe open die poort. Laat zien dat u de bewoners van

de Kruidenwijk serieus neemt. U zal gelijk al een hele hoop overlast wegnemen. Structurele gesprekken met elkaar hebben alleen zin als u wat met de opmerkingen en zorgen van de bewoners van de Kruidenwijk doet. U kunt het nog ... Ik zou zeggen: gaat u nu aan de slag en zorg voor goede isolatie, doe die deur open en win het draagvlak weer terug.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. De VVD wil dat Haarlemmers een overheid hebben die er voor ze is en die naar ze luistert. In dit dossier is ondertussen wel heel veel misgegaan en mis aan het gaan. Het begon bij dit dossier eigenlijk al bij de start, waarbij dit college een besluit heeft genomen om het Anton Pieckhofje op deze manier in te richten, zonder daar eerst met de mensen in de buurt over te praten. Hoe is uw buurt, waar loopt u tegenaan en wat denkt u wat er gaat gebeuren als we deze mensen bij jullie plaatsen? Dat is het verhaal wat je als college eerst hoort te voeren met de buurt, voordat je dit soort beslissingen neemt. Nou, de beslissing is inderdaad genomen en dat gesprek kwam daarna, al wat haperend, maar toch wel op gang. Echter, dat is een one way street geworden, zoals het lijkt. Want ja, ik sluit me in die zin aan bij de woorden van mevrouw Zoon, ik voel me hier als gemeenteraadslid ook een beetje verantwoordelijk voor. Wij geven het college aan waar het heen moet en het gebeurt niet. Dat de mensen hier een paar keer moeten komen inspreken vind ik echt een gotspe. Nou, goed, ik ben in ieder geval wel blij dat de mensen komen inspreken, zodat wij in de gemeenteraad er wat aan kunnen doen. Heel veel vragen zijn er al gesteld, daar zal ik me kortheidshalve bij aansluiten. Ik heb nog één aanvullende vraag naar aanleiding van de sprekers ook. Die kwamen met de opmerking dat ineens de buurt zich aan het vullen is met drugsdealers. Volgens mij hebben we, voordat hier sprake van was, hebben wij gevraagd: om wat voor mensen gaat dit, zijn dit mensen die wel of niet gebruiken? Dus mijn vraag aan de wethouder, in aanvulling op hetgeen wat er al gezegd is of gevraagd is, is: wat gaat u doen met deze signalen over dat er onder de inwoners van het Anton Pieckhofje blijkbaar sprake is van drugsgebruik? En in hoeverre is het college, dat op Handhaving heeft bezuinigd, in hoeverre is het mogelijk om daar toch wat aan te doen? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik schaam me rot, laat ik het zo maar zeggen. Voor de zoveelste keer zit ik hier, voor de zoveelste keer luister ik naar integere sprekers. Ik schaam me gewoon rot, mevrouw de wethouder. Ik ben bang als u niet enorm hard en duidelijk doorpakt, dat ik dan moet constateren dat u de regie kwijt bent en misschien al een tijd kwijt bent, en dat de ambtelijke formatie die hierop zit doet wat die wil, maar niet doet wat u wil. Of u gaat uitleggen dat wat er gebeurd is wat u wil. Voor ons is op dit moment de situatie zo dat er bij OPHaarlem geen sprake is van meer dan achttien bewoners totdat alles opgelost is. Lukt dat niet, dan blijft dat maar achttien. En lukt het helemaal niet, dan wordt het nul. Want hier is een plek gekozen die überhaupt een moeilijke plek is, dan moet je verschrikkelijk veel doen om de zaak goed te begeleiden en er is, mevrouw de wethouder – maar u mag mij tegenspreken – niets gedaan. Nog sterker, ik denk dat de bewoners gelijk hebben: ze zijn als kinderen behandeld. Het bouwkundig advies wat er lag: onzinverhaal. De deur naar de Venkelstraat kan morgen open, als u het wil en als u met uw vlakke hand op tafel slaat. Roken in de binnentuin, als dat nog met een dubbele bezetting gebeurt en de bovenwoners houden daar last van, dan is dat onacceptabel. Als er geen oplossing voor is, dan zijn er te veel mensen in het pand. En het dealen, ja, we gaan er straks ook meemaken als de Domus Plus op de Nieuweweg komt, dat er dan de brommers af en aan rijden, dat we de borden moeten verzetten van links naar rechts dat de brommers niet tegen elkaar aan rijden. Mevrouw de wethouder, dit dealen is nieuw hier en dat gebeurt omdat hier achttien bewoners op dit moment zijn die blijkbaar een behoefte hebben. Maar dat betekent een enorme

belasting voor de buurt en ik hoop dat u uit gaat leggen hoe u die belasting gaat beëindigen. Want voor OPHaarlem is de tijd voorbij om te vragen of u weer na gaat denken of u dit ... Er moet nu gewoon wat gebeuren. En alleen maar roepen: we gaan weer een keer met ze praten, ze komen weer een keer op de koffie en gaan weer een keer nadenken over de deur aan de Venkelstraat. Mevrouw de wethouder, vanavond met de hand op tafel en morgen tegen uw ambtenaren zeggen: zo gaat het gebeuren. Want als dit op een gegeven moment misgaat en dan heeft u bewoners gezien die hier al maandenlang werkelijk het toppunt van communicatie aan u zichtbaar maken, maar als dit misgaat is het uiteindelijk uw schuld, want dan heeft u onvoldoende gestuurd in dit proces. Ik hoop dat u echt nu gaat zeggen: het is na vanavond totaal anders. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog iemand? De heer Zohri, GroenLinks.

De heer Zohri: Heel veel is al gezegd, maar ik heb wel een korte vraag aan de wethouder. Heeft ze een gesprek gehad met de verhuurder Ymere? In de vorige inspraakbijdrage van mevrouw heeft u aangegeven dat u daar een reactie op zou geven. Die hebben wij nog steeds niet ontvangen, ook op het tegen-bouwtechnische rapport wat ze hebben gegeven. Wanneer kunnen we die verwachten en wanneer hebben we concreet alle plannen die gekoppeld zijn aan het Anton Pieckhofje bij elkaar en kunnen we ervoor zorgen dat er gewoon een duidelijk statement uitgegeven kan worden vanuit de raad? En hoe u ervoor kunt zorgen dat alles daar goed landt en dat de plannen die de mensen hebben aangedragen, dat die ook meegenomen zijn in de uitvoering daarvan.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ik zou graag van mijn GroenLinks-collega horen hoe hij de houding van deze wethouder ten opzichte van de bewoners, hoe hij dat duidt.

De heer Zohri: Dat wilt u weten? Nou, kijk, ik denk dat ook de wethouder ... Wij hebben een motie ingediend voor de zomervakantie en daarin hebben we de wethouder opgeroepen om ... Ik hou hem even wat verder van me af, denk ik. Zo beter? Ik hoor me een beetje ... Ah. Ik denk dat het belangrijk is dat de wethouder op dit moment echt gewoon haar tanden moet laten zien en ook met de inspraakbijdrage van de bewoners en de bovenbewoners.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ik hoor de heer Zohri ook zeggen dat inderdaad de motie al voor de zomer is ingediend en aangenomen. Wat vindt hij een realistische termijn om de motie uitgevoerd te krijgen? Vindt hij ook dat dat op zijn minst dit jaar, dus voor 1 januari gebeurd moet zijn?

De heer Zohri: Ik wacht even wat de reactie van de wethouder is op de vragen die ik net gesteld heb. Er zijn vragen gesteld, daar is uitvoering gegeven aan sommige zaken. Er is een bouwtechnisch onderzoek gedaan, daar is een tegen-bouwtechnisch onderzoek gedaan en daar moet ook gesproken worden met Ymere en dat heeft u ook in het RIB-verslag gelezen. Ja, ik wacht nu even wat de reactie van de wethouder is.

De voorzitter: Dank u wel. Nou, dat gaan we snel horen, denk ik. Volgens mij heb ik iedereen gehad, hè? Ja. Mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter, en dank u wel ook voor de insprekers. Ik snap de frustratie. Het gaat niet snel genoeg, mea culpa. We hadden natuurlijk gehoopt dat we al snel nu konden handelen en een offerte hadden over een bouwkundig rapport. Dat is er nog niet. Dat had ik u graag willen toesturen, dan had ik ook die tegenrapportage waar mevrouw net over sprak met u meegestuurd. Dat heb ik nog niet. Dan hadden we dat in kunnen voegen en dan hadden we daar nu een besluit over kunnen nemen en dan hadden we ook zicht gehad daarop.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Zohri.

De heer Zohri: Maar u geeft aan dat u dat tegenrapport, dat is er nog niet. Wanneer kunnen we die dan wel verwachten?

Wethouder Meijs: Nou, u zult begrijpen dat ik hier ook wat ongemakkelijk zit, omdat het gewoon niet prettig is dat ik hier nu iets niet kan leveren. Maar ik heb geëist dat het er op 2 december wel ligt. Dan hebben wij de volgende commissievergadering, dan moet het er gewoon zijn. Er is een onderzoek geweest naar twee achteringen. Daar is een misverstand over gegaan. Er is een branduitgang en er is een gewone achteruitgang en er is volgens mij bij het eerste onderzoek over de gewone uitgang iets onderzocht en de bewoners hadden het over een branduitgang. Dat houdt ook weer verband met de brandveiligheid. Dat is echt een miscommunicatie geweest, dus ik heb gewoon geëist dat dat er op 2 december is, zodat we er hier met elkaar over kunnen spreken. Dat als eerste.

De voorzitter: De heer ...

Wethouder Meijs: Het is een beetje de ... Mag ik even af...

De voorzitter: U mag het wel even afmaken. Maak het maar even af en dan komt de heer Smit.

Wethouder Meijs: Dat is natuurlijk de wet van Murphy als er dan zoiets misgaat, dus mea culpa daarover. We hebben niet stil gezeten, want nu wordt de illusie gewekt dat ik vanaf de zomer niets gedaan heb, maar dat is niet waar. We hebben diverse keren ook met de bewoners en ook met de bewonerscommissie al gesproken. Dat heb ik niet alleen gedaan, dat hebben ook de ambtenaren gedaan. Ik heb als wethouder ook een omwonendenoverleg gehad. We hebben er eerst eentje digitaal gehad, was niet ideaal, daar ben ik de eerste die dat toegeeft, dat is verre van ideaal om digitaal met omwonenden een gesprek te hebben. Maar we hebben er inmiddels ook eentje gehad fysiek. Werd druk bezocht, is veel gesproken en begrijp dat als je op zo'n avond niet direct allerlei oplossingen aandraagt, dat dan de emoties en de frustraties alleen maar oplopen. Dat voel ik, dat begrijp ik, heb ik ook op die avond bevestigd. Ik ben ook afhankelijk van Ymere. Ik heb met Ymere wel gesproken inmiddels en die zijn ook inmiddels ervan op de hoogte dat er een bouwkundig advies noodzakelijk is en dat ze daar ook mee zullen oordelen als daar een bouwkundige ingreep moet plaatsvinden. Zij zijn de eigenaar van het gebouw, maar wij zijn de gebruikers en als wij dat nodig achten, dan gaat dat gebeuren. Dat gesprek heb ik inmiddels met Ymere gevoerd en daar zullen zij ook mede een oordeel over vellen.

De voorzitter: Nu wil ik even toch terug naar de ... Ik ga eerst even naar de heer Smit, die was als eerste, dan de heer Van Kessel en dan de heer El Aichi. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder, begrijp ik dat u op 2 december het rapport krijgt? Ik denk dat als je nu drie mensen op pad stuurt – en trouwens, de bewoners hebben die al op pad gestuurd, die zijn al op pad

gestuurd – dan weet je eigenlijk morgen wel wat het probleem is met betrekking tot de deur aan de Venkelstraat. De insprekers zeggen: brandgevaar, dat is alweer weggewimpeld, nu zijn het leidingen. Mevrouw de wethouder, u geeft een voorbeeld van het feit dat u medeslachtoffer bent in het proces. U stuurt niet, u geeft geen besluiten, u zegt niet: het is nu één minuut voor twaalf, het moet gebeuren. U wacht tot 2 december totdat er een rapportje van een pagina of twee is en dan is het klaar. Je kunt er wel tien van maken, maar het kunnen er twee zijn. Mevrouw de wethouder, dat is toch geen tempo, als u ziet met welke processen de mensen zitten? Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Smit, wilt u haast maken? Want u bent al ruim over de tijd.

De heer Smit: Ja, maar ik heb een paar keer mijn microfoon aan laten staan.

De voorzitter: Daarom heb ik u ook ruim een minuut door laten lopen. U snapt het wel. Oké, de heer El Aichi nog even, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Wethouder, hoezo misverstand? U bent zelf toch door die ingang ook gelopen? Wij waren erbij ook gezamenlijk, vandaar dat ik zoiets heb: misverstand, misverstand? Moeten de bewoners weer twee maanden gaan wachten? Vorige vergadering heeft u een toezegging gedaan op de vraag van de ChristenUnie dat u met een schriftelijke reactie komt. Dat heeft u niet gedaan. Ik kan me voorstellen, als die reactie er nog niet is, dan houdt u toch ons op de hoogte: goh, mensen, de reactie komt er niet, omdat ik nog niet helemaal zover ben.

De voorzitter: Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ja, ik heb 2 december genoemd, omdat ik net even aan de griffie vroeg: wanneer is de volgende commissievergadering? Die is op 2 december, dan kan ik u dus terug rapporteren. Dat er voor 2 december die rapportage ligt, ja, dank je de koekoek, dat hoop ik ook, want anders kunnen we die offerte niet met u delen. Dus dat zal ruim voor die tijd natuurlijk met u gedeeld worden en ook met de commissie waar we op dit moment mee in gesprek zijn, met de bewoners.

De voorzitter: Interruptie, mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. U hoopt het, dus het is nog geen zekerheid die we krijgen.

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Meijs: Ik kan er bijna wel mijn hand voor in het vuur steken, maar ik kan natuurlijk niet bij de bouwkundig adviseur zeggen: ik moet het dan hebben. Ik heb gezegd dat het ...

De heer Smit: Ja, dat kan.

Wethouder Meijs: Ja, nou ja, ik weet niet of u weet hoe de markt in elkaar zit, maar: natuurlijk, natuurlijk.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Nog heel even voor alle scherpte dan. Op 2 december bij de volgende commissievergadering hebben wij het echte rapport – dus dan vergeten we heel even wat er hier nu is gezegd

bij de beantwoording van mijn artikel 38-vragen – dan krijgen we dus ook het tegenrapport wat de bewoners al zelf hebben aangedragen, inclusief uw schriftelijke reactie op dat tegenrapport. Toch? Oké.

Wethouder Meijs: Even voor alle scherpste: dat is wat ik bedoel, ja. En 2 december is de volgende commissievergadering, daarom werd 2 december geroepen. Ik weet dat u en ik eraan hecht om dan gestaag te zijn, of hoe noem je dat, de belofte gestaag te doen dat als we dan hier een behandeling hebben, dat er dan ook wat ligt. Ik zei u dat we op 28 september ...

De voorzitter: Graag even de wethouder de woorden even af laten maken, want ze wordt echt erg vaak geïnterrupteerd. Laatste keer.

De heer Zohri: Ja, maar het is omdat er net even een opsomming is van welke rapporten we nou verwachten. Ik ga ervan uit dat er ook het akoestische rapport dan er ook ligt, toch? Maar omdat er net een opsomming is, dan neem ik dat even mee.

Wethouder Meijs: Nee, zeker. Twee rapporten liggen er dan: het bouwkundig rapport en het akoestisch rapport.

De voorzitter: Ik ga even door, het duurt me veel te lang.

Wethouder Meijs: Ik zal kort zijn.

De voorzitter: Iedereen doet allemaal korte interrupties.

Wethouder Meijs: Ik heb nog twee dingen te melden, dat was het omwonendenoverleg op 28 september. Dat had ik net al gezegd dat we daar aanwezig waren, dat ik afhankelijk ben ook van de eigenaar en dat is Ymere, dat met Ymere is gesproken. Dan nog het aanmatigende kopje koffie. Dat kopje koffie, die uitnodiging is van het Leger des Heils gebeurd. Dat is echt een serieuze uitnodiging geweest om kennis te maken met de bewoners daar. Dat is niet bedoeld om mensen af te schepen of het kopje koffie alsof daarmee problemen zijn opgelost, maar wel om kennis te maken. Dus ik hecht er wel aan om namens het Leger des Heils, de professionele uitvoering van dit geheel, dat kopje koffie iets meer gehalte te geven dan aanmatigend bedoeld. Als dat zo is overgekomen, ook daarover mijn excuus, maar dat is echt bedoeld om mensen kennis te laten maken met elkaar. Dat is volgens mij ook nog eens herhaald op het omwonendenoverleg, dus ook aan u als raad: ik nodig u bij deze uit om dat kopje koffie ook daadwerkelijk te gaan drinken en te kijken wat voor bewoners daar zitten. Dat was het laatste waar ik nog een vraag over had. Het zijn geen verslaafden, het zijn geen drugsverslaafden. Als daar gedeald wordt, dan zou dat inderdaad zijn omdat dat al in de buurt zou gebeuren. Ik heb geen meldingen van VTH daarover, ik heb alleen een klacht van de bewoners daarover gehoord, maar ik heb niet uit de officiële kanalen daar iets over gehoord. Dat zal ik natuurlijk nog een keer onderzoeken, dat belof ik. Dat zullen we dan 2 december ook met elkaar bespreken, maar vanuit veiligheidsbronnen heb ik daar niets over gehoord.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we nu even naar de heer Hulster, Actiepartij. Gewoon even dit voor een tweede termijn, hè? Geen interruptie. We maken even een tweede termijntje en dan kunnen we ...

De heer Hulster: Nou, het is eigenlijk meer een ordevoorstel. Kijk, de wethouder zegt: op 2 december kan ik de stukken naar u toesturen. Maar ja, ik weet niet hoe de rest van de commissie daarin zit, maar als de wethouder met een oplossing komt, mag ze het van mij ook gewoon naar de raad sturen, dan kunnen we het

misschien even digitaal van tevoren nog zien. Maar ik bedoel, volgens mij is vrij duidelijk wat we willen, dus dan kunnen we er meteen een klap op geven. Dan winnen we anderhalve maand en ik denk dat u daar de bewoners heel blij mee maakt.

De voorzitter: We gaan even door nog. Dat is even een voorstel. De heer Smit, OPHaarlem. Nee, u heeft geen tijd meer, dus hou het ... Doen we even heel kort.

De heer Smit: Mijnheer Hulster, dat is wat ik ook beoogde. We gaan niet weer vijf weken wachten, dan nog vergaderen, dan weer tig weken wachten. Mevrouw de wethouder, u krijgt op heel veel een klap met de hamer, vooral op die dingen die de buurt al maanden vraagt.

Mevrouw ...: Is dit de tweede termijn?

De voorzitter: Ja, is tweede termijn. Mevrouw Verhagen.

Mevrouw Verhagen: Als we die dingen nou eens uit elkaar plukken, de deur en die isolatie en de afscherming van de tuin. Is er nou echt een bouwkundig rapport nodig om een deur open te maken, die toch eigenlijk al open was vroeger? Als dat nou uitgevoerd zou kunnen worden, dan zouden we denk ik al een heel stuk verder zijn.

De voorzitter: Het gaat natuurlijk niet om die deur, het gaat natuurlijk om de toegang en het hele pad naar de deur, dat is wel duidelijk.

Mevrouw Verhagen: Nee, nee, ik ...

De voorzitter: Ja, maar ik wil een beetje de discussie platslaan, want nu krijgen we vragen en antwoorden die ...

De heer ...: Voorzitter, dat moet u niet gaan uitleggen.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Voorzitter, ik snap gewoon niet waarom ik nu een tweede termijn krijg, want ik heb heel veel vragen gesteld waar gewoon geen antwoord op is gegeven. Die kan ik hier wel nog eens een keer allemaal gaan herhalen, maar ik heb echt zoiets: ik stel ze niet voor Jan met de korte achternaam.

De voorzitter: De wethouder zegt dat ze klaar was, dus vandaar dat ik ... Nou, weet u nog wat vragen van D66?

Mevrouw Çimen: Ik heb gevraagd: worden de zorgen van de omwonenden en de motie van deze raad met deze handelwijze nou echt serieus genomen volgens de wethouder? Graag een reflectie. Ik heb continu het idee gehad dat er continu wordt uitgelegd aan bewoners wat de gemeente van plan is, maar dat er geen gesprek tot stand komt met geven en nemen. Dat is het gevoel wat bij mij beklijft, dat is het gevoel wat ook beklijft na de sprekers, al meermaals. Hoe kijkt de wethouder hiernaar? Ik heb gevraagd om ons mee te nemen in de huidige situatie in het Anton Pieckhofje, dat ging verder dan alleen het geval van: er wordt gedeald. Maar hoe gaat het nou met die bovenbewoners en de achttien bewoners daar beneden? Is er sprake van overlast, zijn er incidenten, volstaan de huisregels met de huidige begeleiding? Ik wil gewoon weten hoe het nu gaat, in plaats van: we kunnen met elkaar kennismaken en een kopje koffie doen. Ik snap dat dat ook nodig is om elkaar te leren kennen, maar ja, het dekt niet helemaal de lading van wat we hier aan u vragen.

De voorzitter: Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, wethouder. Wat me opvalt is volgens mij ook wat de bewoners voelen, dat de wethouder niet mij het gevoel geeft zich intrinsiek in te zetten voor dit dossier. Ze verwijst naar het Leger des Heils waar je een kopje koffie mee moet drinken, ze verwijst naar Ymere waar een rapport moet, ze verwijst naar bouwkundige dingen en daar moeten we ook op wachten. Mevrouw de wethouder, u bent verantwoordelijk voor alles wat er in dit dossier zit, dus u moet ons overtuigen dat u dat dossier ook werkelijk in uw hart draagt en er wat mee doet, en niet verwijzen naar allerlei andere instanties. Het zal allemaal, maar u bent verantwoordelijk en u moet zorgen dat het nu op orde komt.

De voorzitter: De heer Yerden, PvdA.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. Ik had wel ook in mijn verhaal over de financiële toelichting. Mevrouw Çimen heeft gezegd: het echte rapport. Maar hoort bij het echte rapport ook een financiële toelichting, zo'n bouwkundige aanpak? Dank u wel.

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Vorige keer heeft mevrouw ~~UehakeU...~~ de wethouder gevraagd of zij in gesprek met haar kan gaan om alles te bespreken, zodat er een oplossing komt. Mijn vraag aan de wethouder: heeft de wethouder de bewoners en mevrouw gesproken na die vorige keer dat ze ingesproken heeft? Omdat het hier gaat om een doorstroomvoorziening met een continu wisselende doelgroep vinden wij 24 uur begeleiding permanent moet worden. De bovenbewoners en de omwonenden moeten een aanspreekpunt hebben. Ik bedoel, het gaat hier om mensen die komen en gaan, het gaat hier niet om mensen die hier tien jaar gaan wonen, maar op het moment dat er een doorstroming is na zes maanden of na een jaar, dan komen nieuwe bewoners, dan beginnen we weer bij af. Dus ik denk dat 24 uur begeleiding wel nodig blijft. Even kijken. Ik heb nog een andere vraag. U had het in het begin over dat misverstand. Wanneer was bij u bekend dat die deur, dat het om een andere deur ging? Wanneer is het bij u bekend, is dat vorige week, is dat vorige maand, wanneer is dat bij u bekend? Graag een antwoord. Dank u wel.

De voorzitter: Is er nog iemand? De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel. Ik dank in ieder geval de wethouder voor de toezegging om terug te komen op de veiligheidssituatie en een beoordeling over drugsgebruik, het vermeende drugsgebruik in ieder geval onder de bewoners en de signalen die hier worden aangegeven over jongelui die onherkenbaar met hoodies rondlopen en gekke vragen stellen aan kinderen en de buurt onveilig maken. Dus dank dat daar in ieder geval informatie over komt. Ik wil, aangezien het de tweede termijn is en we toch ook een soort van behandeling moeten afspreken, wil ik eigenlijk het ordevoorstel wat werd gedaan door de heer Hulster om al deze zaken gewoon te behandelen op de raadsvergadering van 25 november – dat is ook nog steeds een hele tijd hiervandaan – maar om dat direct daarop te behandelen lijkt me verder prima. De VVD wil graag zien dat het op dat moment gewoon allemaal geregeld is en dat we de bewoners niet meer hoeven te zien hier, omdat het goed geregeld is. En anders denk ik wel dat wij ons oordeel er wel over kunnen geven.

De voorzitter: Dank u wel. Is er verder nog iemand? Nee? Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Als eerste toch de vraag, of de opmerking eigenlijk, of ik me daar niet verantwoordelijk voor voel of betrokken voel. Natuurlijk voel ik me daarvoor betrokken en volgens mij heb ik dat ook echt

daadwerkelijk wel laten blijken en ook gezegd op dat omwonendenoverleg. Want alle Haarlemmers, bewoners, inwoners, cliënten, iedereen gaat het mij aan en aan mijn hart. Dus natuurlijk voel ik me verantwoordelijk. Maar het is ook de verantwoordelijkheid van een ketenpartner zoals het Leger des Heils om te zorgen dat het daar goed landt en dat dat begeleid wordt. Dat was mijn opmerking dat de uitnodiging van het Leger des Heils wel degelijk op zijn merites beoordeeld moet worden als zij de omwonenden en bewoners uitnodigt voor een kopje koffie. Dus ik vind niet dat u dat mag afschuiven alsof ik dat afschuif. Maar we werken hier samen met het Leger des Heils. Het aanspreekpunt is dan ook het Leger des Heils. Het Leger des Heils heeft met de bewoners en de cliënten afspraken gemaakt over de huisregels, over het gebruik van de tuin, over tijden dat daar gebruik gemaakt mag worden en daar wordt ook gehandhaafd als dat niet aan de orde is, of als dat niet gebeurt. Dus het is niet zo dat er niets gebeurt. Maar dat het misschien ... Ja, ik vind het zo jammer dat ik het niet af kan maken. Dus A, over het voorstel van de raad, zoals de heer Van Kessel dat zegt, of de Actiepartij, om dat 25 november te bespreken. Ja, daar ga ik natuurlijk niet over, daar gaat u over. Ik zou het graag op 2 december met u willen bespreken, net zoals we dat nu doen. Dan kan ik weten wat er speelt en wat er niet speelt, maar ik doe echt mijn best om dan te zorgen dat we een goed rapport hebben liggen wat financieel onderbouwd is, zodat we ook een keuze kunnen maken of dat inderdaad uitvoerbaar is. Dan gaat het over de werkelijke duur. Ik kan geen antwoord geven op de heer El Aichi, want dat zou ik even na moeten vragen sinds wanneer ik dat weet van dat misverstand. Maar volgens mij doet dat er niet toe, het gaat erom dat er nu een goed bouwkundig rapport ligt en dat we op basis van die offerte kunnen gaan bouwen, of verbouwen, of heropenen. En dat er namens mij gesproken wordt met de bewoners, dat moge ook duidelijk zijn. Ik zit niet als wethouder bij alle gesprekken, dat is godsonmogelijk. Er zijn ambtenaren betrokken en daar hebben zij verantwoording naar mij af te leggen om met bewoners of cliënten in gesprek te gaan. Dat is wat er aan de orde is. Dus het zou een beetje onmogelijk zijn voor mij om met iedereen en alles aan tafel te zitten. Ik vertrouw mijn mensen en zij koppelen aan mij terug. Zij hebben mij teruggekoppeld dat nog niet alles op orde is en dat ik 2 december hoop met u dan met een bouwkundig onderbouwd rapport en een offerte en over dat akoestisch onderzoek met u kan spreken en dat we dan klappen kunnen maken.

De voorzitter: Even kijken, eerst mevrouw Stroo, die was als eerste.

Mevrouw Stroo: Wethouder, ik denk dat u voorbijgaat aan het scheppen van goede voorwaarden. Op het moment dat u ervoor kiest om daar die bewoners te plaatsen, moet u zorgen voor een goed geïsoleerde ruimte. De bewoners hebben dat zo duidelijk aangegeven bij het bezoek: het is heel gehorig. Ga er dan geen mensen, zorg dan voor goede isolatie. Daar bent u verantwoordelijk voor. En daarbij vind ik, nu de situatie zo precair is, nu blijkt dat er eigenlijk niks gebeurd is, dan moet u zelf in gesprek gaan met die bewoners en niet dat overlaten aan een ambtenaar.

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dat is precies wat ik wou zeggen. Deze mensen waren hier al vijf, zes, zeven keer geweest en ze vragen: wethouder, kunnen wij met u in gesprek gaan, want wij komen geen steek verder met de ambtenaren. Dus vandaar dat zij graag met u willen spreken om uit te leggen wat zij precies willen. Dan weet u precies welke deuren, over welke deur hebben we het over, de linkerdeur of de rechterdeur. Dan denk ik: wethouder, kom op, je kunt toch op een gegeven moment ook met deze mensen een afspraak maken? Ik bedoel, de andere wethouders doen dat wel.

De voorzitter: De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: De wethouder zegt: het lukt me niet om binnen een maand met een panklaar voorstel te komen wat we in de raad zouden kunnen vaststellen, terwijl dat volgens mij de opdracht ... Ja, ik hoor bij de raad echt geen discussie over hoe het allemaal moet of zo, het is allemaal vrij duidelijk. Dus ik zou toch, aangezien wij over onze eigen agenda gaan, het voorstel in stemming willen brengen en kijken hoe de andere commissieleden daarover denken.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik heb nog steeds geen antwoord gekregen op mijn vragen. Ik weet niet of dat er nog aan gaat komen, maar ...

De heer ...: '...' (buiten microfoon).

Mevrouw Çimen: Nou, misschien dat. Ik weet het niet, maar ik kan in ieder geval wel zelf aangeven dat er bewoners zijn die boven in het Anton Pieckhofje wonen die aangeven: jongens, de huidige begeleiding en de handhaving van de regels, die volstaan niet. En dat er ook wordt gesproken met het Leger des Heils en dat het Leger des Heils ook aangeeft: het zijn richtlijnen. Dus de vraag is dan ook heel even, u kunt wel verwijzen naar het Leger des Heils en ik snap dat zij dat daar doen, maar het is nu al meermaals gezegd. Kijk, er is maar één kapitein op het schip en dan kijken wij u aan. Dus ik mis gewoon wat daadkracht hier. Nou ja, goed, ik blijf het echt ingewikkeld vinden en ik kan me aansluiten bij het voorstel, of het nou 25 november of de laatste raadsvergadering, wat is het, 24 december, 23 december. Prima, kom maar met een voorstel en dan gaan we dat doen.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Meijs: Volgens mij vraagt u mij om als eerste met de omwonenden in overleg te gaan. Nou, volgens mij heb ik dat al gedaan, maar ik wil dat met alle liefde nog een keer doen, dus dat zal ik in laten plannen. Het moment dat ik de bouwkundige rapporten heb zal ik die met u delen en dan is het aan u om dat of in de raad, of in de commissie te bespreken.

De voorzitter: De heer Zohri.

De heer Zohri: U geeft aan om een afspraak in te laten plannen. U gaat zelf, neem ik aan?

Wethouder Meijs: Ja.

De heer Zohri: Ja? Nee, oké, dat ik dat bevestigd heb.

Wethouder Meijs: Volgens mij heb ik gezegd dat ik een afspraak ga inplannen. Als ik ik zeg, bedoel ik ook echt ik.

De voorzitter: Mevrouw Verhagen.

Mevrouw Verhagen: Heeft u al een indruk van wat het gaat kosten en wat zou het mogen kosten?

Wethouder Meijs: Daar heb ik het bouwkundig rapport voor nodig, ja, en de offerte.

De voorzitter: Mijnheer Smit, u bent al dik door de tijd heen. U blijft het maar proberen, wat denkt u?

De heer Smit: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Nou, doe het dan heel kort, want u bent ruim door de tijd heen.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder, als u, nogmaals, met uw hand op tafel slaat en binnen tien dagen dit rapport hebt en een week later ons vertelt wat u in de prioriteiten, het begint met de deur, zo snel mogelijk kunt doen. Dan kunt u denk ik in een schriftelijke rondzending ons akkoord krijgen voor een collegebesluit wat u een paar dagen later neemt en dan zijn we met deze mensen op pad. Het duurt mij weer veel te lang als dat eind november moet zijn, met besluitvorming, dan weer iets, met advies van ons, dan weer besluitvorming. Sneller, sneller, sneller. We gaan met heel veel dingen akkoord en het college heeft heel vaak al besluiten genomen die wij misschien te vergaand vinden, maar deze keer niet. Neem maar snel een besluit.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Verhagen. Even uw microfoon aanzetten.

Mevrouw Verhagen: O, sorry. Heeft u enig idee wat het mag kosten? En als het meer is, doen we het niet? Dat is wat we heel graag horen.

De voorzitter: Nee, was er nog iemand die iets wil vragen? Anders ga ik het afsluiten nu. De wethouder, daar heeft u al op ... O, de heer El Aichi wilde nog.

De heer El Aichi: Mevrouw de wethouder, bedankt voor de toezegging dat u met de mensen van het Anton Pieckhofje wil spreken en de omwonenden. Mijn vraag is: is dat voor 2 december?

Wethouder Meijs: Ja.

De heer El Aichi: Graag, dankjewel.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Dan hebben we dit voor vandaag voldoende besproken. Ik weet niet wat u gaat doen natuurlijk met de, of er nog iets naar de raad gaat komen. Maar mocht er niks komen, dan zou ik wel willen voorstellen om het wel actief te agenderen en niet het ter kennisname naar de commissie te sturen.

Wethouder Meijs: Dan laat ik dat nog weten.

De voorzitter: Ja, oké, dat had ik dan gemist, maar ... O ja, en het wordt actief geagendeerd dan, al die rapporten en dat soort zaken?

Wethouder Meijs: Hij wordt actief geagendeerd dan op 2 december. Dan is het aan u om daarover te beslissen.

De heer Hulster: Ik heb voorgesteld om te stemmen over eventuele behandeling in de vergadering van 25 november.

De voorzitter: Maar dan moet er wel wat liggen. Dus ik snap uw verzoek, maar dan moet er wel ook wat liggen en dat moet de wethouder verzorgen. Dus ik zou wel oproepen, mocht er al een concreet voorstel gemaakt kunnen worden, ...

De heer Hulster: Laten we dan polsen of mensen het zouden willen behandelen in de raad, als er tijdig iets ligt.

De voorzitter: Volgens mij is dat wel duidelijk, maar dat laat ik aan de wethouder over. Wacht even, mag ik even? De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ordevoorstel, voorzitter. Ik wil graag binnen mijn rechten in het reglement van orde hier een hoofdelijke stemming over aanvragen, of gewoon in ieder geval stemming bij handopsteken. U zegt wel dat er wel of niet een meerderheid is, ik wil het gewoon weten of er behoefte is om op 25 november in de raad hierover te spreken, op het moment dat er stukken zijn. Dan als die stukken er zijn, dan is de raad niet de vertragende factor, dus ik wil graag horen: als die stukken er zijn, kunnen we het op de 25^e dan bespreken? Ik wil graag stemming daarover.

De voorzitter: Ik zag al een heleboel handjes omhooggaan, behalve die van u. O, sorry. Nee, dus volgens mij is het unaniem. Dus als er wat de 25^e ...

Wethouder Meijs: Is het dan begroting?

De voorzitter: Nee, begroting is 11 november. Dus dat is ruim na de begroting, dan heeft u nog twee weken. Dus mocht er wat zijn, graag op die raadsvergadering een besluit. Dank u wel.

22. 22.25 uur Sluiting

De voorzitter: Dan zijn we aan het einde van deze vergadering en dan wens ik u nog een fijne avond voor de rest en tot volgende week.